

XXIV.

SPRAWOZDANIE

DYREKCJI

C. K. GIMNAZYUM

W JAROSŁAWIU

== za rok szkolny ==

1908.

TREŚĆ:

Attyckie formy słów greckich zebrane alfabetycznie na podstawie napisów i autorów klasycznych (dla użytku szkoły).

2. Wiadomości szkolne podane przez Dyрекcję.

JAROSŁAW
NAKŁADEM FUNDUSZU NAUKOWEGO.

Z drukarni Ludwika Wiśniewskiego.

1908.

RR. URN
Spr. 50.

Λόσις ὀλίγη τε φίλιј τε.

Suprema esto lex, salus iuventutis.

Oto wytworność umysłu, która przeniesiona z rozumowania do literatury wydała smak „attycki“, to jest poczucie odcieni, wdzięk lekki, ironię zaledwie dostrzegalną, prostotę stylu, swobodę w mówieniu, zręczność dowodzenia. (H. Taine. Filozofia sztuki, przełożył A. Sygietyński p. 226, rzeźba w Grecyi).

Uczeń w gimnazyum wyższem zatracca często znajomość form attyckich, gdyż sama lektura Homera i Herodota daje mu taką obfitość form jońskich, że oczywista formy attyckie powoli rozwiewają się i ulatują z jego pamięci. Jak wielkie trudności następuje uczniowi czytanie Homera zwłaszcza w klasie V-tej bezpośrednio po poznaniu jakiejś takiej form attyckich i po lekturze Xenofonta, z praktyki dostatecznie każdemu nauczycielowi znanem; że dyalekt Homerowy przedstawia się młodemu czytelnikowi jako nowa, zupełnie inna greczyzna od dotychczasowej, sam to jako uczeń przeżyłem, dlatego z pewnym zadowoleniem odczytałem zdanie dyrektora J. Fuchsa, jakie wypowiada w swym referacie „O znaczeniu państwowem gimnazyum“. (Die staatliche Bedeutung der Gymnasien, ein Beitrag für Reform, Wien 1907, p. 29.). Czytamy tam: „Wenn ich jetzt zum Griechischen übergehe, so bitte ich, meine Herren, die Sitze etwas fester zu nehmen. Vor allem kann ich mich nicht der Tatsache verschliessen, dass das Homerische ein zweites und neues Griechisch ist. Kaum hat der Schüler in der III. und IV. Klasse einen Blick in die Struktur des Attischen getan, so schliesst sich in der V. Klasse ein Dialekt mit ganz neuen Wort — und Satzbildern an, die nur Schüler mit sehr gutem Gedächtniss und unverdrossenem Fleisse auseinander zu halten vermögen; es tritt eine Verwirrung ein, die durch die jährliche Wiederkehr der Homerischen Lektüre nicht behoben wird; der Effekt ist ein unausgesetzter täglicher Kampf des Lehrers mit dem Schüler, des Schülers mit der Form, ein Kampf, der täglich mit einer Niederlage der meisten Schüler endet und jede

Freude am Inhalt tötet“ (dodaję tutaj w nawiasie, że dyrektor Fuchs w swej radykalnej konsekwencji domaga się nawet zdebronizowania Homera z lektury szkolnej, na co znów nie godzimy się zasadniczo).

Postanowiłem z tego powodu bodaj w części temu zjawisku zupełnie naturalnemu zapobiec, a nawet poniekąd je usunąć, by uczniom ułatwić przygotowanie się do lekcji z lektury greckiej, dając im do ręki słownik alfabetyczny słów czytanych w dziełach autorów klasycznych greckich w gimnazyum. Nie jest to praca oryginalna, zastosowałem analogiczną rzecz prof. J. Gustawa Schulza*) dla użytku gimnazyów naszych.

Jednej rzeczy prof. J. Gustaw Schulz nie uwzględnił; w całej tej pracy niema nigdzie śladu etymologii słownej, która mojem zdaniem może objaśnić nawet w słowniku niejedno zjawisko językowe, fonetyczne, czy fleksyjne. Tej metody porównawczej trzymają się bezprzecnie, jako najpewniejszej wszystkie słowniki, tudzież encyklopedye.**)

Otóż zamierzaliśmy z prof. T. Rozmuskim brakowi temu zapobiec i dać uczniom do ręki nie tylko gotowe formy attyckie słów czytanych w dziełach autorów greckich przeznaczonych do lektury szkolnej,***) lecz także pewne konieczne wiadomości z gramatyki porównawczej i na tej podstawie objaśnić te słowa, niejako genetycznie, uprzystępnić je uczniom, wiążąc i zwiernając słowa pokrewne ze znanych im języków. Rzecz sama dla ucznia pilnego i sumiennego, czującego w sobie chociażby małe zamiłowanie do syntezy leksykalnej nawet pod względem pedago-

*) „Attische Verbal-Formen alphabetisch zusammengestellt auf Grund von Inschriften und Autoren mit besonderer Berücksichtigung der Gymnasial-Classiker, Prag 1902, wydanie drugie.

**) Porównajmy słowniki: Benseler Kaegi; „Griechisch-deutsches Schulwörterbuch“, Heinrich Wagner; „Lateinisch-deutsches Schulwörterbuch“, Stowasser J. M. Lateinisch-deutsches Schulwörterbuch“, Dolnicki, Frączkiewicz... pod kierownictwem Dra Bronisława Kruczkiewicza: „Słownik łac.-polski do użytku szkół średnich ; dalej słowniki Augusta Ficka: „Indogermanisches Wörterbuch“, Fr. Miklosic'a: „Etymologisches Wörterbuch der slavischen Sprachen“, Pawła Kretschmera: „Einleitung in die Geschichte der griechischen Sprache“, Jerezgo Curtiusa: „Grundzüge der griechischen Etymologie“.

***) Uwaga: Co do napisów samych, rzecz opiera się na pracy Meisterhansa „Die Grammatik der attischen Inschriften“, Berlin 1900 i rozprawie Bamberga: „Die Tatsachen der attischen Formenlehre (Zeitschrift für das Gymnasialwesen, Berlin 1886).“

gicznym ważna, bo wykazuje bodaj przygodnie pokrewieństwo, języków między sobą, jak i tych środowisk, narodów i ludów, które tymi językami się posługiwały. Dalej ta rzecz nie jest bez interesu intelektualnego dla ucznia, pod względem psychologicznym, w której zasada, „quot membra, tot linguae,“ ma swoje, że się tak wyrażę, praktyczne zastosowanie, w ręku zaś fachowego nauczyciela może być pomostem przy prowadzeniu indywidualnym ucznia, do pogłębienia wiedzy filologicznej u uczniów w gimnazyum, gdyż z własnego doświadczenia przekonałem się, że młode umysły z ochotą mają się nawet trudniejszych zadań i z nich wywiązują się zupełnie dobrze; odnoszę to nie tylko do jednostek, lecz nawet do ogółu uczniów tak, że nie zaważałbym się przystosować do nich słów poety: *μήτι μιν ἤντε παιδός αφανῶν πειριήτιζε ἠὲ γυναικός, ἢ οἷον οἶδεν πολεμήια ἔργα.* Iiadis VII. 235.

Dla praktycznego użytku słownika służą następujące objaśnienia.

Gwiazdka oznacza poetyckie słowa i formy czasowe n. p. **ἀνώγω*.

Znak pytania oznacza odnośną formę przez gramatyków wprowadzoną, lecz u klasyków nie czytaną, n. p. *σαλπύξω?*

W nawiasach okrągłych znajdują się rzadsze i późniejsze formy czasowe, n. p. (*ἐπιτύγην*) od *τύσσω*, (*ἴαμαι*) od *ἰάομαι*.

W nawiasach graniastych znajdują się formy i tematy nieużywane, które nie tworzą czasu teraźniejszego, n. p. [*ἔθω*], [*πορ-*].

Nawiasy faliste oznaczają tryby należące do czasu poprzedniego, powszechnie przyjętego, n. p. aor. II. od *ἄγω* brzmi *ἤγαγον*, którego tryby (conj. *ἀγάγω*, opt. *ἀγάγοιμι*, imp. *ἄγαγε*, inf. *ἀγαγεῖν*, part. *ἀγαγών*), jakkolwiek w nawiasach, są przecież powszechnie używane.

Krzyżyk wskazuje na nieregularność akcentu, n. p. *προς-θοῦ †*, *πρίαω †*.

Dep. med. = deponens medii oznacza słowo, które nie tworzy czasów czynnych, lecz tylko zwrotne (medyalne) ze znaczeniem czynnym albo zwrotnym (zatem aor. med. i fut. med. słowa), *ἄλλομαι* skacze.

Dep. pass. = deponens passivi oznacza słowo, które tworzy tylko formy bierne (zatem aor. pass., w przeważnej części także fut. pass.) ze znaczeniem czynnym albo zwrotnym, n. p.

βούλομαι chce, aor. pass. ἐβουλήθην chciałem.

Med. pass. = medium passivum oznacza słowo czynne, przechodnie, którego aor. pass. ma jużto zawsze, jużto często znaczenie zwrotne, nieprzech., n. p. ὀρμάω ruszam, aor. pass. ὀρμήθην ruszyłem, κινέω poruszam, aor. pass. ἐκινήθην poruszyłem się, ruszyłem i poruszono mnie.

Verb. decomp. = verbum decompositum oznacza słowo pochodzące od imienia złożonego, n. p. ἐμπεδύω od ἐμπεδος, mpf. ἤμπεδουν.

Przyimek jest tylko wtedy oddzielony kreską od tematu, jeżeli augment znajduje się we wnętrzu słowa, n. p. ἐπι-στατέω od ἐπιστάτης, impf. ἐπ-εστάτων.

Act. dodane do jakiejś formy oznacza czynne znaczenie formy, pass. bierne, n. p. μνημονεύσομαι pass., ἤχθη act., βεβίασμαι act. i pass. w obydwu znaczeniach.

W pluspf. act. jest podane w 1. osobie sing. zakończenie starsze i właściwsze η (ściągnięte z ε×α, które przypomina εα-m = eram) zamiast εν, n. p. ἦνώγη od ἀνώγω. *)

Przedstawicielami starszego attycyzmu są tragicy Ajschylos, Sofokles, Eurypides i historyk Tycydes, młodszego zaś historyk Xenofon, mowcy Lysiasz, Isokrates, Demostenes i współcześni — w pośrodku filozof Platon. Termin „późniejszy pisarz“ lub „późniejsza forma“, „później“ odnosi się do Arriana, Lukiana, Plutarcha, Pauzania i innych.

*) UWAGA: W słowniczku mieszczą się jedynie pojedyncze słowa (simplicia verba), złożone (composita) podane są tam, gdzie pojedyncze nie są w użyciu (porówn. ἀπολαύω) albo gdzie należało uwzględnić pewne właściwości słowa. Potrzebnemby było jeszcze uwidocznić rozstrzelonym drukiem formy czytane na napisach attyckich, które odbiegają od klasycznych, zaniechano tego ze względu na trudność druku, uwzględnione jednak będą w drugiej części przy etymologii-

A

ἀγάλλω ozdabiam, stroję, med. pysznie, popisuje, ciesze się, tem. ἀγαλ-; fut. ἀγαλῶ, aor. ἤγηλα, inf. ἀγήλι, perf. med. ἤγαλμαι?, aor. pas. ἤγάλθην (róźniejsze).

ἄγαρ-μι podziwiam (τινά) ciesze się (τινί) tem. ἀγα-, dep. pass. (jak ἕσταμαι); {2. sg. ἄγασαι, 3. sg. ἄγασται, conj. ἄγωμαι †, opt. ἀγαίμην, ἀγαιο †, (w conj. i opt. cofa akcent) imp. ἄγασσο, inf. ἄγασσαι, part. ἀγάμενος}, impf. ἠγάμην, fut. ἀγάσομαι, (epiczne), aor. pass. ἠγάσθην podziwiałem = aor. med. (głównie w epos ἠγασάμην) adj. verb. ἀγαστός.

ἀγαπάω kocham (τινά) jestem zadowolony (z czegoś τί albo τινί), tem. ἀγαπα-; impf. ἠγάπων, fut. ἀγαπήσω, aor. ἠγάπησα, adj. verb. ἀγαπητός kochany, ἀγαπητέον aby kochać.

ἀγγέλλω donoszę, oznajmiam, uwiadamiam, tem. ἀγγελ-; fut. ἀγγελῶ, aor. ἤγγειλα, perf. I. ἤγγειλα, med. ἤγγειλμαι, aor. I. pass. ἤγγέλθην, (aor. II. ἤγγελην), fut. pass. ἀγγελθήσομαι, adj. verb. ἀγγελτός.

ἀγείρω zgromadzam, zbieram, tem. ἀγερ-; fut. ἀγερω? aor. ἤγειρα, perf. I. ἀγ-ἤγερα (róźniejsze); med. pass. schodzę, zbieram się, fut. ἀγεροῦμαι, perf. med. ἀγ-ἠγερομαι, aor. I. pass. ἠγέθην zebrałem, zgromadziłem się.

ἀγλαΐζω nadaje połysk, med. pass. błyszczę, lśnię, tem. ἀγλαΐδ-; fut. ἀγλαΐῶ, aor. ἠγλαΐσα, perf. med. ἠγλαΐσομαι, aor. pass. ἠγλαΐσθην błyszczałem.

ἀγνοέω nie znam, tem. ἀγνοε-; fut. ἀγνοήσω, med ἀγνοήσομαι (znaczenie pass.): nie będę poznany, aor. I. ἠγνόησα, perf. I. ἠγνόηκα, fut. pass. ἀγνοηθήσομαι (rzadko) adj. verb. ἀγνοητέον.

ἄγ-νο-μι łamię, tem. ἀγ-; fut. ἄζω, aor. ἔαξα, {inf. ἄξαι}, perf. II. ἔαγα zostałem złamany, (med. ἔαγμαι) aor. II. pass. ἐάγην. W prozie zwykle κατ-ἀγνυμι.

ἀγοράζω jestem na targu, handluje, kupecze, tem. ἀγοραδ-; fut. ἀγοράσω, aor. ἠγόρασα, perf. ἠγόρακα, med. ἠγόρασομαι, aor. pass. ἠγόρασθην.

*ἀγορεύομαι (poetyckie) mówię na zgromadzeniu, tem. ἀγορα-; dep. med.; impf. ἡγορώμην, ἡγορῶ, ἡγοράτο, aor. I. ἡγορήσαμην (epickie). ἀγορεύω mówię publicznie. tem. ἀγορευ-; fut. ἀγορεύσω aor. I. ἡγόρευσα, perf. I. ἡγόρευκα, med. ἡγόρευμαι, aor. pass. ἡγορεύθην. Najczęściej przychodzi praes. i impf., inne czasy zwykle utworzone z εἶρω jakoto: fut. εἶρω, aor. εἶπον, perf. εἶρηκα, med. εἶρημαι, aor. pass. εἶρηθην.

Composita: ἀν-αγορεύω zwiastuję, oznajmiam, ἀπ-αγορεύω zakazuję, nużę, προσ-αγορεύω przemawiam, zagaduję, συν-αγορεύω zgadzam się, κατ-αγορεύω donoszę, uwiadamiam, προ-αγορεύω oznajmiam.

ἀγριᾶινω rozbestwiam, zwyczajnie, nieprz. dziczeję, rozbestwiam, gniewam się na kogo (τινί) tem. ἀγριων-; impf. ἡγρίωνον, fut. ἀγριᾶνω, aor. (ἡγρίανω), aor. pass. ἡγρίανθην.

U pisarzy attyckich spotyka się zwykle zamiast tej formy ἀγριῶν rozbestwiam, med. pass dziczeję, impf. ἡγριούμην, perf. ἡγριώμαι, aor. pass. ἡγριώθην.

ἀγχω duszę, dławię, tem. ἀγχ-; fut. ἀγξω, aor. I. ἡγξα.

ἀγω prowadzę, tem. ἀγ-; fut. ἄξω, aor. II. ἡγαγον {conj. ἀγάγω, opt. ἀγάγωμι, imp. ἄγαγε, inf. ἀγαγεῖν, part. ἀγαγών}, med. ἡγαγόμεν, {conj. ἀγάγωμαι, opt. ἀγαγοίμην, imp. ἀγαγοῦ, inf. ἀγαγέσθαι, part. ἀγαγόμενος}, perf. ἡγα (rzadziej ἀγήροχα), med. ἡγμαι, aor. pass. ἡγαθην, adj. verb. ἀτρός. Comp. ἀν-άγω prowadzę w górę, przenoszę, med. i pass. odpływam, płynę na otwarte morze, fut. ἀν-ἄξομαι, aor. II. ἀν-ἡγαγόμεν, perf. ἀν-ἡγμαι, aor. pass. ἀν-ἡγαθην; κατ-άγω sprowadzam na dół, med. i pass. przybijam do portu, wylądowuję, fut. κατ-ἄξομαι, aor. κατ-ἡγαγόμεν, perf. κατ-ἡγμαι, aor. pass. κατ-ἡγαθην.

ἀγωνίζομαι współzawodniczę, dep. med., tem. ἀγωνιδ-; fut. ἀγωνισομαι (także pass.), aor. ἡγωνισάμην, perf. ἡγωνισαμι act. i pass., aor. pass. ἡγωνισθην, pass. adj. verb. ἀγωνιστέον.

ἀδικέω krzywdzę, pass. znoszę krzywdę, tem. ἀδικε-; impf. ἡδίκουν, fut. ἀδικήσω, aor. I. ἡδίκησα, perf. I. ἡδίκηκα, pass. ἡδίκημαι, aor. ἡδικήθην, fut. med. ἀδικήσομαι w znaczeniu pass., adj. verb. ἀδικητέος.

ᾄδω (powstało z ἀείδω) śpiewam, tem. ᾄδ-; impf. ᾄδον, fut. ᾄσομαι (rzadko ᾄσω), aor. I. ᾄσκα, inf. ᾄσει perf. med. ᾄσομαι, aor. pass. ᾄσθην, adj. verb. ᾄστεός.

ἀθροίζω obok, ἀθροίζω zgromadzam, tem. ἀθροιδ-; fut. ἀθροίσω, aor. ἡθροισα, perf. ἡθροισα; med. pass. ἀθροίζομαι zgromadzam się, perf. pass. ἡθροισαμι aor. pass. ἡθροισθην zgromadziłem się.

ἀθυμέω traceę odwagę, tem. ἀθυμε-; impf. ἠθύμουν, aor. ἠθύμησα, perf. ἠθύμηκα, adj. verb. ἀθυμητέον.

αἰδέομαι boję się, dep. pass. tem. αἰδε-; fut. αἰδέσομαι, perf. ἤδεσμαι (inf. ἠδέσθαι), aor. pass. ἠδέσθην zawstydzilem się, natomiast aor. med. ἠδεσάμην uszanowałem, adj. verb. αἰδεστός.

αἰκίζω hańbię, krzywdzę, zwykle jako dep. med., tem. αἰκιδ-; fut. αἰκισοῦμαι, aor. ἠκισάμην, perf. ἤκισμαι także pass., aor. ἠκισθην w znaczeniu pass.

αἰμάττω krwawię, zakrwawiam, (form. pobocz. αἰματίζω i αἰματόω), tem. αἰμακ-; fut. αἰμάζω, aor. ἤμαξα lecz perf. pass. ἤματῶμαι, part. ἤματῶμενος, inf. ἤματῶσθαι, (od αἰματόω).

αἰνέω, zwykle ἐπ-αἰνέω chwaleę, tem. αἰνε-; ἐπ-αἰνε; fut. ἐπ-αἰνέσω, częściej ἐπ-αἰνέσομαι, aor. I. ἐπ-ἤνεσα, perf. I. ἐπ-ἤνεκα, med. ἐπ-ἤνημαι (η!), aor. pass. ἐπ-ἤνέσθην, adj. verb. ἐπ-αἰνετός, wszędzie ε z wyjątkiem perf. med.

Comp. παρ-αἰνέω namawiam, zachęcam, fut. παρ-αἰνέσω (-έσομαι), aor. παρ-ἤνεσα, perf. παρ-ἤνεκα, aor. pass. παρ-ἤνέσθην.

αἰνίττομαι wyrażam się zagadkowo, niejasno, dep. med. tem. αἰνικ-; fut. αἰνίζομαι aor. ἠνιζάμην, perf. ἤνιγμαι pass.; aor. pass. ἠνιχθην pass., adj. verb. αἰνικτός.

αἰρέω bioreę, zdobywam, tem. αἰρε- i ἐλ-; fut. αἰρήσω, aor. II. εἶλον, {conj. ἐλω, opt. ελοῖμι, imp. ελε, inf. ἐλεῖν †, part. ἐλών †}, perf. ἤρηκα; med. αἰροῦμαι wybieram, fut. αἰρήσομαι, aor. II. εἶλόμην {conj. ἐλωμαι, opt. ελοίμην, imp. ελοῦ †, inf. ἐλέσθαι †, part. ἐλόμενος};

pass. αἰροῦμαι bywam wybierany, wybierają mnie, perf. ἤρημαι zostałem wybrany, aor. ἤρεσθην. {conj. αἰρεθῶ} fut. pass. αἰρεσθήσομαι zostanie wybrany, adj. verb. αἰρετός i ἐλετός wybrany. Jako pass. od αἰρέω zdobywam używa się ἀλίσκομαι, a więc aor. II. ἐάλων (ἤλων) zostałem zdobyty, fut. ἀλώσομαι będę zdobyty, perf. ἐάλωκα (ἤλωκα).

αἰρῶ podnoszę, tem. ἀρ-; fut. ἀρῶ, aor. ἤρα {conj. ἀρω, opt. ἀραιμι, imp. ἀρον, inf. ἀραι, past. ἀρας}, perf. ἤρακα, med. ἤροιμαι, aor. pass. ἤρθην, fut. pass. ἀρθήσομαι, adj. verb. ἀρτεόν.

αἰσθ-άν-ομαι spostrzegam, tem. αἰσθ-; dep. med.: fut. αἰσθήσομαι, aor. II. ἠσθόμην, perf. ἤσθημαι spostrzegłem, adj. verb. αἰσθητός.

*αἶσσω (poetyckie) patrz ἄττω.

αἰσχύνω zawstydzam, tem. αἰσχύν-; fut. αἰσχύνῶ, aor. ἤσχυνα, (perf. ἤσχυ(γ)κα);

med. pass. αἰσχύνομαι wstydzę się, fut. αἰσχουνοῦμαι (rzadziej fut.

- pass. αἰσχυνθήσομαι), perf. ἤσχυυμαι, aor. pass. ἠσχύθην zawstydzilem się, ad. verb. αἰσχυντέος.
- αἰτέω żądam, tem. αἰτε-; fut. αἰτήσω, aor. I. ἤτησα, aor. pass. ἤτηθην; med. αἰτοῦμαι wypraszam sobie coś.
- αἰτιάζομαι obwiniam, tem. αἰτια-, dep. med.; fut. αἰτιάσομαι, aor. I. ἤτιασάμην, perf. ἤτιαμαι w znaczeniu act. i pass., aor. pass. ἤτιάθην zawsze w pass., adj. verb. αἰτιατέος.
- ἄκεομαι leczę, tem. ἄκε-; dep. med.; fut. ἀκέσομαι, aor. I. ἠκεσάμην uleczyłem, aor. pass. ἠκέσθην zostałem wyleczony, adj. verb. ἀκεστός.
- ἀκούω słyszę, tem. ἀκου-; fut. ἀκούσομαι, aor. ἤκουσα, perf. ἀκ-ήκοα, plpf. ἤκ-ηκόη staroatt., ἤκ-ηκόειν nowoatt., perf. med. ἤκουσμαι, aor. pass. ἠκούσθην, adj. verb. ἀκουστός.
- ἀκροάζομαι słyszę, tem ἀκροα-; dep. med.; fut. ἀκροάσομαι, aor. ἠκροασάμην, perf. ἠκρόαμαι, (aor. pass. ἠκροάθην z znaczeniem biernem), adj. verb. ἀκροατέος.
- ἀλαλάζω wznoszę okrzyk wojenny, tem. ἀλαλαγ-; fut. ἀλαλάξομαι, aor. ἠλάλαξα, inf. ἀλαλάξει.
- *ἀλάομαι błąkam, tułam się, tem. ἀλα-; dep. pass.; impf. ἠλώμην, perf. ἀλ-ἀλημαι w znaczeniu terażniejszym, part. ἀλ-αλήμενος † (akcent!), aor. pass. ἠλήθην błąkałem się. (Te trzy ostatnie formy są epickie).
- ἀλαπάζω niszczę, tem. ἀλαπαγ-; fut. ἀλαπάξω, aor. ἠλάπαξα.
- *ἀλγύνω martwię, tem. ἀλγῦν-; fut. ἀλγῦνῶ, aor. ἠλγῦναι, aor. pass. ἠλγύνθην, (fut. med. ἀλγυνοῦμαι w znaczeniu pass.).
- ἀλείφω namaszczam, tem. ἀλειφ-; fut. ἀλείψω, aor. ἠλειψα, perf. ἀλ-ἠλιφα, med. ἀλ-ἠλιμμαι (ἀλ-ἠλιψαι, ἀλ-ἠλιπτται), aor. pass. ἠλείφθην, (conj. aor. II. ἐξάλιφω), adj. verb. ἀλειπτός.
- [ἀλέξω] wzbraniam, med. odpieram, tem. ἀλεκ-; fut. ἀλέξω, med. ἀλεξομαι, aor. I. ἠλεξα, med. ἠλεξάμην. Zamiast nieużywanego praes. przychodzi ἀλέξω.
- ἀλέξω wzbraniam, med. odpieram, tem. ἀλεξ(ε)-; fut. (ep. ἀλεξήσω), med. (ἀλεξήσομαι), aor. I. (ep. ἠλέξησα), med. (ἠλεξήσαμην).
- *ἀλεύω oddalam, med. oddalam się, unikam, mijam, tem. ἀλευ-; fut. ἀλεύσω, aor. ἠλευσα, med. ἠλευσάμην, (ἠλευάμην epic.).
- ἀλέω mieleę, tem. ἀλε-; fut. ἀλέσω, attyckie ἀλῶ, ἀλεῖς?, aor. I. ἠλεσα, perf. ἀλ-ἠλεκα, med. ἀλ-ἠλεσμαι, aor. pass. ἠλέσθην (adj. verb. ἀλεστέον).
- ἀληθεύω mówię prawdę, jestem otwarty, tem. ἀληθευ-; fut. ἀληθεύσω, med. ἀληθεύσομαι z znaczeniem pass. aor. ἠλήθευσαι.

ἀλίζω zbieram, tem. ἀλιδ-; fut. ἀλίσω?; aor. ἤλισα; med. pass. zgromadzam się, perf. ἤλισμαι, aor. pass. ἤλισθην, fut. pass. ἀλισθήσομαι.

*ἀλιόω udaremniam, tem. ἀλιω-; fut. ἀλιώσω, aor. ἤλιωσα.

ἀλ-ι-σκ-ομαι dostaje się do niewoli, tem. ἀλ-(ο), wdłużony ἀλ-(ω), impf. ἤλισκόμεην, fut. ἀλώσομαι, aor. II. ἐάλων (ἤλων), 3. pl. ἐάλωσαν, na napisach, {conj. ἀλῶ, ἀλῶς, opt. ἀλοίην, inf. ἀλώναι, part. ἀλούς, ἀλόντος}, perf. ἐάλωκα, (ἤλωκα), adj. verb. ἀλωτός.

ἀλλάττω zmieniam, tem. ἀλλαγ-; fut. ἀλλάξω, aor. ἤλλαξα, perf. ἤλλαξα, med. ἤλλαγμαι, {inf. ἤλλάχθαι}, aor. I. pass. ἤλλάχθην, aor. II. pass. ἤλλάγην, fut. pass. ἀλλαγήσομαι, adj. verb. ἀλλακτέος.

Comp. a) ἀπ-αλλάττω odwracam, oddalam, uwalniam, med. pass. oddalam się, aor. I. pass. ἀπ-ἤλλάχθην zostałem uwolniony, aor. II. pass. ἀπ-ἤλλάγην oddałem się, fut. med. ἀπ-αλλάξομαι obok fut. pass. ἀπ-αλλαγήσομαι.

b) δι-αλλάττω godzę, jednam, med. pass. godzę się, aor. I. pass. δι-ἤλλάχθην = aor. II. pass. δι-ἤλλάγην pogodziłem się, perf. med. δι-ἤλλαγμαι różnie się czemś (τινί);

c) συν-αλλάττω łączę, med. pass. godzę się, porównywam siebie z kimś πρὸς τινα., aor. I. pass. συν-ἤλλάχθην = aor. II. pass. συν-ἤλλάγην pogodziłem, pojednałem się.

ἀλλομαι skacze, tem. ἀλ-; dep. med.; fut. ἀλοῦμαι, aor. I. ἤλαμην, {inf. ἀλασθαι, part. ἀλάμενος}, aor. II. ἤλομην {inf. ἀλέσθαι, opt. ἀλοίμην, part. ἀλόμενος}.

ἀλοάω (epickie ἀλοιάω) młóce, tem. ἀλοα-; fut. ἀλοήσω, aor. ἤλόησα (u starszych Attyków ἀλοάσω, ἤλοᾶσα), perf. ἤλόημαι, aor. pass. ἤλοήθην, fut. pass. ἀλοηθήσομαι.

*ἀλύ-σκ-ω chronię, strzegę, tem. ἀλυκ-; fut. ἀλύξω, aor. ἤλυξα.

ἀμαρτ-άν-ω chybiam, mylę się, tem. ἀμαρτ-; fut. ἀμαρτήσομαι (później ἀμαρτήσω), aor. II. ἤμαρτον, perf. ἤμαρτηκα, med. ἤμαρτημαι, aor. pass. ἤμαρτήθην.

ἀμάω koszę, tem. ἀμα-; impf. ἤμων, fut. ἀμήσω, aor. ἤμησα, (perf. ἤμηκα, med. ἤμημαι), aor. pass. ἤμήθην.

ἀμείβω wymieniam, zamieniam, tem. ἀμειβ-; fut. ἀμείψω, aor. ἤμειψα; med. zamieniam wyrazy, słowa. odpowiadam; fut. ἀμείψομαι, aor. ἤμειψάμην częściej jako aor. pass. ἤμείφθην odrzekłem, adj. verb. διάμειπτος.

ἀμιλλάομαι idę w zawody, współzawodniczę, tem. ἀμιλλα-; dep. pass.; fut. ἀμιλλήσομαι, per. ἤμιλλημαι, aor. pass. ἤμιλλήθην.

ἀμνημονέω nie pamiętam, tem. ἀμνημονε-; fut. ἀμνημονήσω, aor. ἤμνημόνησα.

ἀμπ-έχω patrz έχω.

ἀμπ-ισχ-νέ-ομαι patrz έχω.

ἀμπλακ-ί-σκ-ω chybiam, mylę się, tem. ἀμπλακ(ε)-; (fut. ἀμπλακήσω), aor. II. ἤμπλακον, (perf. I. ἤμπλάκηκα), med. ἤμπλάκημαι.

ἀμῦνω odpieram, med. bronię się, walczę, tem. ἀμῦν-; fut. ἀμῦνω, med. ἀμυνοῦμαι, aor. ἤμυνα, med. ἤμυνάμην, inf. ἀμῦναι, adj. verb. ἀμυντέος.

ἀμφι-γνοεῶ wąpię, tem. ἀμφι-γνοε-; impf. ἤμφεγνόουν albo ἤμφιγνόουν (podwójny augment albo tylko w nagłosie), aor. ἤμφεγνόησα.

ἀμφι-έννυμι patrz έννυμι.

ἀμφισ-βητέω spieram, klóczę się, zaprzeczam, tem. ἀμφισ-βητε-; impf. ἤμφεσ-βήτουν i ἤμφισ-βήτουν (podwójny augment albo tylko w nagłosie), fut. ἀμφισ-βητήσω, aor. ἤμφισ-βήτησα albo ἤμφεσβήτησα, aor. pass. ἤμφισβητήθη, fut. med. ἀμφισ-βητήσομαι z znaczeniem pass.

ἀνα-βιώ-σκ-ομαι nieprzech. odżywam, przech. ożywiam, tem. ἀνα-βιω-; fut. ἀνα-βιώσομαι, aor. II. ἀν εβίων, {inf. ἀνα-βιώναι}, odżyłem, aor. I. med. ἀν-εβιωσάμην przech. ożywiłem.

ἀναγκάζω zmuszam, tem. ἀναγκαδ-; słowo niezłożone, dlatego impf. ἠνάγκάζον, fut. ἀναγκάσω, aor. ἠνάγκασα, inf. ἀναγκάσαι, perf. ἠνάγκασα, med. ἠνάγκασμαι, aor. pass. ἠναγκάσθη.

ἀνα-κράζω patrz κράζω.

ἀνα-αλ-ί-σκ-ω obracam, trawię, (staroattyc. forma poboczna ἀναλόω), tem. ἀναλ(ω); fut. ἀναλώσω, aor. ἀνήλωσα (ἀνάλωσα), perf. ἀνήλωκα (ἀνάλωκα), aor. pass. ἀνελώθη, adj. verb. ἀναλωτέος. Napisy podają z augm. tylko ἀνη- (κατ-αναλίσκω obracam z augm. κατ-ηνάλωσα, κατ-ηνάλωμαι, κατ-ηναλώθη).

* ἀνδ-άν-ω podobam się, przypadam do smaku, tem. ἀδ-; impf. ἐάνδανον albo ἦνδανον, fut. ἀδήσω, aor. II. ἐαδον, inf. ἀδειν, perf. ἐαδα.

ἀνδραποδίζω ujarzmiam, tem. ἀνδραποδιδ-; verb. decomp., fut. ἀνδραποδιῶ, aor. ἦνδραπόδισα, perf. med. ἦνδραπόδισμαι, fut. pass. ἀνδραποδισθήσομαι.

ἀν-έχω, ἀν-έχουμι patrz έχω.

ἀνιάω trapię, zasmucam, trudzę, tem. ἀνι-; fut. ἀνιάσω, aor. ἦνιάσα, perf. (ἦνιάκα); med. pass. ἀνιῶμαι jestem smutny, trapię się, fut. med. ἀνιάσομαι, aor. pass. ἦνιάθη.

ἀν-οἶγνυμι, ἀν-οίγω patrz οἶγνυμι.

ἀν-ορθόω wznoszę, dźwigam, tem. ἀν-ορθο-; augment jest z reguły w nagłosie, w złożeniach podwójnych zaś jak ἐπ-αν-ορθώ jest podwójny augm., stąd. impf. ἀν-ώρθουν, lecz ἐπ-ην-ώρθουν, aor. ἀν-ώρθωσα, ale ἐπ-ην-ώρθωσα, perf. med. ἐπ-ην-ώρθωμαι, adj. verb. ἐπανορθωτέον.

ἀντι-άζω (poet. *ἀντιάζω) spotykam, tem. ἀντιαδ-; obydwie słowa tworzą następujące formy: fut. ἀντιάσω, aor. ἤντισα.

ἀντι-βόλῃω spotykam, błagam, zaklinam, tem. ἀντι-βόλε-; verb. decomp., impf. ἤντι-βόλουν (augment w nagłosie, a rzadko podwójny), fut. ἀντι-βολήσω, aor. ἤντεβόλησα, aor. pass. ἤντι-βολήθην.

ἀντι-δικέω pieniam się z kimś, wadzę się, bronię się; tem. ἀντι-δικε-; verbum decompos. Augm. albo podwójny albo tylko w nagłosie, a więc: impf. ἤντ-εδικουν i ἤντι-δικουν, aor. ἤντ-εδικησα.

ἀνύω (obok ἀνύτω) uskuteczniam, dokonywam, tem. ἀνῦ-; nie wdłuża ῦ wsuwa natomiast σ, zatem fut. ἀνύσω, aor. ἤνυσα (inf. ἀνύσαι), perf. ἤνυκα, med. ἤνυμαι, aor. pass. ἤνυσθην, adj. verb. ἀνύστός

*ἀνώγω popędzam, napominam, zachęcam, zmuszam, tem. ἀνωγ-; fut. ἀνώξω, aor. ἤνωξα, perf. II. ἄνωγα z znaczeniem czasu teraźniejszego; plpf.. ἤνώγη (albo ἤνώγεα); każę.

ἀξιόω poczytuję kogoś za godnego, żądam, tem. ἀξιο-; impf. ἤξιουν, fut. ἀξιώσω, aor. ἤξιωσα, perf. ἤξιωκα, fut. med. ἀξιώσομαι ze znaczeniem biernem; adj. verb. ἀξιωτέον.

ἀπ-αγορεύω patrz ἀγορεύω.

ἀπ-αλλάττω patrz ἀλλάττω.

ἀπ-αντάω (poetyc. ἀντάω) spotykam, tem. ἀπαντα-; fut. ἀπ-αντήσομαι, aor. ἀπ-ήντησα, perf. ἀπ-ήντηκα, adj. verb. ἀπ-αντητέον.

ἀπατάω oszukuję, zwodzę, w błąd wprowadzam, tem. ἀπατα-; słowo niezłożone, zatem imp. ἠπάτων, fut. ἀπατήσω, aor. ἠπάτησα, perf. ἠπάτηκα, med. ἠπάτημαι, aor. pass. ἠπατήθην, adj. verb. ἐξαπατητέον.

ἀπειλέω grożę, tem. ἀπειλε-; słowo niezłożone, natomiast impf. ἠπείλουν, aor. ἠπείλησα.

ἀπ-εχθ-ἀν-ομυι wzbudzam ku sobie nienawiść, tem. ἀπ-εχθ-; dep. med.; fut. ἀπ-εχθήσομαι, aor. II. ἀπηχθόμεν, (inf. właściwy tylko ἀπ-εχθεσθαι †), perf. ἀπ-ήχθημι jestem znieawidzony.

ἀπο-δημέω przebywam na obczyźnie, tem. ἀπο-δημε-; verb. decomp. aor. ἀπ-εδήμησα wyjechałem, perf. ἀποδεδήμηκα.

ἀπο-διδράσκω patrz διδράσκω.

ἀπο-δόσθαι patrz πιπράσκω.

ἀπο-θνήσκω patrz θνήσκω.

ἀπο-κτείνω patrz κτείνω.

ἀπο-κτινύνω-μι zabijam, forma poboczna od ἀπο-κτείνω, tylko w praes. i impf.; 3 sing. praes. ἀπο-κτινύουσι, 3 pl. ἀπο-κτινύουσαι, part. ἀπο-κτινύους, inf. ἀπο-κτινύουσαι, impf. ἀπ-εκτινύουσα, 3 pl. ἀπ-εκτινύουσαν. Obok tego przychodzi także ἀπο-κτινύω w praes. i impf., zatem 3 pl. praes. ἀπο κτινύουσι, impf. ἀπ-εκτινύουσα.

ἀπο-λάττω używam, tem. ἀπο-λάττω; fut. ἀπο-λάττωμαι, aor. ἀπ-έλαττωσα, perf. ἀπο-έλαττωσα, (med. ἀπο-έλαττωμαι) lecz part. ἀπο-έλαττωσμενος, (aor. pass. ἀπ-ελάττωσθην), adj. verb. ἀπολαττωτός.

ἀπ-όλλυμι patrz ὀλλυμι.

ἀπο-λογέομαι bronie się, tem. ἀπο-λογε-; dep. med.; fut. ἀπο-λογήσομαι, aor. ἀπ-ελογήσασθην, perf. ἀπο-ελελόγημαι w znaczeniu med. i pass., aor. pass. ἀπ-ελογήσθην med. i pass., adj. verb. ἀπολογητέον.

ἀπο-νοέομαι patrz νοέω.

ἀπορέω jestem w kłopotach, w przykrem położeniu, tem. ἀπορε-; słowo niezłożone, stąd impf. ἠπόρουσα, fut. ἀπορήσω, aor. ἠπόρησα; ἀποροῦμαι czuję się nieśmiałym, dep. pass.; fut. ἀπορήσομαι, perf. ἠπόρημαι, aor. pass. ἠπορήσθην.

ἀπο-στέλλω patrz στέλλω.

ἀπο-στερέω patrz στερίζω.

ἀπό-χρη patrz χρή.

ἄπτω a) przyczepiam, przywiązuję, med. uczepiam dla siebie, chwytam się, b) zapalam się, płonę, tem. ἄψ; fut. ἄψω, med. ἄψομαι, aor. ἤψα, med. ἤψασθην; perf. med. ἤψαμι (ἤψασι, ἤψαται, inf. ἤψασθαι), aor. pass. ἤψασθην, fut. pass. ἀψήσομαι, adj. verb. ἄπτός.

ἄραομαι błagam, wzywam, złorzeczę, tem. ἄρα-; dep. med., fut. ἄρασομαι, aor. ἤρασθην, perf. ἐπ-ήραμαι, adj. verb. ἄρατός.

ἄρ-αρ-ί-σκ-ω spajam, umacniam, tem. ἄρ-; fut. ἄρῶ (jon. ἄρσω), aor. I. ἤρασα, częściej aor. II. ἤραρον przech. spoilem, nieprzech. zastosowałem się, było stosowne, dogodnym dla mnie, perf. II. ἤραρα (jon. ἤραρα) jestem spojony, składam się, aor. pass. ἤρασθην, adj. verb. ἄρτέος

ἄράττω uderzam, pukam, (forma poboczna ῥάττω), tem ἄρακ-; fut. ἄράξω, med. ἄράξομαι ze znaczeniem biern., aor. ἤραξα, aor. pass. ἤραχθην.

ἄρέ-σκ-ω podobam się, tem. ἄρε-; fut. ἀρέσω, aor. ἤρεσα, perf. med. ἤρεσαμι, aor. pass. ἤρέσθην, adj. verb. ἀρεστός przyjemny, usłużny.

- ἀριστᾶω śniadam, tem. ἀριστα-; impf. ἤριστων, fut. ἀριστήσω, aor. ἤριστησα, perf. {synecop. I. osob. pl. ἤρισταμεν, inf. ἤριστάναι}, perf. pass. ἤρισθημαι.
- ἀριστοποιέομαι przygotowuję sobie śniadanie, tem. ἀριστοποιε-; dep. med.; impf. ἤριστοποιούμην, fut. ἀριστοποιήσομαι, aor. ἤριστοποιήσαμην, plpf. ἤριστοπεποιήμην z augm. i reduplikacją.
- ἀρκέω czynię zadość, wystarczam, tem. ἀρκε-; fut. ἀρκέσω, aor. ἤρκεσα, perf. med. ἤρκεσμαι, aor. pass. ἤρκέσθην, fut. pass. ἀρκεσθήσομαι, (adj. verb. ἀρκετός.)
- ἀρμόττω łączę, spajam, nieprzech. przystaje, tem. ἀρμοτ-; (= *ἀρμόζω od tem ἀρμόδ-); fut. ἀρμόσω, aor. ἤρμουσα, perf. ἤρμουκα, med. ἤρμουσμαι, aor. pass. ἤρμόσθην, adj. verb. ἀρμοστός.
- ἀρνέομαι zaprzeczam, zapieram, odmawiam, tem. ἀρνε-; dep. pass.; fut. ἀρνήσομαι, perf. ἤρνημαι, {inf. ἤρνησθαι}, aor. pass. ἤρνήθην zaprzeczyłem, adj. verb. ἀρνητέον.
- ἀρόω orzę, uprawiam, tem. ἀρο-; nie wzdłuża o; fut. ἀρόσω, aor. ἤροσα, perf. ἀρ-ήροκα, med. ἀρήρομαι, aor. pass. ἤρόθην.
- ἀρπάζω porywam, chwytam, uprowadzam, tem. ἀρπαδ- (rzadko ἀρπαγ-); fut. ἀρπάσομαι częściej niż ἀρπάσω (nie attyc. ἀρπάζω), aor. ἤρπασα (nie attyc. ἤρπαξα), perf. ἤρπακα, med. ἤρπασμαι, aor. pass. ἤρπάσθην, adj. verb. ἀρπαστός.
- ἀρτᾶω wiem, tem. ἀρτα-; fut. ἀρτήσω, aor. ἤρτησα, perf. ἤρτηκα, med. ἤρτημαι jestem zawieszony, wiszę, aor. pass. ἤρτήθην.
- ἀρύω czerpię, biorę, (obok ἀρύτω), tem. ἀρύ-; nie wzdłuża u i wtrąca σ; fut. ἀρύσω, aor. ἤρῦσα {inf. ἀρύσαι}, aor. pass. ἤρύσθην, adj. verb. ἀρυστός.
- ἀρχω stoję na czele, zaczynam, med. zabieram się do czegoś, pass. jestem rządzony, słucham, tem. ἀρχ-; fut. ἀρξω, aor. ἤρξα, perf. ἤρχα, med. ἤρχμαι, aor. pass. ἤρχθην, adj. verb. ἀρχτός.
- ἀσελγαίνω czynię nadużycia, broję, tem. ἀσελγαν-; fut. ἀσελγανῶ, (aor. ἤσέλγανα), part. perf. τὰ ἤσελγημένα (od ἀσελγέω) popełnione nadużycia.
- ἀστράπτω błyszcze, połyskuje, tem. ἀστραπ-; praes. ἀστράπτει błyska się, fut. ἀστράψω, aor. ἤστραψα.
- ἀτιμάζω = ἀτιμάω pozabawiam czci, zbeszczeszczam, tem. ἀτιμάδ- fut. ἀτιμάσω, aor. ἤτιμάσα, perf. ἤτιμάκα, med. ἤτιμάσμαι, aor. pass. ἤτιμάσθην, adj. verb. ἀτιμαστέον.
- ἄττω (attyc) albo *άίτσω rzucam się, biegnę, tem. άίχ-; fut. ἄξω, άίξω, aor. ἤξα, ἤϊξα, inf. άίξει, aor. pass. ἤϊχθην ze znaczeniem czynnym.

ἀτυχεῖω jestem nieszczęśliwy, pass. nie wie dzie mi się, tem. ἀτυχε-; impf. ἠτύχουν, fut. ἀτυχήσω, aor. ἠτύχησα, perf. ἠτύχηκα, med. (ἠτύχημαι, nie udało mi się) aor. pass. ἠτυχήθην (τὰ ἀτυχηθέντα niepomyślne wypadki, przygody).

ἀυαίνω albo αὐαίνω suszę, tem. αὐάν-; z augm. i bez augm.: impf. ἡῡαινον i αῡαινον, fut. αὐάνω, med. ἀυανούμαι ze znac. pass. aor. I. ἡῡηνα, aor. pass. ἡῡάνθην (albo αὐάνθην).

* αὐδάω mówię, (= med.), tem. αὐδ-; impf. ἡῡδων, fut. αὐδήσω, aor. ἡῡδησα, perf. ἡῡδηκα, aor. pass. ἡῡδήθην.

αὐλιζομαι obozuję, tem. αὐλιδ-; dep. pass.; fut. αὐλιοῦμαι, aor. med. ἡῡλισάμην rzadziej niż aor. pass. ἡῡλίσθην obozowałem, perf. ἡῡλισμαι.

αὐξάνω powiększam, wspieram, wzmacniam, (forma pob. αὐξω), tem. αὐξ-; fut. αὐξήσω, aor. ἡῡξησα, perf. ἡῡξηκα, med. ἡῡξημαι, aor. pass. ἡῡξήθην powiększyłem się, wzrosłem, fut. med. αὐξήσομαι ze znac. biernem, adj. verb. αὐξητέον.

ἀφ-ίημι patrz ἴημι.

ἀφ-ικνέομαι patrz ἰκνέομαι.

ἄχθομαι martwię, gniewam się, tem. ἄχθ(ε)-; dep. pass.; fut. ἄχθέσομαι częściej niż fut. pass. ἄχθισθήσομαι, (perf. ἤχθημαι), aor. pass. ἤχθέσθην.

B

βαδίζω kroczę, maszeruję, tem. βαδιδ-; fut. βαδιοῦμαι, aor. ἐβάδισα, perf. βεβάδικα, adj. verb. βαδιστέον.

βαίνω (z βα-νί-ω) idę, tem. βα-; (fut. *βήσω sprawię że pójdzie, poprowadzę), med. βήσομαι aor. I. (*έβησα sprawiłem że poszedł), aor. II. έβην, poszedłem, {conj. βῶ, βῆσ, opt. βάιν, imp. βῆθι, lecz w złożon. παρά-βηθι †, albo -βα, n. p. εἶσ-βα, κατὰ-βα, inf βῆναι, part. βάς, βᾶσα, βάν}, perf. βέβηκα, wykroczyłem, stoję mocno, {dual. βεβατον, 3. pl. βεβᾶσι, conj. βεβῶ, inf. βεβάναι, part. βεβώς, βεβῶσα, βεβώς, gen. -ῶτος obok βεβηκώς}, plpf. έβεβήκειν, 3 pl. έβεβασαν, perf. pass. w comp. -βεβαμαι (παρεβεβαμαι, inf. παρεβεβάσθαι, aor. pass. w comp. -εβάθην (παρεεβάθην), adj. verb. βατός, βατέος.

βάλλω rzućam, tem. βαλ-; (przestawione βλα); fut. βαλώ, med. βαλοῦμαι, aor. II. έβαλον, perf. βέβληκα, med. βέβλημαι, fut. III. βεβλήσομαι, aor. pass. έβλήθην, fut. pass. βληθήσομαι.

- βάππω zanurzam, tem. βαρ-; fut. βάψω; aor. εβαψα, perf. med. βέβαυμι (βέβαψαι, βέβαπται), (aor. I. pass. ἐβάφθην poet.). aor. II. pass. ἐβάφην, adj. verb. βαπτός.
- βαρύνω obciążam, przygniatam, tem. βαρυν-; fut. βαρυνῶ, aor. ἐβάρυνα, perf. med. βεβάρυμι, aor. pass. ἐβαρύνθην, fut. pass. βαρυνθήσομαι.
- βαστάζω niosę, tem. βασταδ-; (później βασταγ-;) fut. βαστάσω, aor. ἐβάστασα (perf. med. βεβάσταγμα), aor. pass. ἐβαστάχθην.
- βήττω kaszlę, tem. βηχ-; fut. βήξω, aor. ἐβηξα, aor. pass. ἐβήχθην.
- βιάζω gnębię, przygnębiam, zmuszam, gwałcę, zgwałcam, zwykle dep. med. βιάζομαι, (w praes. i impf. niekiedy ze znaczeniem biernem), fut. βιάσομαι, aor. ἐβιάσθην zmusiłem, perf. βεβιάσμαι act. i pass.; aor. pass. ἐβιάσθην zostałem zmuszony, pokonany, adj. verb. βιαστός.
- βιβάζω każe isć, tem. βιβαδ-; fut. βιβάσω, fut. att. βιβῶ, βιβῆς, aor. ἐβίβασα, perf. med. βεβίβασμαι, aor. pass. ἐβιβάσθην, adj. verb. βιβαστός.
- βιβρώ-σκ-ω zjadam, gryzę, pożeram, tem. βρω-; perf. βέβρωκα, {part. βεβρώς, -ῶτος}, med. βέβρωμι, aor. pass. ἐβρώθην, fut. i aor. act. zastąpione przez ἐσθίω; fut. ἐδομαι, aor. ἐφαγον, adj. verb. βρωτός.
- βιόω żyję, pędzę żywot, patrz ζάω.
- βλάπτω szkodzę, uszkadzam, (τινά), tem. βλαβ-; fut. βλάψω, aor. ἐβλαψα, inf. βλάψαι, perf. βέβλαφα (i ἐβλαφα), med. βέβλαυμι, aor. I. pass. (ἐβλάφθην), aor. II. pass. ἐβλάβην, fut. med. βλάβομαι poniosę szkodę, = fut. pass. βλαβήσομαι, adj. verb. βλαπτός.
- βλαστάν-ω wypuszczam pędy, wschodzę, przech. wyprowadzam (form. pobocz. βλαστέω), tem. βλαστ-; fut. βλαστήσω wydam, aor. I. ἐβλάστησα wydałem, aor. II. ἐβλαστον wypuściłem pędy, wyrosłem, perf. βεβλάστηκα częściej niż ἐβλάστηκα, plpf. ἐβεβλαστήκη.
- βλέπω widzę, patrzę, tem. βλεπ-; fut. βλέψομαι (βλέψω), aor. ἐβλεψα, perf. βέβλεφα (med. βέβλεμι), aor. pass. ἐβλέφθην, adj. verb. βλεπτός.
- βλίττω podbieram pszczoły, łaźbię. (z μ[ε]λίττω), tem. βλιτ-; fut. βλίτω?, aor. ἐβλισα.
- *βλώ-σκω (z μλώ-σκ-ω), idę, tem. μολ-, υλο-; βλω-, fut. μολοῦμαι, aor. ἐμολον, perf. μέμβλωκα (β wtrącone do tem. υλο-).
- βοάω krzyczę, tem. βοα-; fut. βοήσομαι, aor. ἐβόησα, perf. βεβόηκα, med. βεβόημι, aor. pass. ἐβοήθην.
- βοηθέω pomagam, wspieram kogoś. tem. βοηθε-; fut. βοηθήσω, aor. ἐβοήθησα, perf. βεβοήθηκα, med. βεβοήθημι, aor. pass. ἐβοηθήθην, adj. verb. βοηθητέον.
- βόσκω pasę, tem. βοσκ(ε)-; fut. βοσκήσω, aor. ἐβόσκησα; med. pass.

- βόσκουμι nieprzech. żywię, pasę się, aor. pass. ἐβοσκήθην, adj. verb. βοτός, βοσκητός.
- βουλεύω radzę, med. naradzam się, tem. βουλευ-; fut. βουλευσω, aor. ἐβούλευσα, perf. βεβούλευκα, med. βεβούλευμαι, aor. pass. ἐβουλεύθην, adj. verb. βουλευτέον.
- βούλομαι chcę, życzę, prośadą, tem. βουλ(ε)-; dep. pass.; praes. 2 sg. βούλεις, impf. ἐβουλόμην (później ἤβουλόμην), fut. βουλήσομαι, aor. ἐβουλήθην (później. ἤβουλήθην), perf. βεβούλημαι, adj. verb. βουλητός.
- βραδύνω przech. ociągam, nieprzech. ociągam się, spażniam się, tem. βραδυν-; fut. βραδύνω, aor. ἐβράδυνκα, perf. βεβράδυνκα?
- βράττω (późniejsza form. pob. βράζω) szumię, wrę, kipię, tem. βρατ-, fut. βράσω, aor. ἐβρασα, perf. med. βέβρασαμαι, aor. pass. ἐβράσθην, adj. verb. βραστέον.
- βρέχω zwilżam, skrapiam, tem, βρεχ-; fut. βρέξω, aor. ἐβρεξα, perf. med. βέβρεγαμαι, aor. pass. ἐβρέχθην (ἐβράχην), (adj. verb. βρεκτέον).
- *βρυχάομαι ryczę, tem. βρυχ(α)-; dep. med. i pass.; fut. (βρυχήσομαι), perf. βέβρυχα ze znaczn. czasu teraźniejsz. ryczę, aor. med. ἐβρυχήσαμην = aor. pass. ἐβρυχήθην.
- βυνέω pcham, napycham, (form. pob. βύω), tem. βυ-; fut. βύσω, aor. ἐβυσα, (inf. βύσαι), perf. med. βέβυσμαι, aor. pass. ἐβύσθην, adj. verb. βυστός.
- βύω napycham, napelniam, patrz βυνέω.

Γ

- γαμέω poślubiam (kobietę, τινά), med. γαμοῦμαι wychodzę (za męż, τινί), tem. γαμ(ε)-; fut. γαμῶ, med. γαμοῦμαι, aor. ἐγημα, med. ἐγημάμην, perf. γεγάμηκα, med. γεγάμημαι, aor. pass. (ἐγαμήθην), fut. γαμηθήσομαι, adj. verb. γαμητέος, γαμητή poślubiony-a.
- [γείνω] rodzę, płodzę (porów gigno), tem. γεν-; w stronie czynn. nieużywane; pass. rodzę się; part. praes. pass. οἱ γεινόμενοι urodzeni, rodowici, aor. I. med. ἐγεινάμην (poet.), urodziłem, part. οἱ γεινάμενοι rodzice.
- γελάω śmieję się, tem. γελα-; nie wzdłuża α i wtrąca σ; fut. γελάσομαι, aor. ἐγέλασα, perf. med. γεγέλασαμαι, aor. pass. ἐγέλασθην, fut. pass. γελασθήσομαι, adj. verb. καταγέλαστος.
- γεννάω płodzę, wydaję na świat, tem. γεννα-; impf. ἐγέννων, fut. γεννήσω, aor. ἐγέννησα, perf. γεγέννηκα, fut. med. γεννησόμενος ze

znaczen. biern.; natomiast aor. med. ἐγεννησάμην i part. praes. γεννώμενος ze znac. czynnem.

γεύω, daje posmakować, med. kosztuję, tem. γεύ-; fut. γεύσω, aor. ἔγευσα, perf. med. γέγευμαι, lecz aor. pass. ἐγεύσθην, adj. verb. γευστός.

*γηθῶ cieszę się, tem. γηθ(ε)-; fut. γιθῆσω, aor. ἐγήθησα, perf. γέγηθα raduję się (ze znac. czasu teraźn.).

γηρά-σκ-ω starzeje się (form. pob. γηράω), tem. γηρα-; fut. γηράσομαι, rzadziej γηράσω, aor. ἐγήρασκ, do tego inf. aor. II. γηράναι, rzadko inf. aor. I. γηράσαι, perf. γεγήρασκ, adj. verb. ἀγήρατος nigdy nie starzejący się.

γηροτροφέω (= γηροβοσκέω) pielęgnuje w starości, tem. γηροτροφε-; fut. γηροτροφήσω, med. γηροτροφήσομαι ze znac. biern., aor. pass. ἐγηροτροφήθην.

γί-γνομαι staje, rodzę się, (późn. form. pob. γινομαι), tem. γεν- i γι(ε)ν-; fut. γενήσομαι, aor. II. ἐγενόμην, perf. γεγονός i γεγένημαι, part. γεγονώς = „natus“ starsze i poet. *γεγώς, gen. -ώτος, fem. γεγώσα, (aor. pass. ἐγενήθην, fut. pass. γενηθήσομαι).

γί-γνώ-σκ-ω poznaje, dostrzegam, tem. γνο-; wydłużony γνω-; (późn. form. pob. γινώσκω), fut. γνώσομαι, aor. II. ἔγνω, {3. pl. ἔγνωσαν, conj. γνώ, γνώς, opt. γνοίην, imp. γνώθι, γνώτω, inf. γνώναι, part. γνώς, γνωῖσα, γνών, gen. γνώντος †}, perf. ἔγνωσκ, med. ἔγνωσμαι, aor. pass. ἐγνώσθην, adj. verb. γνωστός dający się poznać, γνωτός znany.

γλύφω wyżłabiam, ryję, tem. γλυφ-; (fut. γλύψω aor. ἐγλύψα), perf. med. γέγλυμαι albo ἐγλυμμαι, aor. pass. ἐγλύφθην albo ἐγλύφην), adj. verb. γλυπτός.

γνωρίζω poznaje, miarkuje, tem. γνωριδ-; fut. γνωρίσω, fut. att. γνωρίω, aor. ἐγνώρισξ perf. ἐγνώρικα, med. ἐγνώρισμαι.

γράφω (kopię, ryję), piszę, med. piszę sobie, oskarżam, tem. γραφ-; fut. γράψω, aor. ἔγραψα, perf. γέγραφα (γεγράφηκα), med. γέγραμμαι, aor. II. pass. ἐγράφη, adj. verb. γραπτός.

γρούζω krząkam, tem. γρουγ-; fut. γρούζομαι, aor. ἐγρούξα, inf. γρούξαι, adj. verb. γρουκτός.

Δ

δαί-νυ-μι rozdzielam, ugaszczam kogo, med. biesiaduję, tem. δαι-; fut. δαισω, med. δαισομαι, aor. ἐδαισα, med. ἐδαισάμην, aor. pass. ἐδαισθην, adj. verb. ἀδαιτος.

δαίομαι patrz δατέομαι.

δάξ-νω kąsze, gryzę. tem. δακ-; fut. δήξομαι, aor. II. ἔδακον, perf. δέδηχα, med. δέδηγμα. (inf. δεδήχθαι), aor. pass. ἐδήχθην.

*δαμάζω ujarzmiam, wiąże, (więzić), oswajam (u Hom. i Trag. δαμνάω, δαμνήμι), tem. δαμαδ-; fut. δαμάσω, att. δαμῶ, -ᾱς, -ᾱ, aor. ἐδάμασα, perf. δέδημα, med. δέδηγμα, aor. I. pass. ἐδαμάσθην, albo ἐδαμήθην, aor. II. pass. ἐδάμην.

δανείζω pożyczam, daję pieniądze na procent, med. zapożyczam się, tem. δανειδ-; fut. δανείσω, aor. ἐδάνεισα, perf. δεδάνεικα, med. δεδάνεισμα, aor. pass. ἐδανείσθην, adj. verb. δανειστέον.

δαπανᾶω łożę na co, rozrzucam, tem. δαπανα-; fut. δαπανήσω, aor. ἔδαπανήσα, perf. δεδαπάνηκα, med. δεδαπάνημι, aor. pass. ἐδαπανήθην.

δαρθ-άνω, zwykle κατ-δαρθάνω śpię, tem. δαρθ-; aor. II. κατ-ἐδάρθον = aor. II. pass. κατ-εδάρθην, perf. κατ-δεδάρθηκα.

*δατέομαι dziele, (form, pob. δαίομαι), dep. med., tem. δατ(ε)-; fut. δάσομαι, aor. ἐδάσθην, perf. δέδασμι, zwykle biern., aor. pass. ἐδάσθην ze znac. biern., adj. verb. ἀνά-δαστος.

δείκ-νυ-μι wskazuję, tem. δεικ-; impf. ἐδείκνυν, 3. pl. ἐδείκνυσαν, fut. δείξω, aor. ἐδείξα, perf. δέδειχα, med. δέδειγμα, aor. pass. ἐδείχθην, adj. verb. δεικτέον.

δειπνέω obiadam, spożywam, tem. δειπνε-; fut. δειπήσω, aor. ἐδειπήσα, perf. δεδείπηκα, (1. osob. pl. syncop. δεδείπναμεν, inf. syncop. δεδειπνάμι zamieniają ε na α.

δειπνίζω raczę, uraczam, tem. δειπνιδ-; fut. δειπνώ, aor. ἐδείπνισα, (perf. med. δεδείπνισμα).

*δέμω buduję, tem. δεμ-; fut. δεμῶ? aor. ἐδεμυ, perf. I, δεδημυ? perf. II. δεδομυ? perf. med. δέδημι.

δεξιόομαι podaje prawicę, dep. med., tem. δεξιο-; fut. δεξιώσομαι, aor. ἐδεξιώσθην, aor. pass. ἐδεξιώθην, ze znac. biernem.

δεομαι patrz δέω niedostaję.

*δέρομαι patrzę, spojieram, dep. pass., poet., tem. δερκ-; impf. ἐδερόμην, (fut. δέρομαι), aor. II. (ἐδερκον), perf. δεδορκα ze znac. czasu teraźn., aor. pass. ἐδερχθην ze znac. czynnem.

δέρω zdzieram, tem. δερ-; fut. δερώ, aor. ἐδειρα, perf. med. δέδαμαι, aor. II. pass. ἐδάρην, adj. verb. δαρτός.

δέυω zraszam, moczę, tem. δευ-; fut. δεύσω, aor. ἐδευσα, perf. med. δέδευμι, aor. pass. ἐδέυσθην.

δέχομαι odbieram, przyjmuję, dep. med., tem. δεχ-; fut. δέξομαι, aor. ἐδέξαμην, lecz w compos. aor. pass. -ἐδέχθην ze znac. czynn., perf. δεδεγμι, fut. III. δεδεξομαι ze znac. czynnem.

δέω wiąże, tem. δε-; wdłuża samogłoskę przed σ, fut. δήσω, aor. ἔδησα, jednak perf. δέδεκα, perf. med. δέδεμαι, fut. III. δεδήσομαι, aor. pass. ἐδέσθην, fut. pass. δεθήσομαι.

δέω niedostaje, brakuje, tem. δε(ε)-; fut. δεήσω, aor. ἐδεήσα, perf. δεδέηκα; nieosob. δεῖ niedostaje, brakuje; fut. δεήσει aor. ἐδέησεν, perf. δεδέηκεν;

dep. pass. δέομαι czuję niedostatek, proszę, żądam, 2. sg. δεῖ albo δέει. 3. sg. δεῖται, fut. δεήσομαι, aor. pass. ἐδέσθην, perf. δεδέημαι

δηλώ wyjaśniam, oznajmiam, tem. δηλο-; fut. δηλώσω, aor. ἐδήλωσα, perf. δεδήλωκα, aor. pass. ἐδηλώθην, fut. pass. δηλωθήσομαι = fut. med. δηλώσομαι ze znac. biernem.

δηρώ niszczyć, pustoszyć, tem. δηρο-; fut. δηρώσω, aor. ἐδήρωσα, perf. δεδήρωκα, med. δεδήρωμαι, aor. pass. ἐδηρώθην.

[tem. δι-, pierwotn. δῖ[-], δειδω fałszywe praes.): fut. δεισομαι, aor. ἔδεισα, perf. I. δέδοικα ze znac. czasu teraźn; obawiam się {z tego w att. inf. δεδοικέναι, part. δεδοικώς, plpf. ἐδεδοίκα}, perf. II. δέδιχα ze znac. teraźn., {δεδόμεν, δεδίτε, δεδίκασι, conj. δεδιώ, opt. δεδίειν, imp. δεδίθι, inf. δεδιέναι, part. δεδιώς, plpf. ἐδεδίη. ἐδεδίεσαν i ἐδεδίσαν}.

δικαίᾳ utrzymuję przy życiu, jestem sędzią rozjemiemy, tem. δικαία-; słowo niezłoż., zwyczajnie ma pojedynczy augm. we wgłosie, natomiast perf. i compos. mają podwójny angm. zatem: impf. δικάτων, jednak κατ-εδικάτων, perf. δεδικήτηκα; δικαίόμαι prowadzę się, med. pass.; fut. δικαίήσομαι, perf. δεδικήτημαι, aor. pass. δικήτηθην, adj. verb. δικαίητέον.

δικακονέω służę, usługuję komu, tem. δικακονε-; słowo niezłoż., impf. εδικακόνουν, (różniej δικηκόνουν), aor. εδικακόνησα, (δικηκόνησα), perf. δεδικακόνηκα, med. δεδικακόνημαι, aor. pass. εδικακονήθην.

δικαλέγομαι patrz (εἶρω).

δικαλλάττω patrz ἀλλάττω.

δικανοέομαι patrz νοέω.

δικάσκω uczyć, nauczam, tem. διδχ-; fut. διδάξω, aor. ἐδίδαξα, {inf. διδάξαι}, perf. δεδίδαχα, med. δεδίδαχμαι, {inf. δεδίδαχθαι}, aor. pass. ἐδίδαχθην, adj. verb. διδχτός.

δίδημι wiąże, (forma pob. od δέω), tem. δε; praes. ind. δίδης, διδησι, dual. διδετον, pl. διδεμεν, διδετε, διδέασιν, imp. διδαι διδέτω, 3. pl. διδέντων, impf. ἐδίδην.

δίδρασκω, zwykle απο-δι-δράσκω, umykam, zbiegam, tem. δρα-; fut. απο-δράσομαι, aor. II. ἀπ-έδρα, {ἀπ-έδρας, ἀπ-εδρα, 3. pl. ἀπ-έδρασαν, conj. απο-δρῶ, απο-δρας, -α; opt. απο-δραίην, imp. ἀπό-δραθι, inf. απο-δραναί, part. απο-δρας, -άντος}, perf. απο-δέδρακα.

δί-δω-μι daję, tem. δο ; 3. osob. pl. διδόντων (jon. διδοῦσιν), impf. ἐδίδουν, ἐδίδοτον, ἐδίδοσαν, fut. δώσω, aor. I. ἔδωκα dałem, {ἐδώκας, ἔδωκεν, dual. i plur. aor. II. ἔδοτον, ἐδότην, ἐδομεν, ἐδοτε, ἐδοσαν, rzadziej ἐδώκαμεν, ἔδωκαν, na napisach att., conj. δῶ, δῶς, δῶ, opt. δοίην, imp. δός, compos. ἀπό δος †, 3. pl. δόντων, inf. δοῦναι, part. δούς, δοῦσα, δόν, gen. δόντος, δούσης, δόντος}, aor. II. med. ἐδόμην {2. sg. ἔδου, conj. δῶμι, δῶ, opt. δοίμην, imp. δού, inf. δόσθαι, part. δόμενος}, perf. δεδωκα dałem, perf. pass. ἐδόμην, aor. pass. ἐδόθη, adj. verb. δοτός, δοτέος.

δι-εἶρω patrz εἶρω wplatał.

δικάζω sądzę, wyrokuję, tem. δικαδ-; fut. δικάσω, aor. ἐδικασα, perf. δεδικασα, med. δεδικασαμι, aor. pass. ἐδικάσθην.

δι-οικέω patrz οικέω.

διψάω pragnę, jestem spragniony, tem. διψα-; ściąga, α + ε w η, stad 2. osob. sg. διψῆς, 3. osob. sg. διψῆ, inf. διψῆν, fut. διψήσω, fut. ἐδίψησα, perf. δεδίψηκα.

διώκω (obok διωκτάω) ścigam, pędzę, nagłe, tem. διωκ-; fut. διώξομαι (rzadziej διώζω), aor. ἐδίωξα, perf. δεδίωχα, med. δεδίωγαμι, aor. pass. ἐδιώχθην.

δοκέω mniemam, sądzę, tuszę, tem. δοκ(ε)-; fut. δόξω (δοκήσω), aor. ἐδόξα, (ἐδόκησα), perf. δεδόκηκα, med. δεδόκηκαμι, δεδογμα wydałem się, zwykle 3. sg. δέδοκται wydało się dobrem, postanowiono visum est, part. δεδογμένος postanowiony, adj. verb. ἀδόκητος.

δοκιμάζω badam, osądzam, tem. δοκιμαδ-; fut. δοκιμάσω, perf. med. δεδοκίμασαμι, aor. pass. ἐδοκίμασθην, adj. verb. δοκιμαστέον.

δουλόω ujarzmiam, robię niewolnikiem, gnębię, tem. δουλο-; fut. δουλώσω, aor. ἐδούλωσα, perf. δεδούλωκα, med. δεδούλωγαμι, aor. pass. ἐδουλώθην.

* δουπέω wydaję łoskot, uderzam (rzadko w prozie), tem. δουπ(ε)-; fut. (δουπήσω), aor. I. ἐδουπησα, (aor. II. ἐδουπον), perf. δεδουπα (aor. pass. ἐδουπήθην).

δράω czynię, działał, tem. δρα-; fut. δράσω, aor. ἔδρασα, perf. ἔδρακα, med. ἔδραγαμι (ἔδρασαμι rzadko), aor. pass. ἔδρασθην, adj. verb. δραστέον.

δύνα-μαι mogę, tem. δυνα-; dep. pass., w conj. i opt. praes. przesuwa akcent od końca, zatem conj. δύνωμαι, (porównaj ἵσταμαι), δύνῃ†, opt. δυνάμην δύναμι†, (porówn. ἵστατο), imp. δύνασο, impf. ἐδύναμην (różn. ἡδύναμην), 2 sg. ἐδύνω (nie ἐδύνασο!) fut. δυνήσομαι, aor. ἐδυνήθην, (różn. ἡδυνήθην, rzadko ἐδυνάσθην), perf. δεδύνημι, adj. verb. δυνατός zdolny, możliwy.

δύνω ginę, tonę, zanurzam się. tem. δύ-; patrz δύω.

δυσ-αρρεστέω jestem niezadowolony, tem. δυσ-αρρεστε-; impl. δυσ-ηρέστουν augment we wgłosie, perf. δυσ-ηρέτηκα, plpf. δυσ-ηρεστήκη, adj. verb. δυσ-άρεστος.

δυσ-τυχέω jestem nieszczęśliwy, tem. δυσ-τυχε-; impf. έδυσ-τύχουν augm. w nagłosie, fut. δυσ-τυχήσω, aor. έδυσ-τύχησα, perf. δεδυσ-τύχηκα, aor. pass. έδυσ-τύχηθην.

(δυσ-ωπέω) przerażam widokiem spojrzeniem, zawstydzam, act. dopiero u późn., zwykle med. pass. oglądam się podejrzliwie, trwożliwie, tem. δυσ-ωπε-; impf. έδυσ-ώπουσν augm. w nagłosie, aor. (εδυσ-ώπησα), perf. δε-δυσ-ώπηκα plpf. έδε-δυσ-ωπήκη, (aor. pass. έδυσ-ωπήθην), adj. verb. άδυσ-ώπητος bezwstydnny, bezczelny.

δύω zanurzam. okrywam, otulam (porów. duere) tem. δύ-; (w praes i impf. υ att., υ ep.) zwykle w złożeniu; przech. fut. δύσω zanurzę, aor. έδυσα zanurzyłem, (inf. δύσει), perf. pass. δέδυμαι jestem zanurzony, aor. pass. έδυθην zostałem zanurzony, adj. verb. δύτός;

med. δύομαι zatapiam, okrywam się, zanurzam się w czym, zachodzę, ginę, nieprzech. (= form pob. w praes. i impf. δύω), fut. δύσομαι aor. I. έδυσάμην do czego aor. act. II. έδυν (3. osob. sg. έδυ, 3. osob. pl. έδυσαν, conj. δύω, δύης, opt. δύην, (zamiast δυην), δύης, δύημεν albo δυμεν, δυτε, δυεν, imp. δύθι, ale από-δυθι, inf. δύναι, part. δύς, δύσα, δύν. gen. δύντος†), perf. act. δέδυκα zwykle nieprzech. zanurzyłem się, (άποδεδυκα wyciągnąłem u Xenofonta).

Złożone: κατχ-δύω zanurzam, έν-δύω wdziwam, άπο-δύω i εκ-δύω rozbieram, zdejmuję.

δώρέω darowuję, zwykle w med. δωρέομαι, tem. δωρε-; fut. δωρήσομαι, aor. έδωρησάμην, perf. δεδώρημαι czynn. i biern., aor. pass. έδωρήθην, adj. verb. δωρητός.

E

εάω zostawiam, dozwalam, tem. έα-; impf. εών, fut. έάσω, aor. εάσα, perf. είακα, med. ειαμαι, aor. pass. είαθην, fut. med. εάσομαι, pass., adj. verb. εατέος.

εγ-γυάω wręczam jako fant, zakład, zaręczam, tem. εγ-γυα-; verb. decompos; impf. ηγγύωσν albo έν-εγγύων, compos. tylko ηγγύωσν, fut. γυήσω? aor. έν-εγγύησα albo ηγγύησα, perf. έγ-γεγυήκα albo

ἠγγύηκα, med. ἐγγε-γύημαι ale w compos. ἐξ-ἠγγύημαι, aor. pass. ἐξ-ἠγγύηθην, adj. verb. ἐγγυητός.

ἐγείρω budzę, tem. ἐγερ-; fut. ἐγερω, aor. ἤγειρα, perf. I. ἐγ-ἤγειρα zbudziłem, med. ἐγ-ἤγευμαι obudziłem się, czuwam. aor. pass. ἠγέρθην zostałem obudzony, adj. verb. ἐγερωτός; med. ἐγειρομαι przebudzam się, aor. II. ἠγρόμην przebudziłem się, {inf. właściwy tylko ἐγρέσθαι †}, do tego w stronie czyn. perf. II. ἐγρήγορα przebudziłem się, czuwam, plpf. ἐγρ-ηγόρη czuwałem był.

ἐγ-κωμιάζω wielbię, chwale, tem. ἐγκωμιζδ-; verb. decompos., impf., ἐν-εκωμιάζον, fut. ἐγκωμιῶσω i ἐγκωμιάσομαι, aor. ἐν-εκωμιάσα, perf. ἐγ-κεκωμιάκα, med. ἐγ-κεκωμιάσμαι, aor. pass. ἐν-εκωμιάσθην.

ἐγ-χειρέω biorę w rękę, przykładam rękę, zabieram się do czego τιῖ, tem. ἐγ-χειρε-; verb. decompos.; impf. ἐν-εχειρουν, aor. ἐν-εχειρήσα.

ἐγ-χειρίζω wręczam, med. biorę przed się, tem. ἐγ-χειριδ-; verb. decomp.; fut. ἐγ-χειριῶ, aor. ἐν εχειρίσα, perf. ἐγ-κεχειρίκα, pass. ἐγ-κεχειρίσμαι, aor. pass. ἐν εχειρίσθην.

ἐζομαι siadam, dep. med.; tem. ἐδ- porów. (sed-e-o) zwykle καθέζομαι: part. praes. καθεζόμενος (jako praes. i aor.) siadając, usiadłszy, impf. zawsze bez augm.: ἐζόμεν, ale ἐκαθεζόμεν (w znaez. impf. i aor.), fut. καθεδοῦμαι, perf. med. zastąpione przez κάθημαι usiadłem, siedzę, aor. pass. (ἐκαθέσθην), fut. pass. καθεσθήσομαι, adj. verb. καθεστέον.

ἐθειλω = θέλω chcę, tem. ἐθειλ(ε)-; w att. używa się zwykle ἐθέλω, θέλω stoi tylko po samogłosce albo dwugłosce; fut. ἐθειλήσω, aor. ἠθέλησα, perf. ἠθέληκα.

ἐθειζω przyzwyczajam (τινά), pass. przyzwyczajam się, tem. ἐθιδ-; fut. ἐθιδῶ, aor. εἶθισα, perf. εἶθικα, med. εἶθισμαι jestem przyzwyczajony, aor. pass. εἶθισθην, adj. verb. ἐθιστός.

[ἐθω nawykam], praes. nie przychodzi oprócz part. ἐθων, używane tylko w perf. εἰ-ωθα jestem przyzwyczajony, przywykłem {part. εἰωθώς, -υῖα-ός}, plpf. εἰώθη staroatt., εἰώθειν nowoatt.

εἰκάζω odtwarzam, wyobrażam, przypuszczam. tem. εἰκαδ-; impf. εἰκάζον i ἤικάζον, fut. εἰκάσω, aor. εἰκασα i ἤικασα, perf. med. εἰκασμαι i ἤικασμαι, aor. pass. εἰκάσθην, fut. pass. εἰκασθήσομαι, adj. verb. εἰκαστός.

εἰκω ustępuję, cofam się, tem. εἰκ-; impf. εἰκον, fut. εἰζῶ, aor. εἰξα, adj. verb. εἰκτέον.

[εἰκω] jestem podobny, wydaję się, tem. ικ-; fut. εἰζῶ, aor. (εἰζα), perf. II. εἰ-οικα jestem podobny, równy, {1. osob. pl. εἰοικμεν poet. zamiast εἰοικμεν, 3. osob. pl. εἰζασιν, rzadziej εἰοικασι, conj.

ἐοίκω, opt. ἐοίκοιμι, inf. ἐοικέναι, poet. εἰκεναι, part. ἐοικώς, -υιχ, -ός, poet. εἰκώς, podobny, stosowny, εἰκώς ἐστίν jest prawdopodobnem, dozwołonem, naturalnem), plpf. ἐώκη staroatt., ἐώκειν nowoatt.

εἶμαρται patrz μείρουαι.

εἶμι jestem, tem. ἐσ- porówn. es -se, {εἶ, ἐστίν, dual. ἐστόν, pl. ἐσμέν, ἐστέ, εἰσίν, cały ind. prócz εἶ enklityczny, conj. ᾧ, ᾗς, ᾗ, ᾧμεν, ᾗτε, ᾧσι, opt. εἴην, imp. ἴσθι, ἔστω, ἔστε, ὄντων (dopiero od 200 r. przed Chr. spotyka się na napisach ἐστωσxn, a niema wcale ἔστω), inf. εἶναι, part. ᾧν, οὔσx, ὄν, gen. ὄντος, οὔσης, ὄντος}, impf. ἦν albo ἦ, {rzadko med. ἦμην, 2. sg. ἦσθα, 3. sing. ἦν, dual. 2. osob. ἦστον albo ἦτον, 3. osob. ἦστην albo ἦτην, pl. ἦμεν, ἦτε albo ἦστε, ἦσαν}, fut. ἔσομαι {2. osob. ἔσῃ albo ἔσει, ἔσται, opt. ἐσοίμην, inf. ἔσεσθαι, part. ἐσόμενος}, adj. verb. ἐστέον, compos. συνεστέον. Compos. nie są enklityczne i przerzucają akcent w ind. i imp. od końca n. p. ἄπ-εἶμι jestem nieobecny, εἴεσστιν jest możliwe, πάρ-ισθι bądź obecny (lecz παρῆναι, παρών, παρῆσται), ἔνι = ἐνεσσι.

εἶμι pójdę, tem i- porówn. i-re; ind. praes. ma w prozie att. znaczenie fut., praes. zastępuje ἐρχομαι, lecz inf., opt. i part. mają zarówno znac. czasu teraźn. jak i przyszłego, {2. sg. εἶ, 3. sg. εἶσι, dual. ἴτον, pl. ἴμεν ἴτε, ἴσιν, conj. ἴω, ἴης, opt. ἴοιμι i ἴοιην, ἴοις, ἴοι, imp. ἴθι, ἴτω, dual. ἴτον, ἴτων, pl. ἴτε, ἴόντων albo ἴτωσxn, inf. ἰέναι, part. ἰών, ἰούσx, ἰόν, gen. ἰόντος, ἰούσης, ἰόντος}, impf. ἦα albo ἦειν {2. sg. ἦισθα albo ἦεις, 3. sg. ἦει(ν), dual. ἦτον i ἦειτον, ἦτην i ἦείτην, pl. ἦμεν albo ἦειμεν, ἦτε albo ἦειτε, ἦσαν obok ἦσαν}, adj. verb. ἰτέον (ἰτητέον). W compos. ind. i imp. przesuwa akcent od końca, n. p. ἄπειμι odejdę, ἄπει, ἄπεισιν, imp. ἄπιθι (lecz ἄπιέναι, ἄπιών).

εἶργ-νυ-μι zamykam, otaczam, tem. εἶργ-; fut. εἶρξω, aor. εἶρξα, part. ἐρξας, perf. med. εἶργμι, aor. pass. εἶρχθην, adj. verb. εἶρατέος. Patrz εἶργω.

a) εἶργω (form. pob. εἶργνυμι) zamykam, (zwłaszcza καθεἶργω, tem. εἶργ-; fut. εἶρξω, aor. εἶρξα lecz part. ἐρξας (od form. pob. ἐργω), perf. med. εἶργμι, aor. pass. εἶρχθην, adj. verb. εἶρατέος.

b) εἶργω wyłączam, wykluczam, (zwłaszcza ἀπ-εἶργω arceo), fut. εἶρξω, med. εἶρξομαι w znac. biern., aor. ἀπ-εἶρξα, perf. med. εἶργμι, aor. pass. εἶρχθην, adj. verb. εἶρατέον. Pierwotnie pisano obydwie te słowa ze znakiem spiritus lenis jako εἶργω albo ἐργω, podczas gdy attycy według greckich gramaty-

ków, mieli odróżniać εἶργω zamykam od εἴργω wyłączam, jakkolwiek rękopisy różnią się pod tym względem. Zasadniczo obydwie formy są jednym i temsamem słowem, ponieważ ze znaczenia „zamykam“ pochodzą znaczenia „wyłączam“ i „wykluczam“.

εἶρω spajam, tem. ἔρ-; (porówn. sero) zwykle w compos.; impf. συν εἶρον, fut. (ἔρω?) , aor. ἔρ-ειρα (ἔρωσα), opt. πρρ-εἶραμι, part. δι-εἶρας, perf. δι-εἶρακα przetkałem, med. εἶραμι.

(εἶρω jon.) mówię, tem. ἔρ-, ῥε-, εἶπ-, λεγ-; praes. i impf. zastąpione przez λέγω, φημί, ἄγο εὖω, fut. ἔρω albo λέξω, aor. ἔλεξα albo εἶπον (rzadko εἶπα), {2. sg. εἶπες albo εἶπας, 2. sg. εἶπεν, dual. εἶπατον, pl. εἶπομεν, εἶπατε albo εἶπετε, εἶπαν albo εἶπον, imp. εἶπέ†, albo ἄπ-εἶπε, εἰπάτω częściej niż εἰπέτω, dual. εἶπατον, pl. εἶπατε, w ind. i imp. urabia się formy tylko od εἶπα, w innych trybach od εἶπον, conj. εἶπω, opt. εἶποιμι. inf. εἶπειν, part. εἰπών, różniej także εἶπας}, perf. εἶρηκα, perf. pass. εἶρηκαμι albo λέλεγμαι, aor. pass. ἔλεχθην albo ἐρρήθην, {conj. ῥηθῶ, inf. ῥηθήναι, part. ῥηθεις}, fut. pass. ῥηθήσομαι, λεχθήσομαι i λεγήσομαι, to samo znac. biern. ma także fut. med. λέξομαι, fut. III. εἰρήσομαι i λελέξομαι, adj. verb. λεκτός, ῥητός.

Comp. a) ἀντι-λέγω przeczę, fut. ἀντ-ερω, aor. ἀντ-εἶπον (rzadko ἀντ-ελέξα), perf. ἀντ-εἶρηκα. b) δια-λέγομαι rozmawiam, dep. pass.; fut. δια-λεξομαι (rzadziej δια-λεχθήσομαι), perf. δι-ελεγμαί, aor. pass. δι-ελέχθην, adj. verb. δια-λεκτέον.

ἐκκλησιάζω zwołuję, odbywam zgromadzenie, tem. ἐκκλησιάζω-; verb. decomp., impf. ἐξ-εκκλησιάζων i ἠκκλησιάζων, fut. ἐκκλησιάσω, aor. ἐξ-εκκλησίασα i ἠκκλησίασα.

ἐκ-πλήττω patrz πλήττω.

ἐλαύνω (z ἐλα-νύ-ω) pędzę, nieprzech. (ciągnę z wojskiem), tem. ἐλα-; fut. (ἐλάσω), att. ἐλώ, {ἐλάξ, inf. ἐλᾶν, part. ἐλών}, aor. ἤλασα, {inf. ἐλάσαι}, perf. ἐλ-ήλακα, med. ἐλ-ήλαμαι, aor. pass. ἤλάθην, adj. verb. ἐλατέος.

ἐλέγχω przekonywam, lże, ganię (convinco), tem. ἐλεγχ-; fut. ἐλέγω, aor. ἤλεχξα, perf. ἐλ-ἤλεγχα?, pass. ἐλ-ἤλεγμαι (rzadko ἤλεγμαι) bez nosówki, ale ἐλήλεγχαι, -γεται, aor. pass. ἤλέγχθην, fut. pass. ἐλεγχθήσομαι, adj. verb. ἐλεγκτέον.

ἐλεεώ lituję się (nad kimś τινά), tem. ἐλεε-; fut. ἐλέησω, aor. ἤλεησα, perf. pass. ἤλέημαι, aor. pass. ἤλεήθην.

ἐλελιζώ podnoszę krzyk wojenny, tem. ἐλελιγ-; fut. ἐλελιζώ?, aor. ἤλελιξα.

ἐλίττω i ειλίττω toczyć, zwijam, tem. ἐλιγ-; impf. ειλίττων, fut. ἐλίξω, aor. ειλίξω, {inf. ἐλίξαι} perf. med. ειλίγμαι (różn. ἐλ-ήλιγμαι), aor. pass. ειλίχθην, adj. verb. ἐλικτός.

ἐλκω (albo ἐλκύω) ciągnę, tem. ἐλκ- (i ἐλκυ); impf. ειλκον, fut. ἐλξω, aor. ειλκῶσθαι {inf. ειλκῶσαι}, perf. ειλκῶσθαι, med. ειλκῶσμαι, aor. pass. ειλκῶσθην, adj. verb. ἐλκτέον, ἐλκυστέος.

ἐμῆω pluje, wymiotuje. tem. ἐμε-; nie wzdłuża ε; fut. ἐμῶ i ἐμοῦμαι (att. fut.), (ἐμέσω), aor. ἤμεσα, (perf. ἐμ-ἤμεκα, med. ἐμ-ἤμεσμαι, aor. pass. ἤμέσθην).

ἐμπεδῶ utrwalam, umacniam, tem. ἐμπεδο-; verbum decomp.; impf. ἤμπεδον, lecz aor. (ἐν-επέδωσα).

ἐμ-ποδιζω stoję w drodze, przeszkadzam, tem. ἐμ-ποδιδ-; verb. decomp.; impf. ἐν-εποδιζον, fut. ἐμποδιῶ, perf. med. ἐμ-πεπόδισμαι.

ἐμπολάω handluje, kupeczę, tem. ἐμπολα-; verb. decomp.; impf. ἤμπόλων, fut. ἐμπολήσω, lecz aor. (ἐνεπόλησα), perf. ἤμπόληκα (ἐμ-πεπόληκα), med. ἤμπόλημαι, aor. pass. ἤμπολήθην.

ἐναντιόομαι sprzeciwiam się, przeszkadzam, tem. ἐναντιο-; dep. pass., verb. decomp.; impf. ἤναντιούμην, fut. ἐναντιώσομαι, perf. ἤναντιώμαι, aor. pass. ἤναντιώθην sprzeciwilem się, adj. verb. ἐναντιωτέον.

ἐν-εδρεύω czatuje, czyham (na kogo τινά), tem. ἐν-εδρευ-; verb. decomp.; impf. ἐν-ἤδρευον, aor. ἐν-ἤδρευσα, aor. pass. ἐν-ἤδρευθην.

ἐν-θυμέομαι obmyślam, tem. ἐν-θυμε-; dep. pass.; verb. decomp.; impf. ἐν-εθυμούμην, fut. ἐν-θυμήσομαι, perf. ἐν-τεθύμημαι, aor. pass. ἐν-εθυμήθην rozważyłem, fut. pass. ἐν-θυμηθήσομαι, adj. verb. ἐνθυμητέον.

ἐν-νοέομαι patrz νοέω.

ἐννυ-μι zwykle ἀμφι-έννυ-μι ubieram, przyodziewam, tem. ἐ- (właściwie Ἔεσ-; porówn. ves-tio); impf. ἤμφι-έννυον, fut. ἀμφι-ῶ {-εις, -ει}, aor. ἤμφιεσα, med. ἀμφι-έννυμαι ubieram się, fut. ἀμφιέσομαι, aor. ἤμφι-εσάμην, inf. ἐπιέσασθαι, perf. ἤμφιεσμαι, part. ἤμφι-εσμένος ubrany, odziany.

ἐν-οχλέω obciążam, naprzykrzam się, tem. ἐν-οχλε-; z podwój. augm., impf. ἤν-ώχλουν, fut. ἐν-οχλήσω, aor. ἤν-ώχλησα, perf. ἤν-ώχληκα, med. ἤν-ώχλημαι, aor. pass. ἤν-οχλήθην.

ἐξ-είρω patrz εἶρω spajam.

ἐορτάζω obchodzę uroczystość, świętuje, tem. ἐορταδ-; impf. ἐώρταζον, fut. ἐορτάσω, aor. ἐώρτασα, perf. ἐώρτακα, aor. pass. ἐώρτάσθην.

ἐπ-αινέω patrz αἰνέω.

ἐπ-αν-ορθῶ patrz ἀνορθῶ.

ἐπείγω cisnę, uciskam, tem. ἐπειγ-; słowo niezłożone; impf. ἤπειγον, fut. ἐπειζώ?, (aor. ἤπειζα). perf. pass. ἤπειγυμι; med. pass. ἐπείγυμι, cisnę, spieszę się, fut. ἐπειζομαι, aor. pass. ἠπείχθην pospieszyłem się.

ἐπι-δῆμ.έω a) jestem w domu, u siebie, b) bawię w obezysznie, tem. ἐπι-δῆμ.ε-; verb. decomp.; impf. ἐπεδήμουν, aor. ἐπ-εδήμησα przyszedłem do domu, na obezysznę, perf. ἐπι-δεδήμηκα.

ἐπι-θῦμ.έω pragnę, tęsknię (za czems τινός), tem. ἐπι-θῦμ.ε-; impf. ἐπ-εθύμουν, fut. ἐπι-θύμησω, aor. ἐπ-εθύμησα.

ἐπι-κουρ.έω pomagam (τινί), tem. ἐπι-κουρ.ε-; verb. decomp.; impf. ἐπ-εκούρουν, fut. ἐπι-κούρησω, aor. ἐπεκούρησα.

ἐπι-λανθάνομαι patrz λανθάνω.

ἐπι-μέλωμαι patrz μέλω.

ἐπι-μελοῦμαι patrz μέλω.

ἐπι-ορκ.έω krzywoprzysięgam, tem. ἐπι-ορκ.ε-; verb. decomp.; fut. ἐπι-ορκήσω i ἐπι-ορκήσωμι, aor. ἐπι-ώρκησα, perf. ἐπι-ώρκηκα.

ἐπίστανμι rozumiem, tem. ἐπίσταν-; dep. pass. przerzucę akcent w conj. i opt. od końca, zatem ἐπίστανμι, ἐπίσταν, opt. ἐπιστάμην, ἐπίσταν, imp. ἐπίσταν, obok ἐπίστανσο, impf. ἤπιστάμην, ἤπισταν i ἤπιστανσο, augm w nagłosie, fut. ἐπιστήσωμι, aor. ἤπιστήθην zrozumiałem, adj. verb. ἐπιστητός.

ἐπι-στατ.έω jestem przełożonym, dozorcą, przewodnicząc, doglądam, pilnuję, (τινί, τινός), tem. ἐπι-στατε; verb. decomp. impf. ἐπ-εστάτουν, fut. ἐπι-στατήσω, perf. ἐπ-εστάτηκα.

ἐπι-τηδ.έω zajmuję się gorliwie (τί), tem. ἐπι-τηδ.ε-; verb. decomp., fut. ἐπι-τηδέω, aor. ἐπ-ετήδευσα, perf. ἐπι-τετήδευκα, pass. ἐπι-τετήδευμαι, aor. pass. ἐπ-ετηδέυθην.

ἐπι-τροπ.έω jestem opiekunem (τινός), władam, rządzę τί, tem. ἐπι-τροπ.ε-; verb. decomp.; aor. ἐπ-ετρόπευσα, perf. med. ἐπι-τετρόπευμαι.

ἐπι-χειρ.έω biore się do czego, zaczynam (τινί), tem. ἐπι-χειρ.ε-; verb. decomp.; aor. ἐπ-εχειρήσα, aor. pass. ἐπ-εχειρήθην.

[ἐπριάμην patrz tem. πρια].

[ἐπω ep.] jestem zajęty czems τί, zwłaszcza w comp., tem. ἐπ- i σ(ε)π-; impf. εἶπον, {περι-εἶπον, ἐφ-εἶπον}. fut. ἐψω, {περιέψω ἐφ-έψω}, aor. ἔσπον, {ἐπ-ἔσπον περιέσπον}, {conj. ἐπί-σπω, ἐπίσπη, opt. ἐπίσποιμι, part. μετασπών, inf. ἐπι-σπεῖν}, aor. pass. περι-ἐφθη, fut. med. περι-έψομαι ze znac. biernem.

med. ἐπομαι następuje, sequor, impf. εἰπόμην, fut. ἐφομαι, aor. II. ἐσπόμην, {ἐφ-ἐσπόμην}, {conj. σπώμαι opt. σποίμην, imp. σπου, inf.

σπίσθαι, part. σπόμενος, conj. ἐπί-σπωμαι, opt. ἐπίσποιο imp. ἐπί-σπου ἴ, inf. ἐπι-σπέσθαι, part. ἐπισπόμενος}.

*ἐραμαι Kocham, tem. ἐρα-; (w prozie używa się w praes. i impf. ἐράω), dep. pass., aor. pass. ἤρασθην pokochałem, fut. pass. ἐρασθήσομαι pokocham, (perf. pass. ἤρασμαι), adj. verb. ἐραστός.

ἐράω (= ἐραμαι) Kocham, tem. ἐρα-; impf. ἤρων; pass. ἐράομαι jestem Kochany, part. ἐρώμενος; przychodzi tylko w praes. i impf., inne czasy urabia od ἐραμαι (perf. ἤρασμαι), aor. pass. ἤρασθην, pokochałem, fut. pass. ἐρασθήσομαι pokocham, adj. verb. ἐραστός.

ἐράω leje, wylewam, tem. ἐρα-; tylko w compos.: ἐξ-εράω, συν-εράω, fut. ἐξ-εράσω, aor. ἐξ-ἤρασα, {inf. ἐξερᾶσται}, aor. pass. ἐξ-ἤρασθην.

ἐργάζομαι pracuję, tem. ἐργαδ-; w augm. zarówno η jak i ει, dep. med.; impf. εἰργάζομην i ἤργαζομην, fut. ἐργάσομαι, aor. εἰργασάμην i ἤργασάμην, perf. εἰργασμαι ze znac. czyn. i biern., aor. pass. εἰργασθην, pass., fut. pass. ἐργασθήσομαι, pass., adj. verb. ἐργαστέον.

*ἐρδω, ἐρδω albo ρεζω (poet.) czynię, działam, ofiarowuję, tem. ἐρδ-; ἐργ-; ρεγ-; fut. ἐρξω i ρεξω, aor. ἐρξα, ἐρεξα albo ἐρρεξα, perf. II. ἐοργα, plpf. ἐώργη jon.), aor. pass. ἐρέχθην, adj. verb. ἄρεκτος zamiast ἀρρεκτος.

ἐρεθίζω drażnię, tem. ἐρεθιδ-; impf. ἤρεθίζον fut. ἐρεθιώ, aor. ἤρεθισα, perf. ἤρεθισα, med. ἤρεθισμαι, aor. pass. ἤρεθισθην, adj. verb. ἐρεθιστέον.

ἐρείδω opieram, tem. ἐρείδ-; fut. ἐρείσω, aor. ἤρεισα, perf. ἐρ-ἤρεισα, plpf. ἐρ-ἤρεικη, perf. pass. ἐρ-ἤρεισμαι.

*ἐρείκω rozdzieram, rozbijam, (poet.) tem. ἐρικ-; fut. ἐρείξω?, aor. I. ἤρειξα, (aor. II. ἤρικον nieprzech. pękłem, w epos.) perf. pass. ἐρ-ἤρικμαι, aor. pass. (ἤρειγθην).

ἐρείπω obalam, wywracam, tem. ἐριπ-; fut. ἐρείψω, aor. I. ἤρειψα, aor. II. ἤριπον nieprzech. upadłem, perf. ἐρ-ἤριπα, nieprzech. runąłem, med. ἐρ-ἤριμμαι {ἐρ-ἤριψαι, ἐρ-ἤριπται}, aor. I. pass. ἤρειφθην, aor. II. pass.* ἤρίπην.

ἐρέτω wiosłuję, tem. ἐρετ-; fut. ἐρέσω, aor. ἤρεσα.

ἐρέφω pokrywam, tem. ἐρεφ-; fut. ἐρέψω, aor. ἤρεψα.

[ἐρομαι] pytam, tem. ἐρ(ε)-; dep. med.; zamiast praes. używa się w att. ἐρωτάω; fut. ἐρήσομαι, aor. II. ἤρομην, {conj. ἐρωμαι opt. ἐροίμην imp. ἐροῦ, inf. ἐρέσθαι, part. ἐρόμενος}.

ἐρπω pełzam, czołgam się, serpo, tem. ἐρπ-; impf. εἰρπον, fut. (ἐρψω rzadko), brakujące czasy zastępują się przez ἐρπύζω, tem. ἐπυδ-; fut. ἐρπύσω, aor. εἰρπυσα, natomiast adj. verb. ἐρπετός.

- ἐρρω odchodzę, oddalam się, tem. ἐρρ(ε)-; fut. ἐρρήσω, aor. ἤρρησα, perf. ἤρρηκα (imp. praes. ἐρρε przez staąd, ἐρρετε ruszajcie).
- ἐρυθρίαώ płonie, tem. ἐρυθρια-; impf. ἤρυθριών, fut. ἐρυθριάσω, aor. ἤρυθρίασα, perf. ἤρυθρίακα.
- ἐρύκω powstrzymuję, tem. ἐρυκ-; fut. ἐρύξω, aor. ἤρυξα.
- ἐρχομαι idę, przybywam, tem. ἐρχ-; (ἐλ(υ)θ-), (ἐλευθ-); tryby czasu terazń., impf. i fut. urobione od ἰέναι są w prozie częściej używane, {conj. praes. ἴω, opt. ἴοιμι albo ἰοίην, ἴοις, ἴοι, imp. ἴθι, ἴτω, inf. ἰέναι, part. ἰών}, impf. ἦειν albo ἦξ, fut. εἶμι, ἦξω albo ἀρίζομαι, (* ἐλεύσομαι), aor. II. ἦλθον, {conj. ἔλθω, opt. ἐλθοιμι, imp. ἐλθέτ', ale ἀπελθε. inf. ἐλθεῖν, part. ἐλθών}, perf. ἐλ-ἦλυθα albo ἦκα przyszedłem, jestem na miejscu, adj. verb. ἰτέον, μετελευστέον.
- ἐρωτάώ pytam, tem. ἐρωτα ; impf. ἠρώτων, fut. ἐρωτήσω, aor. ἠρώτησα, perf. ἠρώτηκα, med. ἠρώτημαι, aor. pass. ἠρωτήθην.
- ἐσθίω jem, tem. ἐσθι-, ἐδ(ε) i φαγ-; fut. ἐδομαι, aor. II. ἐφαγον, perf. ἐδ-ἦδοκα, perf. pass. ἐδ-ἦδεσμαι, aor. pass. ἦδέσθην, {inf. ἐδεσθηναι} adj. verb. ἐδεστός.
- ἐστίαώ goszczę, tem. ἐστια-; impf. εἰστίων, fut. ἐστιάσω, aor. εἰστίασα, perf. εἰστίασκα; med. pass. ἐστιῶμαι biesiaduję, fut. ἐστιασομαι, perf. εἰστίσμαι, aor. pass. εἰστιάθην.
- εὐδοκίμέω mam dobre imię, jestem wzięty, tem. εὐδοκιμε-; impf. ἠυδοκίμουν, fut. εὐδοκίμησω, aor. ἠυδοκίμησα, perf. ἠυδοκίμηκα.
- εὐδω, zwyczajnie καθ-εὐδω, śpię, tem. εὐδ(ε), impf. ἐκάθειυδον, obok καθ-ἠυδον, fut. καθ-ευδήσω, adj. verb. καθειυδητέον. resztę czasów od καταδραθάνω.
- εὐεργετέω dobrze czynię, tem. εὐεργετε-; z augm. i bez augm.; impf. εὐηργέτουν i εὐεργέτουν, aor. εὐηργέτησα i εὐεργέτησα, perf. εὐηργέτηκα i εὐεργέτηκα, med. εὐηργέτημαι i εὐεργέτημαι, aor. pass. εὐηργετήθην i εὐεργετήθην, adj. verb. εὐεργετητέον.
- εὐλαβέομαι strzegę się, tem. εὐλαβε-; dep. pass.; impf. ἠυλαβούμην, fut. εὐλαβήσομαι, aor. pass. ἠυλαβήθην, ustrzegłem się, adj. verb. εὐλαβητέον.
- εὐνομέω zwykle med. pass. εὐνοέομαι otrzymuję dobrą ustawę, tem. εὐνομε-; fut. εὐνομήσομαι, perf. ἠυνόμημαι, aor. pass. ἠυνομήθην.
- εὐρί-σκω znajduję, tem. εὐρ(ε)-; fut. εὐρήσω, aor. II. ἠύρον, {imp. εὐρέτ'}, perf. ἠύρηκα, med. ἠύρημαι, aor. pass. ἠυρέθην, adj. verb. εὐρετός. Napisy wykazują zawsze ἠυ- w augmencie.
- εὐτυχέω jestem szczęśliwy, tem. εὐτυχε-; impf. ἠτύχουν, fut. εὐτυ-

χῆσω, aor. ἠτύχησα, perf. ἠτύχηκα, med. ἠτύχημαι, aor. pass. ἠτυχήθην.

εὐφραίνω rozweselam, tem. εὐφραν-; fut. εὐφρανῶ, aor. ἠύφρανα, {inf. εὐφράναι}; med. pass. εὐφραίνομαι wesele się, fut. εὐφρανοῦμαι i εὐφρανθήσομαι, aor. pass. ἠύφρανθην.

εὐχομαι modłę się, życzę, tem. εὐχ-; dep. med.; impf. ἠυχόμεν, fut. εὐξομαι, aor. ἠύχην, perf. ἠύχου, (ἠύκται pass.), plpf. ἠύχουην aor. pass. ἠύχθην, pass. adj. verb. εὐκτός.

εὐωχέω goszcze, tem. εὐωχε-; impf. ἠώχουν, fut. εὐωχῆσω, aor. ἠώχησα; med. pass. εὐωχοῦμαι biesiaduję, fut. εὐωχήσομαι perf. ἠώχημαι, aor. pass. ἠώχηθην ugościłem.

ἐχθαίρω nienawidzę τινά, tem. ἐχθαρ-; fut. ἐχθαρῶ, aor. ἤχθηρα, pass. ἐχθαίρομαι jestem znienawidzony z fut. med. ἐχθαροῦμαι, adj. verb. ἐχθαρτέος.

ἔχω mam, trzymam, nieprzech. mam się (staroatt. ἔχω z σέλω), (form. pob. praes. ἴχω), tem. ἐχ- (tem. ἐχ-) i σχ(ε)-; impf. εἶχον, fut. εἴω będę miał, staroatt. σχῆσω będę trzymał, med. ἐξομαι i σχήσομαι ze znac. biern., aor. II. ἔσχον, {conj. σχῶ, opt. σχοίην, w złożon. -σχοίμι, imp. σχές, inf. σχεῖν, part. σχών; w comp. aor. II. παρῆσχον, conj. παρὰ σχω, opt. παρὰ σχοίμι, imp. παρὰ-σχες, inf. παρὰ-σχεῖν, part. παρὰ-σχών}, aor. II. med. ἔσχομην, {conj. σχῶμαι, opt. σχοίμην, imp. σχοῦ, inf. σχέσθαι, part. σχόμενος, comp. παρ-εσχόμεν, conj. παρὰ-σχωμαι, opt. παρὰσχοίμην, imp. παρὰ-σχοῦ†, inf. παρὰ-σχεσθαι†, part. παρὰ-σχόμενος}, perf. ἔσχηκα, perf. pass. ἔσχημαι, aor. pass. ἔσχηθην, adj. verb. ἐκτός, σχετός.

Comp. a) ἀμπ-έχω (rzadziej ἀμπ-ἴχω) otulam, okrywam, impf. ἀμπ-εἶχον, fut. ἀμφ-εἴω, aor. II ἤμπ-ισχον, {conj. ἀμπ-ισχω, opt. ἀμπ-ισχοίμι, imp. ἀμπ-ισχες, part. ἀμπ-ισχών, inf. ἀμπ-ισχεῖν}, med. ἀμπ-έχομαι mam na sobie, wdziwam, (form. pob. ἀμπ-ισχνέομαι i ἀμπ-ισχομαι), impf. ἤμπ-ειχόμεν, fut. ἀμφ-εἴσομαι, aor. II. ἤμπ-εσχόμεν albo ἤμπ-ισχόμεν.

b) ἀν-έχω, trzymam do góry, med. ἀν-έχομαι unoszę, znoszę, impf. ἠν-ειχόμεν, fut. ἀν-εἴσομαι, (*ἀνσχήσομαι), aor. II. ἠν-εσχόμεν, adj. verb. ἀνσχητός, εκτέος.

c) ὑπ-ισχνέομαι przyrzekam, obiecuję, (form. pob. ὑπ-ισχομαι), impf. ὑπ-ισχνούμην, fut. ὑπο-σχήσομαι, aor. II. ὑπ εσχόμεν, perf. ὑπ-έσχημαι, {inf. ὑπ-εσχῆσθαι, part. ὑπ-εσχημένος}, plpf. ὑπ εσχήμεν, impf. ὑπ-εσχόμεν, fut. ὑπ-εσχέσομαι, aor. II. ὑπ-εσχέθημι, perf. ὑπ-εσχέθημι, adj. verb. ὑπ-εσχητός, εκτέος.

ἐψω gotuję, tem. ἐψ(ε)-; fut. ἐψήσω, aor. ἤψησα, perf. ἤψημαι, aor. pass. ἤψηθην, adj. verb. ἐψητός albo ἐψθός.

Z

ζάω żyję, jestem przy życiu, tem. ζα-; ściaga α+ε w η, zatem ζῆς, ζῆ, inf. ζῆν, impf. ἐζων, ἐζης (rzadko w praes. βιώω wiodę życie i impf. ἐβίουν), fut. ζήσω (ζήσομαι) i βιώσομαι, aor. I. (ἐζήσα albo rzadko, ἐβίωσα) aor. II. ἐβίων (ἐβίως, ἐβίω, 3. pl. ἐβίωσαν, conj. βιώ, βίως. opt. βιώην i βιότην, impf. βίωδι, βιώτω, inf. βιώνει, part. βιούς i βιώσας), perf. βεβίωκα, pass. βεβιωται σοι, adj. verb. βιωτός.

ζεύγ-νυ-μι spajam, łączę, tem. ζυγ (wzdłużone ζευγ-), fut. ζεύξω, aor. ἐζευξα, perf. ἐζευγα, med. ἐζευγμαι, aor. I. pass. ἐζεύχθην rzadsze niż aor. II. pass. ἐζύγην.

ζέω wrę, tem. ζε-; nie wzdłuża ε i wtrąca σ; fut. ζέσω. aor. ἐζεσα, perf. med. ἐζεσμαι, aor. pass. ἐζέσθην, adj. verb. ζεστός.

ζημιώω ćwiczę, karzę, tem. ζημιω-; fut. ζημιώσω, med. ζημιώσομαι często pass, aor. ἐζημιώσα, perf. ἐζημιώκα, med. ἐζημιώμαι, aor. pass. ἐζημιώθην, fut. pass. ζημιωθήσομαι.

ζητέω szukam, tem. ζητε-; fut. ζητήσω, aor. ἐζήτησα, perf. ἐζήτηκα med. ἐζήτημαι aor. pass. ἐζήτηθην, fut. med. ζητήσομαι pass.

ζώννυ-μι opasuję, tem. ζω-; ζώσω, aor. ἐζωσα, perf. ἐζωκα, med. ἐζωμαι obok ἐζωσμαι, aor. pass. ἐζώσθην, adj. verb. ζωστός.

H

ἡβά-σκ-ω mężnieję (incohativ. do ἡβάω jestem dorosłym mężczyzną), tem. ἡβα-; fut. ἡβήσω, aor. ἡβησα zmężniałem, perf. ἡβηκα.

ἡγέομαι prowadzę, mniemam, tem. ἡγε; dep. med.; impf. ἡγούμην, fut. ἡγήσομαι, aor. ἡγήσαμην, perf. ἡγημαι czyni. i biern. również jako praes. mniemam, aor. pass. ἡγήθην, pass., adj. verb. ἡγητέον.

ἡδομαι cieszę się, tem. ἡδ; dep. pass, aor. pass. ἡσθην, ucieszyłem się, fut. pass. ἡσθήσομαι ucieszę się.

ἡδύω osładzam, uprzyjemniam, tem. ἡδυν-; aor. ἡδύνη, (inf. ἡδύνει), perf. med. ἡδυσμαι, aor. pass. ἡδύνθην (ἡδύσθην), adj. verb. ἡδυντέος.

ἦκω ze znac. czasu przeszł. w ind.; przyszedłem, jestem obecny, inne czasy ze znaczeniem czasu teraźn., conj. ἦκα, imp. ἦκε, inf. ἦκειν, part. ἦκων; impf. a zarazem i aor. ἦκον przysze-

dłem, fut. ἤξω przyjdę, (aor. I. ἤξα i perf. ἤκα u różniejszych).

Comp. καθ-ήκω rozciągam się, nieosob. καθήκει, μοι wypada mi, należy, ó καθήκων χρόνος stosowna chwila, impf. καθ-ήκον. ημ. α. i, zwykle καθ-ημι usiadłem, siedzę, tem. ἦσ- {2. sg. ἦσαι, ἦσται, comp. κάθ-ημαι, κάθ-ησαι, κάθ-ηται, 3. pl. κάθηνται, conj. κάθωμαι, καθ-ῆ, καθ-ῆται, opt. καθ-οίμην, καθ-οίτο, 3. pl. καθ-οίντο, imp. κάθ-ησο, καθ-ῆσθω, inf. καθ-ῆσθαι, part. καθ-ήμενος}, impf. ἐκαθήμην albo καθ-ήμεν, {ἐκάθησο albo καθ-ῆσο, ἐκάθητο albo καθ-ῆστο, (καθ-ῆτο), 3. pl. ἐκάθητο albo καθ-ῆντο}.

Złożone przerzucają akcent w ind. i imp. od końca.

ἦ-μί mówię, tem. ἀ- (pierwotnie ἀχ-, porówn. a-io z ag. -io); 3. sg. ἦσι (dor. ἦτι), impf. 1. sg. ἦν, 3. sg. ἦ szczególnie w połączeniach ἦν δ' ἐγώ wtedy powiedziałem, ἦ δ' ὅς wtedy powiedział, ἦ δ' ἦ wtedy powiedziała.

[ἦρόμην patrz ἐρούμι].

ἦσυχάζω jestem spokojny, tem. ἦσυχιδ-; fut. ἦσυχάσω, aor. ἦσυχασα.

ἦττάομαι ulegam, bywam pobity, tem. ἦττα-; dep. pass., fut. ἦττήσομαι rzadziej niż fut. pass. ἦττηθήσομαι, perf. ἦττημαι, aor. pass. ἦττηθην uległem, adj. verb. ἦττητέον.

θάλλω kwitnę, słyne, tem. θαλ-; fut. θαλώ?, aor. ἔθηλα, perf. II. τέθηλα wyrosłem, kwitnę.

θανατόω zabijam, tem. θαντο-; fut. θαντώσω, aor. ἐθανάτωσα, perf. med. τεθανάτωμαι aor. pass. ἐθανάτωθην, fut. med. θαντώσομαι ze znac. biernem.

θάπτω grzebię, chowam, tem. τaph-; fut. θάψω, aor. ἔθαψα, inf. θάψαι, perf. τέταφα?, med. τέθαμμαι {inf. τεθάφθαι}, aor. I. pass. (ἐθάφθην), aor. II. ἐτάφην, fut. pass. ταφήσομαι, fut. III. τεθάψομαι, adj. verb. θαπτέον.

θαυμάζω podziwiam, tem. θαυμαδ-; fut. θαυμάσομαι, (rzadko θαυμάσω), aor. ἐθαύμασα perf. τεθαύμακα, med. τεθαύμασμαι, aor. pass. ἐθαυμάσθην, adj. verb. θαυμαστός.

θεάομαι patrzę, tem. θεα-; dep. med., fut.; θεάσομαι aor. ἐθεασάμην, perf. τεθέαμαι, plpf. ἐτεθέαμην, (aor. pass. ἐθεάθην ze znac. biern.), adj. verb. θεατός.

θελγω oczarowuję, odurzam, tem. θελγ-; fut. θέλξω, aor. ἐθειλξα, aor. pass. ἐθειλχθην, fut. pass. θελχθήσομαι, adj. verb. θελκτός

θέλω patrz. ἐθέλω.

θεραπεύω czezę, usługuję (τινί), tem. θεραπεύ-; fut. θεραπεύσω, med. θεραπεύομαι ze znac. biern., aor. ἐθεράπευσα, perf. τεθεράπευκα, med. τεθεράπευμαι, aor. pass. ἐθεραπεύθην, adj. verb. θεραπευτός.

θερίζω źnę letnie zasiewy, tem. θερίζ-; fut. θερίσω, aor. ἐθέρισα, (syncop. ἐθρισα), perf. med. τεθέρισμαι, aor. pass. ἐθερίσθην.

θέω biegnę, tem. θυ-; impf. ἔθειον ściaga tylko ει. fut. θεύομαι; inne czasy urabia od τρέχω, zatem: aor. II. ἔδραμον, perf. δέδραμυκα, adj. verb. θρεκτέον.

θεωρέω patrzę, oglądam, przypatruję się (τί), tem. θεωρε-; fut. θεωρήσω, aor. ἐθεώρησα, perf. τεθεώρηκα, (fut. med. θεωρήσομαι = fut. pass. θεωρηθήσομαι), adj. verb. θεωρητέον.

θήγω ostrzę, tem. θηγ-; fut. θήξω, aor. ἐθήξα, perf. med. τέθηγμαi, adj. verb. θηκτός.

θηλύον czynię zniewieściałym, zmiękczam, tem. θηλύν-; aor. ἐθηλύνω, perf. τεθηλῦκα, med. τεθήλυμαι, aor. pass. ἐθηλύνθην.

θηράω poluję, łowię, (= częściej używanemu θηρεύω), tem. θηρα-; fut. θηράσω, aor. ἐθήρασα, perf. τεθήρακα, aor. pass. ἐθηράσθην, adj. verb. θηρατέος.

θηρεύω poluję, tem. θηρευ-; fut. θηρεύσω, aor. ἐθήρευσα, perf. τεθήρευκα, (med. τεθήρευμαι), aor. pass. ἐθηρεύθην, adj. verb. θηρευτέον.

θιγγάνω poruszam, dotykam, tem. θιγγ-, fut. θιζομαι. aor. II. ἐθιγγον, aor. pass. (ἐθίχθην), adj. verb. θιτικτός.

θλάω rozcieram, druzgocę, tem. θλαχ-; nie wdłuża χ, włącza zaś σ; fut. θλάσω, aor. ἐθλάσα, perf. τέθλακα, med. τέθλαμαι, aor. pass. ἐθλάσθην, adj. verb. θλαστός.

θλίβω gniotę, przygniatam, uciskam, tem. θλιβ-; fut. θλίψω, aor. ἐθλίψα, perf. τέθλιψα, med. τέθλιψμαι, aor. I. pass. ἐθλίψθην, aor. II. pass. (ἐθλίβην).

θνήσκω, zwykle ἀπο-θνήσκω, umieram, bywam zabijany, (ὀπίτινος przez kogo), uzupełnia również stronę bierną słowa κτείνω, tem. θῆν-; (przestawione i wdłużone θνη-); fut. ἀποθανομαι, aor. ἀπέθανον, perf. τέθνηκα (zwykle pojedyncze) jestem zabity, nie żyję. (syncop. form. τέθνημιεν, τέθνητε, τέθνησι, lecz conj. τεθνήκω, opt. τεθνήξην, inf. τεθνήσκει, imp. τέθνηθι, part. τεθνηκώς, -κυα, -κός albo τεθνεώς, -εώς, -ώτος, plpf. ἐτεθνήκη, 3. pl. ἐτέθνησαν, obok syncop. form. zdarzają się formy regularne, n. p. τεθνηκέναι, ἐτεθνήκεσαν), fut. III. τεθνήξω umrę, adj. verb. θνητός śmiertelny.

θρᾶττω niepokoję (form. pob. τρᾶττω), tem. τρᾶχ-; fut. θρᾶξω, aor. ἔθρᾶξξ, {inf. θρᾶξξαι}, perf. II. * τέτρηγγξ, (poet.) jestem niespokojny, podniecony, wzburzony, aor. pass. ἔθρᾶχθην.

θρᾶύω łamię, kruszę, tem. θρᾶυ; fut. θρᾶύσω, aor. ἔθρᾶυσα, perf. med. τέθρᾶυσαι i τέθρᾶυμαι, aor. pass. ἔθρᾶύσθην, adj. verb. θρᾶυστός.

θρῆνέω wyrzekam, narzekam, tem. θρῆνε-; fut. θρῆνήσω, aor. ἔθρῆνησξ, perf. med. τεθρῆνησαι, adj. verb. θρῆνητέον.

* θροέω zwiastuję, oznajmiam, ogłaszam, tem. θροε-; fut. θροήσω? aor. ἔθροήσξ, w prozie zwykle διξ-θ.οείω, rozszerzam pogłoskę.

θρῶπτω rozcieram, kruszę, osłabiam, tem. τρῶρ-; fut. θρῶψω, aor. ἔθρῶψξ, perf. med. τέθρῶσαι, {inf. τεθρῶφθαι}, aor. I. pass. (ἔθρῶφθην), aor. II. pass. ἐθρῶρηγ, adj. verb. ἐνθρῶπτως.

θρῶ-σκ-ω skaczę, zwykle jako compos., tem. θρορ-; (przestawione i wydłużone θρῶ-), fut. θρορῶμαι aor. II. ἐθρορον.

θυμώω gniewiam, med. pass. zgniewam się, fut. θυμώσομαι, (aor. ἐθυμώσαμην rzadko), perf. τεθυμώμαι, aor. pass. ἐθυμώθην rozgniewałem się.

θυώ oflarowuję, tem. θυ-; fut. θυώσω, aor. ἐθυόσξ zatrzymuje długą samogłoską przed σ, natomiast perf. τέθυοκξ, med. τέθυομαι, aor. pass. ἐθυόθην(τ!), adj. verb. θυυτός.

I

ιάομαι leczę, tem. ια-; dep. med., fut. ιάσομαι, aor. ιασάμην, perf. (ιαμαι), pass. aor. ιάθην ze znac. biernem, adj. verb. ιατός.

* ιδρύω usadawiam, wystawiam, wznoszę, tem. ιδρυ-; fut. ιδρύσω, aor. ιδρύσξ, perf. ιδρύσξ, med. ιδρύμαι, aor. pass. ιδρύθην, adj. verb. ιδρυτέον.

ιζώ siadam, siedzę, tem. ιδ-; ιζ(ε), zwykle κχθιζώ, każę się, sadzam, med. siadam, siedzę imp. ἐκχθιζόν często jako aor., (fut. κχθισω), att. κχθιῶ, med. κχθιζήσομαι, aor. ἐκχθισξ, staroatt. κχθισξ, med. ἐκχθισάμην nieprzech. usiadłem, przech. posadziłem sobie, dla siebie (perf. κχκχθισξ, med. κχκχθισμαι), aor. pass. (ἐκχθιζήθην).

ι-η-μι ślę, posyłam, puszczam, ἀφ-ημι odsyłam, med. ίσαι spieszę, dążę, tem. έ-; impf. ίσιν, ίεις, ίει, ίστον, ίετην, ίεσιν, ηφ-ίειν, ηφ-ιην i ἀφίειν, (3. pl. przychodzi raz u Isaiosa ηφίσουιν), fut. ησω, aor. I. ηκα, {ηκας, ηκεν, aor. II. dual. ειτον, ειτην, pl. ειμεν, ειτε, εισιν, conj. ῶ (z ε ω), ης, η, opt. ειην, imp. ε:, lecz αφ-εξ,

inf. εἶναι, part. εἶς, εἶσα, ἔν, gen. ἔντος, εἶσῃς, ἔντος), med. aor. II. εἶμην, {εἶσο, εἶτο, conj. ὤμμι, ἦ, ἦται, natomiast comp. πρό-ῆται, opt. εἶμην εἶο, εἶτο, comp. προ-εἶτο, ale πρό-οιτο, imp. οὐ, comp. ἀφ-οῦ, inf. εἶσθαι, part. εἶμενος), perf. act. εἶκx (z ε-ε-κx), perf. pass. εἶμμι, aor. pass. εἶσθην (z ε-ε-θην), {conj. ἐθῶ, opt. ἐθείην), adj. verb. ἐτός.

ἰκετεύω błagam, proszę usilnie, tem. ἰκετευ-; fut. ἰκετεύσω, aor. ἰκέ-
τευσx, aor. pass. ἰκετεύσθην.

ἰκ-νέ-ομαι, zwykle ἀφ-ικ-νέ-ομαι przychodzi, tem. ἰκ-; fut. ἀφ-ίζομαι,
aor. II. ἀφ-ικόμεν, perf. ἀφίγμαι, inf. ἀφίγθαι.

ἰλά-σκ-ομαι jednam sobie, błagam, tem. ἰλα-; fut. ἰλάσομαι, aor.
ἰλασάμην, aor. pass. ἰλασάμην pogodziłem się, adj. verb. ἰλαστός.

ἵ-στη-μι stawiam, tem. στα-; imp. act. ἵστη, ἵστάτω, impf. ἵστην,
ἵσταμεν, ἵστασαν, fut. στήσω postawię, aor. I. ἕστησx postawiłem,
{conj. στήσω,, opt. στήσασμι, imp. στήσον, inf. στήσαι, part. στήσας),
aor. II. ἕστην stawiłem się, stanąłem, przystąpiłem, {conj. στῶ,
στής, στή, opt. σταίην, imp. στήθι, comp. ἀπό-στηθι, inf. στήναι,
part. στάς, στάσx, σάν, gen. σάντος, στάσῃς, σάντος) perf. ἕστηκα
postawiłem się, stoję, obok form regularn. używa się częściej
form skróconych z wyjątkiem conj. i opt. {pl. ἕσταμεν, ἕστατε,
ἕστασιν, conj. zwykle ἕστήκω obok mniej używanego ἕστῶμεν,
ἕστῶσιν, opt. ἕστήκομαι, poet. *ἕσταίην, imp. *ἕσταθι, ἕστάτω, inf.
ἕστάναι, part. ἕστώς, ἕστώσx, ἕστώς, gen. ἕστώτος, ἕστώσῃς, ἕστώτος,
rzadziej ἕστηκώς, -υια, -κός, gen. ἕστηκότος), plpf. ἕστηκῃ lepiej
niż ἕστήκῃ stałem, {dual. ἕστατον, ἕστάτην, pl. ἕσταμεν, ἕστατε,
ἕστασαν), fut. III. ἕστήξω będę stał, perf. med. (ἕσταμαι zostałem
postawiony, rzadko), {part. ἕσταμένος, inf. ἕστάσθαι), aor. pass. ἕστά-
θην zostałem jestem postawiony, umieszczony, adj. verb. στατός.
Compos. a) ἀφ-ίστημι odstawiam, odciągam, odmawiam, fut.
ἀπο-στήσω odciągnę, aor. I. ἀπ-έστησx odciągnąłem,
med. ἀφ-ίσταμαι odstawiam się, odpadam, odstepuję, fut. ἀπο-
στήσομαι odpadnę, aor. II. ἀπ-έστην odpadłem, perf. act. ἀφ-
έστηκα odpadłem, plpf. ἀφ-εστήκῃ odpadłem był, aor. pass. ἀπ-
εστάθην odciągnięto mię,

b) ἐφ-ίστημι przekładam, stawiam na czele, aor. I. ἐπ-έστησx
przełożyłem, aor. II. ἐπ-έστην stanąłem na czele, perf. ἐφ-έστηκα
stoję na czele, jestem przełożony,

c) καθ-ίστημι stawiam, umieszczam, aor. I. κατ-έστησx umieści-
łem, aor. II. κατ-έστην wszedłem, wystąpiłem, perf. καθ-έστηκα
jestem ustanowiony, istnieje, trwam, składam się.

ἰσχναίνω suszę, wysuszam, tem ἰσχννν-; fut. ἰσχνανῶ, aor. ἴσχνανα,
inf. ἰσχνάναι, aor. pass. ἰσχνάνθη, adj. verb. ἰσχναντέον.
ἴσχω patrz ἔχω.

K

*καγγάζω, att. κκαγγάζω chychotam, szydę (poet.) tem. κα(γ)-χαδ-;
fut. καγγάσω, aor. ἐκαγγάσα.

καθαίρω czyszcę, tem. καθαρ-; słowo niezłożone; fut. καθαρῶ, aor.
ἐκάθηρα (ἐκάθαρα) perf. κεκάθαρα, med. κεκάθαριαι, aor. pass.
ἐκαθήρθην, adj. verb. καθαρτέον.

καθ-έζομαι patrz ἐζομαι.

καθ-εὔδω patrz εὔδω.

καθ-ήκω patrz ἤκω.

κάθ-ημαι patrz ἦμαι.

καθ-ίζω patrz ἴζω.

*καίνω, zwykle κατα-κάνω zabijam (poet. form. pobocz. od κτείνω),
tem. καν-; fut. κατα-κανῶ, aor. κατα-έκανον, perf. II. κατα-κέκονα,
fut. III. act. κατα-κεκονῶς ἔσομαι; stron. biern. zastępuje się
przez θνήσκω, a zatem perf. pass. = τέθνηκα, aor. pass. = ἀπέ-
θανον, fut. pass. = ἀπο-θανοῦμαι.

καίω, staroatt. κάω (nieściągnięte) zapalam, rozniecam, przech. tem.
καυ-; fut. καύσω (*καύσομαι), aor. nowoatt. ἐκαυσα, staroatt. ἐκαε,
perf. κέκαυκα, med. κέκαυμαι, aor. pass. ἐκαύθη, adj. verb. καυτός
(różniej καυστός).

κακηγορέω obmawiam, lże, τινά, tem. κακηγορε-; verb. decomp.
bez augmentu, impf. κακηγόρου, aor. κακηγόρησα.

καλέω wołam, nazywam, tem. καλε-; fut. καλέσω i att. καλῶ, aor.
ἐκάλεσα, perf. κέκληκα, med. κέκλημαι nazywam się, {conj.
κεκλώμαι, opt. κεκλήμην, κεκλήσο, κεκλήσο}, fut. III. κεκλήσομαι
będę się nazywał, aor. pass. ἐκλήθη, zostalem nazwany, fut.
pass. κληθήσομαι będę zawołany, nazwany, adj. verb. κλητός.

κακλινδέομαι toczę się, zajmuje się czem (ἐν τινι, περί τι), tem.
κακλινδε-; dep. pass., fut. κακλινδήσομαι?, aor. pass. ἐκακλινδήθη.

*κακλύπτω zasłaniam, nakrywam, tem. κακλυρ- (albo κακλυβ-); simplex
rzadko w prozie; fut. κακλύψω, aor. ἐκακλύψα, (perf. κεκακλύψα),
med. κεκακλύψμαι, {inf. κεκακλύφθαι}, aor. I. pass. ἐκακλύφθη, adj.
verb. κακλυπτός.

κακμ-ν-ω nużę się, słabnę, tem. καμ-; fut. καμῶμαι, 2. osoba -εἶ,
aor. II. ἐκαμον, perf. I. κέκμηκα, adj. verb. ἀπο-κμητέον.

κἀμπτω zginam, tem. κἀμπ-; fut. κἀμψω, aor. ἔκμψα, perf. pass. κέκαμμι bez nosówki, {κέκμψαι, κέκαμπται}, aor. I. pass. ἐκμψθην, adj. verb. κἀμπτός.

κατ-άγνυμι patrz ἄγνυμι.

κατα-δαρθάνω patrz δαρθάνω.

κατα-καίνω patrz καίνω.

κατα-κλίνω patrz κλίνω.

κατα-λεύω kamionuję, tem. κατα-λευ-; fut. κατα-λεύσω, aor. κατα-έλευσα, perf. med. κατα-έλευσμαι?, aor. pass. κατα-ελεύσθην.

κατα-πλήττω patrz πλήττω

κατ-αργυρόω posrebrzam, tem. κατ-αργυρο-; verb. decomp.; part. perf. pass. κατ-ηργυρωμένος przekupiony pieniędzmi.

κατηγορέω oskarżam, tem. κατηγορε-; verb. decomp. impf. κατηγόρουν, perf. κατηγόρηκα, adj. verb. κατηγορητέον.

κειμαι położyłem się, zostałem położony, leżę, tem. κει-; (praes. ma znac. perf. i zastępuje ze swoimi złożonymi perf. pass. od τίθημι, n. p. ἀνά-κειμαι jestem postawiony, poświęcony, σύγκειται compositum est, constat), {κείσαι, κείται, conj. κέωμαι, κέη, κήτηται, 3. pl. także κείωνται, opt. κείμην, κείου, imp. κείσο, κείσθω, inf. κείσθαι, part. κείμενος}, impf. ἐκείμην, ἐκείσο, ἐκείτο, fut. κείσομαι. Złożone przerzucają akcent w ind. i imp. od końca, zatem κατὰ-κειμαι, κατὰ-κείσο.

κείρω strzygę, tem. κερ-; fut. κερῶ (ep. κέρσω), aor. ἐκείρα (ep. ἐκερσα), perf. κέκαρκα, med. κέκαρμαι, aor. II. pass. ἐκάσθην, adj. verb. κερτός.

κελεύω rozkazuję tem. κελευ-; fut. κελεύσω, aor. ἐκέλευσα, perf. κέκελευκα, med. κέκελευσμαι, aor. pass. ἐκέλεύσθην, adj. verb. κελευστός.

*κέλλω pędzę, poruszam, tem. κελ-; (porówn. per-cello); fut. κέλσω, aor. ἐκέλσα.

κεράννυ-μι mięszam, tem. κερα- i κρα; fut. att. κερῶ, κερᾶς obok κερᾶσω, aor. ἐκέρασα, {inf. κερᾶσαι}, perf. (κεκέρηκα), med. κέκραμαι, (κεκέρησμαι), aor. pass. ἐκράθην obok ἐκεράσθην, fut. pass. κερθήσομαι, adj. verb. κερταός.

κεδραίνω zyskuje, tem. κεδρν-; fut. κεδρανῶ, aor. ἐκερδανη, {inf. κερδᾶναι}, perf. κέκερδηκα, (κεκέρδηκα), med. κέκερδημαι, aor. pass. (ἐκερδάνθην).

κεύθω ukrywam, nieprzech. jestem ukryty; tem. κυθ-; fut. κεύσω, aor. ἐκευσα, aor. II. (ep. ἐκῦθον), perf. II. κέκευθα ze znac. czasu teraźniejszego).

κηρύττω ogłaszam (przez herolda), tem. κηρυκ-; fut. κηρύξω, aor. ἐκήρυσξα, {inf. κηρῦσαι}, perf. κεκήρυσχα, med. κεκήρυσμαι, aor. pass. ἐκηρύχθην, fut. pass. κηρυχθήσομαι, rzadziej fut. med. κηρῦξομαι ze znac. biernem.

* κί(γ)χ-άν-ω spotykam, znachodzę, tem. κιχ-; fut. κίχσομαι, aor. II. ἐκίχον, aor. I. (ἐκίχησα), adj. verb. ἀκίχτος.

κινδύνεύω jestem w niebezpieczeństwie, narażam się na niebezpieczeństwo, tem. κινδυνεу-; fut. κινδυνεύσω, aor. ἐκινδυνεύσα, perf. κεκινδύνευκα, aor. pass. ἐκινδυνεύθην, fut. pass. κινδυνευθήσομαι.

κινέω poruszam, tem. κινε-; fut. κινήσω, aor. ἐκίνησα, perf. κεκίνηκα, med. pass. κινούμαι, poruszam się, fut. med. κινήσομαι = fut. pass. κινήθήσομαι, perf. κεκίνημαι, aor. pass. ἐκινήθην poruszyłem się i poruszono mię, adj. verb. κινήτος.

κί-χρη-μι pożyczam, używam, tem. χρα-; fut. χρήσω, aor. ἐχρησα, perf. κέχρηκα.

med. (κί-χρα-μαι) pożyczam sobie, dla siebie, fut. χρήσομαι, aor. ἐχρησάμην, perf. κέχρημαι ze znac. czasu teraźniejszego.

κλάζω brzmie, tem. κλαγγ-; fut. κλάγξω i fut. III. κελκλαγγομαι zabrzmie, aor. ἐκλαγξα, perf. II. κέκλαγγα brzmie (ze znac. czasu teraźn.).

κλάίω staroatt. κλάω (nieściągnięte) płaczę, tem. κλαυ-; fut. κλάυσομαι (rzadziej fut. aor. κλαυσοῦμαι, obok nieregul. κλα(ι)ήσω), aor. ἐκλαυσα, perf. med. κέκλαυμαι (później. κέκλαυσμαι), aor. pass. (później. ἐκλαύσθην), adj. verb. κλαυτός i κλαυστός.

κλάω łamię, tem. κλα-; nie wdłuża α i wtrąca σ, fut. κλάσω, aor. ἐκλάσα, {inf. κλάσαι}, perf. κέκλακα?, med. κέκλασμαι, aor. pass. ἐκλάσθην,

κλείω zamykam, tem. κλει-; fut. κλείσω, aor. ἐκλεισα, perf. κέκλεικα, med. κέκλειμαι (κέκλεισμαι), aor. pass. ἐκλείσθην, fut. pass. κλεισθήσομαι, adj. verb. κλειστός.

Staroatt. κλήω, tem. κλη-; fut. κλήσω, aor. ἐκλήσα, perf. κέκληκα, med. κέκλημαι, aor. pass. ἐκλήσθην.

κλέπτω kradnę, tem. κλεπ-; fut. κλέψω (rzadko med. κλέψομαι z tem samym znac.), aor. ἐκλεψα, perf. κέκλοφα, med. κέκλεμμαι, {κέκλεψαι, inf. κεκλεφθαι}, aor. I. pass. (ἐκλέφθην), aor. II. pass. ἐκλάπην, adj. verb. κλεπτέον.

κλήζω chwale, ogłaszam, zowie, tem. κληδ-; (form. pobocz. κληίζω i κλειίζω), fut. κλήσω, aor. ἐκλήσα.

κλίνω pochylam, skłaniam, tem. κλι(ν)-, zwykle κατκλίνω; fut. κλινώ, aor. ἐκλίνα, perf. κέκλικα, med. κελίμαι, aor. I. pass. ἐκλίθην,

aor. II. pass. ἐκλίνην, fut. pass. κλινήσομαι (κλιθήσομαι), adj. verb. ἀπο-κλιτέον.

* κλύω słyszę, tem. κλύ-; imp. praes. κλύε, κλύετε, impf. ze znacz. aorist. ἐκλυον, aor. II. ἐκλῦν?, imp. aor. κλύθι. κλύτε, part. κλύμενος głośny, perf. κέκλυκα, adj. verb. κλυτός.

κλώθω przędzę, tem. κλώθ-; fut. κλώσω?, aor. ἐκλωσα, perf. med. κέκλωσμαι, aor. pass. ἐκλώσθην.

κνάω (= κναίω) skrobię, tem. κνα-; ściaga α + ε w η i wtrąca σ, zatem κνής, κνή, inf. κνήν, fut. κνήσω, aor. ἐκνησα, perf. med. κέκνησμαι, aor. pass. ἐκνήσθην; κναίω wtrąca również σ, fut. κναίσω, aor. ἐκναισα, perf. κέκναικα, med. κέκναισμαι, aor. pass. ἐκναίσθην, fut. pass. κναισθήσομαι.

κοιλαινῶ wydrażam, tem. κοιλαν-; fut. κοιλανῶ, aor. ἐκοιλανα, {inf. κοιλαναι}, perf. med. κεκοιλαιμμαι, aor. pass. ἐκοιλάνθην.

κοιμάω układam do spoczynku, usypiam, tem. κοιμα-; fut. κοιμήσω, aor. ἐκοίμησα; med. pass. κοιμῶμαι zasypiam, odpoczywam, fut. κοιμήσομαι, perf. κεκοίμημαι, aor. pass. ἐκοιμήθην zasnąłem.

κοινολογέομαι umawiam się, tem. κοινολογε-; dep. med., impf. ἐκοινολογούμην, fut. κοινολογήσομαι, aor. ἐκοινολογήσάμην, perf. κεκοιολόγημαι, aor. pass. ἐκοινολογήθην.

κοινῶω zespalam, dzieję z kim, tem. κοινο-; fut. κοινῶσω, aor. ἐκοίνωσα, perf. med. κεκοίνωμαι, aor. pass. ἐκοινώθην.

κολάζω powściągam karcę, tem. κολαδ-; fut. κολάσω (rzadziej κολάσομαι), aor. ἐκόλασα, perf. med. κεκόλασμαι, aor. pass. ἐκολάσθην, adj. verb. κολαστέος.

κολούω obcinam, kaleczę, powstrzymuję, tem. κολου-; fut. κολούσω, aor. ἐκόλουσα, perf. med. κεκόλουμαι i κεκόλουσμαι, aor. pass. ἐκολούσθην i ἐκολούθην.

κομιζω przynoszę, tem. κομιδ-; fut. κομιῶ (κομιεῖς), aor. ἐκομισα, perf. κέκομικα;

med. jednam sobie, przynoszę, zarabiam, fut. κομισῶμαι, aor. ἐκομισάμην, perf. κέκομισμαι.

med. pass. przywieziono mię, podrózuje, jadę, aor. pass. ἐκομισθην, pojechałem, fut. pass. κομισθήσονται, adj. verb. κομιστέος.

κομψεύω zdobię, dowcipkuje, tem. κομψευ-; zwykle w med., fut. κομψευσομαι, aor. ἐκομψευσάμην, perf. κέκομψευμαι.

κόπτω rabię, tem. κοπ-; fut. κόψω, aor. ἐκόψα, perf. κέκοφα, med. κέκομμαι, fut. III. κεκόψομαι, aor. II. pass. ἐκόπην, fut. pass. κοπήσομαι, adj. verb. κοπτός.

κορέννω-μι nasycam, tem. κορε-; fut. κορέσω, att. κορέω?, aor. ἐκό-

ρῆσθ, perf. κεκόρησμαι (* κεκόρημαι), aor. pass. ἐκόρησθην, adj. verb. ἀκόρηστος.

κουφίζω ułatwiam, uśmierzam, tem. κουφιδ-; fut. κουφιδῶ, aor. ἐκούφισθ, fut. pass. κουφισθήσομαι.

κράζω kracze, wrzeszcze, krzycze, tem. κραγ-; aor. II. ἀνέκραγον, perf. II. κέκραγα krzycze (ze znac. czasu terazniej.), (κέκραγεμεν, κέκραχθε, imp. κέκραχθι, κεκράχθω, part. κεκραγώς), plpf. ἐκεκράγη, fut. III. κεκράζομαι.

* κραίνω kończę, tem. κραν-; fut. κρανῶ, aor. ἐκράνα, perf. med. 3. sg. κέκρανται, aor. pass. ἐκράνθην, fut. pass. κρανθήσομαι, adj. verb. ἀκραντος.

κρατέω jestem mocny, zwyciężam, tem. κρατε-; fut. κρατήσω, aor. ἐκράτησα, perf. κεκράτηκα, fut. med. κρατήσομαι ze znac. biern.

κρέμαμαι wiszę, tem. κρεμα-; w conj. i opt. przerzuca akcent od końca; conj. κρέμωμαι ἄ, κρέμη ἄ, opt. κρεμαίμην, κρέμωι ἄ, impf. ἐκρεμάμην, ἐκρέμω, fut. κρεμήσομαι.

κρεμάννυμι wiem, tem. κρεμα-; fut. att. κρεμῶ, κρεμάς, aor. ἐκρεμασα, {inf. κρεμάσαι}, aor. pass. ἐκρεμάσθην, perf. pass. uzupełnia κρέμαμαι wiszę (patrz κρέμαμαι), adj. verb. κρεμαστός.

κρίνω rozłączam, roztrzygam, tem. κρι(v)-; fut. κρινῶ, aor. ἐκρίνα, {inf. κρίναι}, perf. κέκρινα, med. κέκριμαι, {inf. κεκρίσθαι}, aor. pass. ἐκρίθην, adj. verb. κριτός.

κρούω uderzam, tem. κρου-; fut. κρούσω, aor. ἐκρουσα, perf. κέκρουκα, med. κέκρουμαι (κέκρουσμαι), aor. pass. ἐκρούσθην, adj. verb. κρουστέον.

κρύπτω ukrywam, zasłaniam, tem. κρυφ- (albo κρυβ-); fut. κρύψω, aor. ἐκρύψα, inf. κρύψαι, perf. (κέκρυφα), med. κέκρυμαι, inf. κεκρύφθαι, aor. I. pass. ἐκρύφθην, aor. II. ἐκρύψην (ἐκρύβην), fut. pass. κρυφήσομαι, adj. verb. κρυπτός.

κρώω kracze, krzycze, tem. κρωγ-; fut. κρώω, aor. ἐκρωζα.

κτάομαι jednam sobie, nabywam, tem. κτα-; dep. med., fut. κτήσομαι zjednam sobie, aor. ἐκτησάμην zjednałem sobie, perf. κέκτημαι, ze znac. praes., posiadam, także pass., {conj. κετώμαι, ἤ, ἦται, opt. κεκτήμην, ἦο, ἦτο albo κετώμην, ῶο, ῶτο}, fut. III. κεκτήσομαι posiędę, aor. pass. ἐκτῆθην ze znac. biern.: zostałem pozyskany, adj. verb. κτητός.

κτείνω zabijam, zwykle ἀπο-κτείνω (form. pob. ἀπο-κτίννυμι), tem. κτεν-; fut. ἀπο-κτενῶ, aor. I. ἀπέκτεινα, aor. II. (* ἔκτανον albo ἔκταν ep.), perf. I. (ἀπέκτα(γ)κα i ἀπέκτόνηκα), perf. II. ἀπέκτονα, plpf. ἀπέκτόνη, perf. pass. (ἐκταμαι później), zamiast

- niego τεθνηκx (od ἀπο-θνήσκω), aor. pass. (ἐκτάθην ep.) zastąpione przez ἀπ-εθνον, fut. pass. ἀπο-θνοῦμαι.
- κτίζω zakładam, tem. κτιδ-; fut. κτίσω, aor. ἐκτισx, perf. ἐκτικx, med. ἐκτισμαι, aor. pass. ἐκτίσθην, fut. pass. κτισθήσομαι.
- * κτυπέω trzeszcze, tem. κτυπ(ε)-; impf. ἐκτύπουν, aor. I. ἐκτύπησx, aor. II. (ἐκτύπον homeryckie).
- κυκλώω zakreślam koło, otaczam, tem. κυκλο-; fut. κυκλώσω, aor. ἐκύλωσx, perf. κεκύλωκx, med. κεκύλωμαι, aor. pass. ἐκυκλώθην, fut. pass. κυκλωθήσομαι = fut. med. κυκλώσομαι ze znaczeniem biernem.
- κυλίω (= κυλινδω, κυλινδέω) toczę, tem. κυλι-; do tych słów należą następujące formy: fut. κυλίσω?, aor. ἐκύλισx, inf. κυλίσει, perf. κεκύλικx, med. κεκύλισμαι, aor. pass. ἐκυλίσθην, adj. verb. κυλιστός.
- * κυ-νέ-ω całuję, tem. κυ-; fut. * κύσω, aor. * εκῦσx, inf. κύσει; natomiast złożone προσ-κυνέω wielbię kornie na kolanach (τινά), fut. προσ-κυνήσω, aor. προσ-εκύνησx i poet. * π:σ-έκυσx, perf. (προσ-κεκύνηκx), adj. verb. προσ-κυνητέον.
- κύπτω pochylam się naprzód, zginam się, tem. κυφ-; fut. κύψω, aor. ἐκυψx, inf. κύψαι, perf. κεκυψx.
- * κύρω (= regularn. κυρέω) nachodzę na co, spotykam, tem. κυρ-; fut. * κύρω, aor. * εκυρσx (κυρέω regularne; κυρήσω, ἐκύρησx, κεκύρηκx, κεκύρημαι).
- * κωκύω narzekam, ubolewam, tem. κωκυ-; fut. κωκύσω i κωκύσομαι, aor. ἐκώκυσx, inf. κωκύσει.
- κωλύω przeszkadzam, wstrzymuję, tem. κωλυ-; fut. κωλύσω, aor. ἐκώλυσx, perf. κεκώλυσκx, med. κεκώλυμαι, aor. pass. ἐκωλύθην, fut. med. (κωλύσομαι rzadkie i ze znac. biern.), adj. verb. κωλυτέον.
- κωμίζω świętuję, ucztuje, tem. κωμδ-; fut. κωμίσω i κωμίσομαι, aor. ἐκώμασx, perf. κεκώμακx.

Dalsza część słownika i etymologia wyjdą w części drugiej; przy tej sposobności składam na tem miejscu podziękowanie memu siostrzeńcowi za gorliwą pomoc w tej pracy — słowy: „σόν ὄνομα χαιρόμενος γράφω“.

WIADOMOŚCI SZKOLNE.

I.

GRONO NAUCZYCIELI

przy końcu roku szkolnego 1908.

A. Nauczyciele przedmiotów obowiązkowych.

1. **Rychlik Ignacy**, c. k. dyrektor, VI. rangi, obywatel honor. miasta Dębicy, zast. prez. Rady pow. i członek Rady miejskiej, członek c. k. Rady szkol. okręg. przewodn. Rady szkol. miejsc. kierownik uzup. szkoły przemysł.
2. **Adamski Julian**, zast. naucz. bawił w II. półr. na urlopie.
3. **Buchała Stanisław**, zast. naucz. kierownik zabaw młodzieży, gosp. kl. IIIa. uczył języków: łać. w kl. IIIa, Va, greck. w kl. IIIa, 17 godz. tyg.
4. **Ks. Czopor Mateusz**, Dr. św. teologii c. k. profesor VIII. rangi, członek Rady miejskiej i Rady szkol. miejsc. uczył religii rzym.-katol. w kl. IIc, IVa,+b, Va,+b, VIa, VII, VIII, ped. filoz. w kl. VIII. 18 godz. tyg.
5. **Danecki Adam**, zast. naucz., bawił w II. półr. na urlopie.
6. **Dąbrowski Mieczysław**, c. k. profesor, gosp. kl. VIII. uczył języków: łać. w kl. VII, VIII, greck. w kl. VII. polsk. w kl. IIIb, 17 godz. tygod.
7. **Gajewski Michał**, zast. naucz., gosp. kl. Vb, uczył jęz. łać. w kl. IIIc, Vb, greck. w kl. Va; 17 godz. tyg.
8. **Galik Stanisław**, zast. naucz., gosp. kl. IVa, uczył języka niem. w kl. IIb+c, IIIc. IVa; 18 godz. tyg.¹⁾
9. **Gawlik Mieczysław**, egz. zast. naucz., gosp. kl. IIIc, uczył hist. i geogr. w kl. Ib+c, IIc, IIIc, IVb, Vb, 20 godz. tyg.

10. **Hraca Aleksander**, zast. naucz., gosp. kl. Ic, uczył języków łać. w kl. Ia, greck. w kl. III., niem. w kl. Ic, 19 godz. tygodniowo. ²⁾
11. **Janik Antoni**, c. k. profesor VII. rangi, zawiadowca biblioteki dla ubog. ucz., uczył jęz. łać. w kl. Ic, IVb, 14 godz. tyg.
12. **Janiów Józef**, c. k. profesor, przydzielony do służby w c. k. gimn. akad. we Lwowie.
13. **Janotka Deodat**, zast. naucz., gosp. kl. IIIb., uczył matem. w kl. Ia+b, IIb+c, IIIb, nauk przyrod. w kl. IIIa+b-c, 21 godz. tygod.
14. **Kantor Józef**, c. k. profesor, kurator czytelnicy uczniów, uczył jęz. pol. w kl. IVb, VIa+b, VII, VIII., 15 godz. tygod.
15. **Kącki Albin**, zast. naucz. gosp. kl. IIc, uczył jęz. łać.: w kl. IIc, IIIb, greck. w kl. IVb; 18 godz. tyg.
16. **Kłodziński Adam**, Dr. fil. c. k. profesor zawiadowca zbiorów geograficznych, gosp. kl. VIb, uczył hist. i geogr. w kl. IIa, IVa+b, VIII; 19 godz. tyg.
17. **Koim Jan**, c. k. profesor, zawiadowca gabinetu fizykalnego, gosp. kl. VII. uczył matem. w kl. IIIa, Va+b, VII. fizyki w kl. VII., 17 godz. tygod.
18. **Krukowski Władysław**, c. k. profesor, zawiadowca zbiorów archeologicznych, uczył języków: łać. w kl. VIb, greck. Vb, VIII, polsk. w kl. IIb; 19 godz. tyg.
19. **Ks. Lisiński Mieczysław**, egz. zast. naucz. uczył religii ob. rz.-kat w kl. Ia+b+c, IIa+b, IIIa+b+c, VI b, 18 godz. tygodniowo.
20. **Łysiak Roman**, zast. naucz. gospod. kl. Ia. uczył jęz. niem. w kl. Ia, mat. w kl. Ic, IIa, IIIc, fiz. w kl. IVa, 18 godz. tygodniowo.
21. **Mendrala Stanisław**, zast. naucz. gosp. kl. Ib, uczył jęz. łać. w kl. Ib, greck. w kl. IIIb, polsk. w kl. Ib, IIIa; 19 godz. tygodniowo.

22. **Mirtyński Piotr**, c. k. prof. VIII. rangi pomocnik kancelaryjny Dyrektora, zawiadowca polskiej biblioteki uczniów, uczył jęz. łąc. w kl. IIa, greck. w kl. IVa, polsk. w kl. Va+b; 18 godz. tyg.³⁾
23. **Missona Kazimierz**, rzecz. naucz. gosp. kl. Va, uczył jęz. niem. w kl. IVb, Va+b VIII; 16 godz. tygod.⁴⁾
24. **Niewolak Franciszek**, zast. naucz. gosp. kl. IVb, uczył matematyki w kl. IVa+b, VIa+b, VIII, fizyki w kl. IVb, VIII; 21 godz. tygod.
25. **Nowak Jan**, c. k. prof. VII. rangi, członek Rady miejskiej, Wydziału uzup. szkoły przem. i Rady szkolnej miejsc., zawiadowca biblioteki niemieckiej uczniów, uczył jęz. niem. w kl. IIIa, VIa+b, VII, 16 godz. tyg.
26. **Ożóg Tadeusz**, zast. naucz. gosp. kl. IIb, uczył jęz. łąc. w kl. IIb, IVa, pol. w kl. Ia, IVa; 20 godz. tyg.
27. **Piątkowski Kazimierz**, rzecz. naucz. zawiadowca gabinetu przyrodniczego, uczył nauk przyrodn. w kl. Ia+b+c, IIa+b+c, Va+b, VIa+b; 20 godz. tyg.
28. **Ks. Pohorecki Emilian**, rzecz. nauczyciel, uczył religii ob. gr. kat. w kl. I-VIII; 16 godz. tyg.
29. **Podgórski Zygmunt**, zast. naucz. uczył jęz. pol. w kl. Ic, IIc, IIIc, 9 godz. tyg.
30. **Siwiec Jan**, zast. naucz. gosp. kl. IIa, uczył jęz. niem. w kl. Ib, IIa, IIIb, pol. w kl. IIa; 18 godz. tyg.⁵⁾
31. **Wołek Adam**, c. k. profesor, zawiadowca biblioteki naucz. gosp. kl. VIa, uczył j. łąc. w kl. VIa, greck. w kl. VIa+b, prop. fil. w kl. VII; 18 godz. tyg.
32. **Zieliński Jacek**, c. k. prof. VIII. rangi, członek Rady miej. uczył hist. i geogr. w kl. Ia, IIb, IIIa+b, Va, VII; 19 godz. tyg.

1) od 24 kwietnia jęz. niem. w kl. Ib

2) " " " " " " " " IIa

3) " " " " polski " " IIa, gosp. kl. IIa

4) " " " " niem. " " IIIb

5) " " " nie pełnił obowiązków służbowych z powodu choroby.

B. Do nauki religii mojżeszowej.

Pomeranz Abraham, uczył w kl. I—VIII, 8 godz. tyg.

C. Nauczyciele przedmiotów nadobowiązkowych.

1. Ks. Dub Włodzimierz, *języka ruskiego*, 4 godz. tyg.
2. Gawlik Mieczysław, j. w. *historii kraju rodzinnego*, w kl. IIIc, IVb, 2 godz. tyg.
3. Janik Antoni, j. w. *kaligrafii* w II. półr. 2 godz. tygod.
4. Kantor Józef, j. w. *śpiewu* 4 godz. tyg.
5. Koim Jan, j. w. *geometrii wykreslnej* 2 godz. tyg. *gimnastyki* 8 godz. tyg.
6. Kłodziński Adam Dr. fil. j. w. *hist. kraju rodzin.* w kl. IVa, VIa+b, 3 godz. tyg.
7. Otremba Gustaw, prof. c. k. szkoły realnej, *rysunków*, 2 godz. tygodniowo.
8. Siwiec Jan, j. w. *gimnastyki* 8 godz. tygod.
9. Zieliński Jacek, j. w. *historii kraju rodzin.* w kl. IIIa+b, VII, 3 godz. tyg.

Zmiany w składzie grona nauczycielskiego

w r. szkol. 1907/8.

1. Prezydium c. k. Rady Szkolnej krajowej rozporz. z dn. 18 lipca 1907 l. 214 pozostawia przydzielonego do służby w c. k. gimn. w Dębicy prof. *Zielińskiego Jacka* w tutejszym zakładzie.

2. rozporz. z dnia 30 lipca 1907 l. 212 przydzieliła prof. *Janiowa Józefa*, do służby w c. k. gimn. akadem. we Lwowie.

3. C. k. Rada Szkol. kraj. rozporz. z dnia 1 sierpnia 1907 l. 33749 przeniosła rzecz. naucz. *Missonę Kazimierza* z c. k. gimnazjum z językiem wykładowym polskim w Kołomyji do tutejszego zakładu.

4. reskryp. z dnia 25 stycznia 1908 l. 62282 zamianowała zast. naucz. *Żukrowskiego Antoniego*, rzeczywistym nauczycielem w c. k. gimnazjum w Mielcu.

5. C. K. R. Szkol. Kraj. przeniosła do tutejszego zakładu zastępców nauczycieli:

1) *Hracę Aleksandra* z c. k. V. gimn. we Lwowie rozp. z dnia 24 lipca 1907 l. 22492.

2) *Ożoga Tadeusza* z c. k. gimnazjum w Dębicy

3) *Łysiaka Romana* z c. k. II. gimnaz. we Lwowie, rozp. z dnia 31 lipca 1907 l. 32983.

4) *Galika Stanisława* z c. k. gimn. w Samborze, rozp. z dnia 28 stycznia 1908 l. 62260

przeniosła z tutejszego zakładu: 1) egz. zast. nauczyc. *Kreintera Gustawa*, do c. k. gimnazjum w Samborze, a 2) zast. naucz. *Niemca Stanisława* do c. k. gimnazjum w Mielcu rozp. z dnia 24 lipca 1907. l. 22492, 3) *Peca Władysława* do c. k. gimnazjum w Samborze rozp. z dn. 2 września 1907. l. 39761, 4) *Wrzaska Jakóba* do c. k. gimnazjum w Dębicy rozp. z dn. 28 stycznia 1908 l. 62260.

Zatwierdzenie w zawodzie nauczyc. tytuł c. k. profesora otrzymali 1) *Koim Jan*, rozp. z dn. 31 lipca 1907. l. 22373, 2) *Dąbrowski Mieczysław*, rozp. z dn. 14 stycznia 1908 l. 876.

Dodatki pięcioletnie przyznała c. k. Rada szkol. kraj. 1) Dyrektorowi *Rychlikowi Ignacemu* piąty, rozp. z dn. 9 paźdz. 1907 l. 47167, 2) *Nowakowi Janowi* piąty, rozp. z dn. 9 paźdz. 1907 l. 47168, 3) *Ks. Czoporowi Mateuszowi* Dr. św. teol. trzeci rozp. z dn. 8 paźdz. 1907 l. 46970, 4) *Zielińskiemu Jackowi* czwarty, rozp. z dnia 12 grudnia 1907. l. 59185 5) *Krukowskiemu Władysławowi* drugi, rozp. z dn. 5 lutego 1908. l. 158.

Urlopów udzieliła c. k. Rada szkolna krajowa na przeciąg I. półr. zast. nauczyc. 1) *Podgórskiemu Zygmuntowi* 2) *Wrzaskowi Jakóbowi* rozp. z dn. 28 sierpnia 1907 l. 34994, 3) *profesor. Janikowi Antoniemu* rozp. z dnia 11 września 1907 l. 40520; na przeciąg II. półrocza: zast. naucz. *Adamskiemu Julianowi*, 2) *Daneckiemu Adamowi* rozp. z dn. 7 stycznia 1908 l. 61183.

Zmniejszenie liczby godzin: zast. naucz. 1) *Romanowi Łysiakowi* rozp. z dn. 31 lipca 1907 l. 32983 na przeciąg I. półr. 2) *Podgórskiemu Zygmuntowi* rozp. z dn. 7 stycznia 1908. l. 61182 na przeciąg II. półrocza.

II.

Plan nauki.

A) Przedmioty obowiązkowe.

Nauka odbywała się według planu naukowego zawartego w „Instrukcyach“ wydanych 1900 r. i późniejszych rozporządzeń c. k. Ministerstwa W. i Ośw. jako też c. k. Rady Szkolnej krajowej.

B) Wykaz lektury.

a) Lektura łacińska.

- Kl. III. Cornelius Nepos: Aristides, Miltiades, Themistoc, Cimon, Trasib, Epamin, Agesil, Hamilcar, Hannibal.
- Kl. IV. Caesar: Comment d. bello Gall; IV. VII. Ovidius: Metamorph. I w. 250.
- Kl. V. Livius: I. XXI. Ovidius: Metamorph. Phaeton, Deucall, i Pyrrha, Proserpine, Niobe, Philemon, Baucis, Arion.
- Kl. VI. Sallust: Bell. Iugurth. Cicero: in Catillinam II. III. Vergil. Aen.
- Kl. VII. Cicero: in Catill. III. IV. Pro Roscio Amerino, Cato Maior, Verg. Aen. IV. VI. Georg IV.
- Kl. VIII. Horat. Ody ks. I - IV, niektóre epody i satyry, Tacit: Germania, Annal I. II. III.

b) Lektura grecka.

- Kl. V. Xenoph. Anab. Cyropedya w wyimkach, Homer: Iliada I. II.
- Kl. VI. Xenoph. Memr. I - IV, Homer: Il. VI. Herodot, w wyjątkach.
- Kl. VII. Demosth. Philip. III. Olinth. I. II. Homer: Od. V. VI. VII. XIII. XXI.
- Kl. VIII. Platon: Apol. Kriton, Fedon, Sophocl: Antyg.

c) Lektura polska.

- Kl. V.** Oprócz utworów zawartych w Wypisach czytano zalecone w instrukcyi z r. 1893.
- Kl. VI.** j. w kl. V., nadto Kochanowskiego: *Treny*, *Odprawa posłów greckich*, Niemcewicza: *Powrót posta*.
- Kl. VII.** Oprócz ustępów zawartych w Wypisach, czytano: Mickiewicza: *Grażynę*, *Konrad Wallenrod*, *Dziady*; Malczewskiego *Marya*, *Fredry*: *Śluby panieńskie*; Słowackiego: *Balladyna*, *Jan Bielecki*, *Marya Stuart*.
- Kl. VIII.** Oprócz ustępów zawartych w Wypisach, czytano: Słowackiego: *Lilla Weneda*, *Kraśńskiego*: *Irydyon*, *Przedświt*.

d) Lektura niemiecka.

- Oprócz ustępów zawartych w wypisach, czytano:
- w kl. V. *Reineke Fuchs*,
- „ kl. VI. *Lessing Minna v. Barnhelm*; *Goethe: Jungfrau von Orleans*,
- w kl. VII. *Schiller: Wallenstein's Lager*, *Wallenstein's Tod*, *Goethe: Iphigenie auf Tauris*,
- w kl. VIII. *Schiller: Wilhelm Tell*; *Grillperzer Medea*, *Sapho*.

C) Religia mojżeszowa.

I. Klasa *Historia biblijna do śmierci Mojżesza w związku z zasadami wiary. Dziesięcioro przykazań.*

Modlitwa poranna i błogostawieństwa. (Modlitwy stołowe).

II. Klasa *Historia biblijna od Jozuego do podziału państwa w związku z zasadami wiary. Objaśnienia dekalogu. Obowiązki względem Boga. Święta i posty.*

Modlitwa wieczorna i błogostawieństwo przy szczególnych uroczystościach.

III. Klasa. *Historia biblijna od podziału państwa do powrotu z niewoli babilońskiej. Prorocy. Trzy nauki główne wyznania mojżeszowego. Obowiązki względem ludzi. Najważniejsze przepisy ceremonialne. Nazwy, podział i treść ksiąg pisma św.*

Modlitwa na sobotę. Helell. Abinu Malkenu.

IV. Klasa. Historia izraelitów pod panowaniem Syryi. Machabeusze. Panowanie Rzymian. Upadek państwa. Bar Kochba. Najważniejsze przepisy ceremonialne i rytualne. Nazwa i treść pism apokryficznych.

Modlitwy na święta. Odczytanie Tory i proroków przy nabożeństwie publicznem. Podział nabożeństwa.

V. Klasa. Objąsnienia 13 artykułów wiary według, Maimonidesa. Ustawy moralne i etyczne.

Wybór ustępów z Pentateuchu (według chrestomaty) z objaśnieniami pod względem treści i historii.

VI. Klasa. Moralność i etyka na podstawie trzech pierwszych rozdziałów przypowieści Ojców „Pirke Abot“.

Wybór pism historycznych proroków z objaśnieniami, jak w klasie V.

VII. Klasa. Moralność i etyka na podstawie 4. 5. i 6. rozdziału w „Pirke Abot“.

Wybór z ustępów Jezejasza, Jeremiasza, psalmów Hioba, przypowieści Salomona i hagiografów z objaśnieniami, jak w klasie V.

VIII. Klasa. Historia Żydów w Diasporze z biografiami najświetniejszych mężów. Historia Żydów w Polsce.

D) Przedmioty nadobowiązkowe.

Historia kraju rodzinnego. W kl. III. wzięto odnośny materyał aż do roku 1492. w kl. IV. resztę aż po czasy najnowsze; w kl. VI. w II. półr. do końca XIII. wieku; w kl. VII. dzieje Polski i Rusi od w. XIV. do końca w. XVII. a w kl. VIII. w I. półr. do upadku Rzeczypospolitej i dzieje porozbiorowe.

Język ruski. Języka ruskiego uczono w trzech oddziałach i to w I. i II. oddziale po 1. a w III. oddziale po 2 godz. tyg.

Oddział I. Czytanie wszelkich rodzajów druku, pisanie ruskimi głoskami z elementarza. Nadto ćwiczyli się uczniowie w mówieniu na podstawie czytanych ustępów z czytanki dla II. kl. szkół średnich. Dyktaty i ćwiczenia stylistyczne.

Oddział II. Z gramatyki uczono ważniejszych zasad pisowni ruskiej, odmiany rzeczownika, zaimka, przymiotni-

ka, liczebnika i czasownika. Z wypisów na II. kl. szkół średnich przeczytano 40 ustępów. Celniejsze ustępy objaśniano i opowiadano, niektórych poetycznych ustępów uczyli się uczniowie na pamięć. Co miesiąc wypracowanie.

Oddział III. Z gramatyki zasady pisowni. Inne zasady gramatyczne omawiano przy zadaniach. Do lektury używano wzorów poezji i prozy Dra K. Łuczakowskiego na V. kl. szkół średnich i Barwińskiego: Wybór z rusko-ukraińskiej literatury. Zapoznano także uczniów z życiorysami celniejszych pisarzy współczesnych, zwłaszcza tych, których utwory znajdują się w Wypisach. Ćwiczenia w frazeologii ruskiej. Co miesiąc zadania piśmienne, naprzemian szkolne i domowe.

Geometria wykreślna. Rzuty prostokątne punktu, prostej, płaszczyzny. Bryły z uwzględnieniem rzutni krzyżowej i obrotu płaszczyzn.

Gimnastyka. W 4 oddziałach klas I. II. po dwie godziny tyg., a od III. kl. w 4 oddziałach po 2 godz.

Kaligrafia. Nauka kaligrafii odbywała się w dwóch oddziałach po 1 godzinie tygodniowo. Pisano pismem polskim i niemieckim, podług wzorów wypisanych przez nauczyciela na tablicy i w zeszytach.

Rysunki. 2 godz. tyg. Zaczęto od ćwiczeń w rysowaniu na tablicy kół i t. p. linii, z których tworzą stopniowo liście, palmetki i inne łatwe ornamenta swobodne. Po uzyskaniu w ćwiczeniach tych pewnej biegłości, przystąpiono do rysowania ornamentów z wzorów i tablicy, jakoteż stylizowanych. Po objaśnieniu zasad rysunku perspektywicznego z poglądu, przystąpiono do ćwiczeń z modeli, pojedynczo i w grupach. Przejście do ornamentów plastycznych. Rysowanie i malowanie łatwych przedmiotów z natury, jak kwiatów, motyli, piór, barwnych naczyń. Wiadomości o barwach. Materiał — ołówek, farba.

Śpiew. Nuty — tonacje, skala muzyczna, trójdźwięk, czytanie nut w śpiewie. Ćwiczenia. Przerobiono 18 pieśni kościelnych, 16 świeckich.

Muzyka instrumentalna udzielana dotąd prywatnie 4 godz. tygodniowo.

III.

Tematy do wypracowań piśmiennych
a) z języka polskiego.

Klasa V. a: 1) Spór Agamemnona z Achillesem (na podst. lektury szkoln.) dom. 2) Obrazy przyrody w I. ks. „P. Tadeusza“ szkol. 3) Treść przeczytanej noweli H. Sienkiewicza (według wyboru) dom. 4) Porównać „inwokację“ w Iliadzie, P. Tadeuszu i Jerozolimie wyzwolonej, szkol. 5) Zwięzła treść sielanki Brodzińskiego: „Wiesław“ i charakter jej bohatera, dom. 6) Woda jako czynnik geologiczny, szkol. 7) Jak tłumaczą trzy osoby w Upicie zbrodnię Sicińskiego, a jak się w rzeczywistości rozumieć należy? dom. 8) Porównać opis lasów litewskich w IV ks. „P. Tadeusza“ a opis puszczy białowieskiej H. Sienkiewicza, szkol. 9) Siew i plon wiernym obrazem życia ludzkiego, dom. 10) W jaki sposób udało się Gerwazemu nakłonić szlachtę do zajazdu na dwór Sędziego, szkol. 11) Jakie uczucia budzą się w człowieku na widok zbliżającej się wiosny, dom. 12) Żywot Jacka Soplicy, według jego własnej spowiedzi, szkol. 13) Kwiaty a nadzieja, dom. 14) Wykazać najważniejsze cechy stylu poetyckiego, szkol.

Klasa V. b: 1) Opis gospodarstwa Sędziego (na podst. „P. Tadeusza“, dom. 2) Cechy poezji epicznej (na podst. lektury Iliady: Odysei) szkol. 3) Treść ostatniej przeczytanej książki: dom. 4) Wina i strzecha Litawora, szkol. 5) Śmierć Horeszki (na podst. opowiadania Gerwazego), dom. 6) Zarys i znaczenie ustaw Solona, szkol. 7) Młodość Mohorta (na podst. lektury) dom. 8) O ile opis puszczy białowieskiej H. Sienkiewicza odpowiada opisowi przedmiotowemu, i podmiotowemu, szkol. 9) Życie podobne do książki: głupcy czytają ją pobieżnie, mądrzy rozważnie, bo wiedzą, że raz ją tylko czytać można, dom. 10) Opisanie domostwa i charakterystyka Maćka Dobrzyńskiego, szkol. 11) Miecz a pług, dom. 12) Wina i pokuta Jacka Soplicy, szkol. 13) Życie na wsi a w mieście na wiosnę, dom. 14) jak w V. a.

Klasa VI. a: 1) Stan oświaty w Polsce za Piastów, szkol. 2) Życie człowieka, jak woda płynie, Wznosi się szumi, opada i ginie (porównanie) dom. 3) Wychowanie szlachcica polskiego

w XVI. w. (na podst. „Żywota człowieka poczciwego“ Reja), szkol. 4) Jakie uczucia i myśli budzi w nas głos dzwonu, dom. 5) Górnickiego zapatrywanie na poprawę Rpej. szkol. 6) Przepowiednia Kassandry i jej znaczenie w budowie dramatu, dom. 7) Znaczenie i rola Arabów w dziejach średniowiecznych, szkol. 8) Feudalizm wieków średnich. szkol. 9) Ks. Janusz Radziwiłł (na podst. „Potopu“) dom. 10) Wojny ze Szwedami i Turkami w lit. pol. XVII. w. szkol. 11) Pasek, jako typ szlachcica polskiego w XVII. w. dom. 12) Wśród jakich okoliczności wygłosił Cycero II. mowę przeciw Katylinie, szkol. 13) Stan oświaty w Polsce w XVIII. w. dom. 14) Podkomorzy i Walery w „Powrocie pośła“ Niemcewicza, szkol.

Klasa VI. b: 1) Jak VI. a. szkol. 2) Kto sieje wiatr, zbiera burzę! Wyjaśnić i uzasadnić, dom. 3) Charakter Jugurty (na podst. łacińskiej lektury), szkol. 4) Każda godzina jest ważną, a lenistwo ducha grzechem jest (wyjaśnić) dom. 5) Orzechowskiego stanowisko w literaturze polskiej XVI. w. szkol. 6) Szlachta zamożna, a zaściankowa w „P. Tadeuszu“, dom. 7) Jak w VI. a. szkol. 8) Tok myśli w sielance Szymonowicza: „Żeńcy“, szkol. 9) Potęga przykładu, dom. 10) Cywilizacyjne znaczenie zakonów w wiekach średnich, szkol. 11) Książka jako dobry i zły towarzysz, dom. 12) Krasicki, jako satyryk. szkol. 13) Społeczeństwo polskie za St. Augusta (na podst.) „Listopada Rzewuskiego“ dom. 14) Wychowanie Michała i Ludwika Strawińskich (na podst. Rzewuskiego: „Listopad“), szkol.

Klasa VII. 1) Zasadnicze znamiona tragedii pseudoklasykcyjnej (na podst. „Barbary Radziwiłłówniej“ Felińskiego) szkol. 2) Ut sementem feceris, ita metes (rozwinąć i uzasadnić na przykładach z dziejów i literatury) dom. 3) Znaczenie I. tomiku poezji A. Mickiewicza w literaturze polskiej, szkol. 4) Nauka duchów w „Dziadach“, dom. 5) Osadnictwo niemieckie w Polsce i jego znaczenie, szkol. 6) Rozwinąć myśl zawartą w dwuwierszu Z. A. Krasieńskiego:

„Z pogodnem czołem stanie na wieczności pręgu,
Kto spełnił, co był winien Ojczyźnie i Bogu“ dom.

7) Ukraina w „Maryi“ Malczewskiego, szkol. 8) Słowo, to tylko marna połowa arcydzieła życia, dom. 9) Tragizm w „Maryi Stuart“ Słowackiego, szkol. 10) Cechy wspólne bohaterów w dziejach z okresu młodości J. Słowackiego, szkol.

Klasa VIII. Lilla Weneda, a Roza Weneda (charakterystyka porównawcza), szkol. 2) Wykazać prawdziwość zdania zawartego w „Epitaphium Rzymowi“ Sarzyńskiego:

„To miasto świat zwalczywszy i siebie zwalczyło“
„By nic niezwalzonego przez niego nie było“, dom.

3) Rola Masynissy w Irydionie, szkol. 4) Moralna wartość pracy, dom. 5) Grzechy narodowe (na podstawie kazania ks. Kajsiewicza „O pokucie“, szkol. 6) Nie żył, po kim piękna pamięć nie została, dom. 7) Pierwiastek patryotyczny w poezji polskiej XIX. w., szkol. 8) Wpływ dziejów porzoborowych na literaturę polską, szkol. 9) Liryka klasyczna a nowożytna, szkol.

b) w języku niemieckim.

Klasa V. A. 1) Wie ich für meine Habsucht bestraft wurde (Erzählung eines Hausbesitzers), szkol. 2) Der Ringplatz von Jarosław (Eine Beschreibung), dom. 3) Ein abenteuerlicher Krebsfang, szkol. 4) Rotkäppchen und der Wolf, dom. 5) Übersetzung aus dem Polnischen, szkol. 6) Inhaltsangabe des Gedichtes „Der Taucher“, dom. 7. Winterfreuden, szkol. 8) Treue Freunde (Auf Grund d. Schull.), dom. 9) Übersetzung aus dem Polnischen, szkol. 10) Die Missetaten des Fuchses (Auf Grund v. „Reineke Fuchs“), dom. 11) Die Geschicke des Mönches Robak, szkol. 12. Die Hauptgebäude der Stadt Jarosław, dom. 13) Wie ich die Osterferien zugebracht habe, szkol. 14) Ein Ausflug in die Umgebung von Jarosław, szkol.

Klasa V. B. 1) Ein schlechter Handel (Erzählung eines Gastwirtes), szkol. 2) Meine Ferien, dom. 3) Einiges aus Gellerts Leben, szkol. 4) Hänsel erzählt seine Abenteuer, dom. 5) Übersetzung aus dem Polnischen, szkol. 6) Inhaltsangabe des Gedichtes „Der Handschuh“ dom. 7) Andreas Hofers Tod, szkol. 8) Winterfreuden und Leiden, dom. 9) Übersetzung aus dem Polnischen, szkol. 10) Die Katers Abenteuer (Auf Grund v. Reineke Fuchs), dom. 11) Die Schicksale des Türschliessers Gerwazy, szkol. 12) Die Kirchen von Jarosław, dom. 13) Wie ich die Osterferien zugebracht habe, szkol. 14) Ein Ausflug in die Umgebung von Jarosław, szkol.

Klasa VI. A. 1) Eine Übersetzung aus dem Polnischen, szkol. 2) Der Krieg mit Tarent und mit König Pyrrhus, dom. 3) Wie Reineke durch seine Redegewandtheit dem Galgen entgeht, szkol. 4) Hermanns erstes Zusammentreffen mit Dorothea, szkol. 5) Die Fabel von Lessings „Minna v. Barnhelm“, dom. 6) Der Vehrkehr auf der Donau im Mittelalter, szkol. 7) Es ist an einem beliebigen Beispiele die Wahrheit des Sprichwortes: „Wer einem andern eine Grube gräbt, fällt selbst hinein,“ zu zeigen, dom. 8) Eine Übersetzung aus dem Polnischen, szkol. 9) Kurzer Verlauf des Jugurthinischen Krieges (Auf Gr. des Unterrichtes), dom. 10) Die Rettung des Minnesängers Ervin (Auf Gr. der Hauslektüre), szkol. 11) Schuld und Sühne der Jungfrau von Orleans, dom. 12) Einfluss der Kreuzzüge auf den Handel im Mittelalter (Auf Gr. des Unterrichtes), szkol. 13) Das Wasser eine Hauptbedingung des menschlichen Lebens, dom. 14) Gedankengang des II Aufzuges von Schillers „Jungfrau von Orleans“, szkol.

Klasa VI. B 1) Eine Übersetzung aus dem Polnischen, szkol. 2) Der Krieg mit Tarent und mit König Pyrrhus, dom. 3) Wie es Braun, dem Bären, in Malepartus erging, szkol. 4) Inhaltsangabe des II. Gesanges von Goethes „Hermann und Dorothea, szkol. 5) Die Fabel von Lessings „Minna von Barnhelm“, dom. 6) Der Vehrkehr auf der Donau im XIX. Jahrhunderte. (Ein Bild auf Gr. des Unterrichtes), szkol. 7) Es ist an einem beliebigen Beispiele die Wahrheit des Sprichwortes: „Wer einem andern eine Grube gräbt, fällt selbst hinein“ zu zeigen, dom. 8) Eine Übersetzung aus dem Polnischen, szkol. 9) Kurzer Verlauf des Jugurthinischen Krieges (Auf Gr. des Unterrichtes), dom. 10) Der Minnesänger Erwin erzählt seine Lebensgeschichte, szkol. 11) Die Lage Frankreichs bei dem Auftreten der Jungfrau von Orleans, dom. 12) Der Einfluss der Kreuzzüge auf den Handel im Mittelalter (Auf Gr. des Unterrichtes), szkol. 13) Des Wasser eine Hauptbedingung des menschlichen Lebens, dom. 14) Gedankengang des II Aufzuges von Schillers „Jungfrau Orleans“, szkol.

Klasa VII. 1) Das Rittertum in seiner historischen Entwicklung, dom. 2) Gedankengang des Prologs in Schillers „Jungfrau von Orleans“, szkol. 3) Rudolf von Habsburg als Gründer der öster-

reichischen Macht, dom. 4) Hüons Ankunft in Bagdad (Wielands „Oberon“ (szkol. 5) Klopstock's Leben und Wirken, szkol. 6) Maximilian I. und seine Verdienste um Deutschland, dom. 7) Iphigeniens Schicksale bis zur Ankunft des Orestes (Goethes „Iphigenie auf Tauris“, dom. 8) Wie gelünigt es Octavio Piccolomini, Isolani und Buttler zum Abfall von Wallenstein zu bringen. (Schillers „Wallensteins Tod“), szkol. 9) Max Piccolomini's Heldentod (Schillers „Wallensteins Tod“). szkol. 10) Charakteristik des Marquis von Rosa (Schillers „Dorf Carlos“), dom.

Klasa VIII. 1) Eine Charakteristik des Jacek Soplica (Auf Grund von „Pan Tadeusz“), dom. 2) Der Grundgedanke des Schiller'schen „Liedes von der Glocke“, szkol. 3) Der Untergang Polens (Auf Gr. d. Geschichte), dom. 4) Die Exposition im Drama „Wilhelm Tell“, szkol. 5) Die Bedeutung der blauen Blume für die Romantik, dom. 6) Das tragische Element im Drama „Medea“, dom. 7) Besprechung des Dichterworte:

„Arbeit ist des Bürgers Zierde,
Segen ist der Mühe Preis;
Ehrt den König seine Würde
Ehret uns der Stände Fleiss.“ szkol.

8) Inwieferne ist „Pan Tadeusz“ ein Nationalepos. dom. 9) Wen Götter sich zum Eigentum erlesen, Geselle sich den Erdenbürgern nicht (Erläuterung der Dichtermotto (auf Gr. d. Dr. Sappho).

Zagadnienia do piśmiennego egzaminu dojrzałości.

Zadanie łacińsko-polskie: Taciti Annal II. 71 72.

„ grecko-polskie: Xenoph. Hellenica III. 4. r. 25. squ.

Zadanie polskie: 1) Znaczenie i rola Grecyi starożytnej w dziejach umysłowości Europy.

2) Fatalizm w dramatach Jul. Słowackiego.

- 3) „W ciągłej przykłady i słowa postaci,
Rozdawaj siebie samego swej braci,
Mnóż ty się jeden, przez czyny żyjące;
A będą z ciebie jednego — tysiące.“

Z. Krasieński.

IV.

Zbiory naukowe.

1. Biblioteka.

Zawiaadowca Prof. A. Wotek.

A) Biblioteka dla nauczycieli: Liczba dzieł wciągniętych do inwentarza wynosi:

W r. szkolnym 1907/8 nabyto następujące dzieła:

1) Dolnicki i Dworsk: Słownik łacińsko-polski, 2) Blatz : Neuchochdeutsche Gramatik, 3) Bartels: Die deutsche Dichtung d. Gegenwart. 4) Baumgarten: Die Hellenische Kultur. 5) Schulte Tigges: Philosoph. Propädeutik. 6) Schwegler: Geschichte der Philosophie. 7) Horatius: a) Episteln v. Anton, b) Satiren v. Breithaupt, c) Oden und Epoden v. Rosenberg. 8) Guhl i Koner : Hellada i Roma. 9) Dr. Weiss Franciszek Psychologia. 10) Siemieński: Homer „Odyssea“ nowe wydanie. 11) H. Starke: Experimentale Elektrizitätslehre. 12) H. Weber: Elementare Algebra und Analysis (2 Aufl.). 13) Roscher: Lexicon der griech und römischen Mythologie (c. d.). 14) Thesaurus linguae latinae (c. d.). 15) Zipper-Konarski: Słownik polsko-niemiecki i niem.-polski. 16) Dietlein Gosche: Aus deutschen Lesebüchern. 17) Karłowicz: Słownik języka polskiego c. d. 18) Nauka i sztuka. 19) Biblioteka krakowska.

Do biblioteki polskiej dla młodzieży szkolnej zakupiono w b. r. następujące dzieła: 1) Chmielowski Piotr: Obraz literatury polskiej, 2) Kubala: Szkice historyczne, serya I. i II. 3) Konopnicka M. Wybór poezyi, 4) Ludzie rzeczy, 5) Moi znajomi, 6) Na normandzkim brzegu, 7) Gliński Kazimierz: Boruta, 8) Kłęska, 9) Krzywda, 10) Gady, 11) Szlachcic na zagrodzie. 12) Gruszecki Artur: Dla miliona, 13) Słomiany ogień, 14) Kraśzewski J. I. Krzyżacy 1410, 15) Zygmuntowskie czasy, 15) Orzeszkowa Eliza: Anastazy, 16) Argonauci, 17) Chwile, 18) Czci-

ciel potęgi, 19) I pieśń niech zapłacze, 20) Pisma 4 tomy, 21) Przędze, 22) Prus Bolesław: Emancypantki, 23) Kroniki 1875-1878, 24) Reymont W. St.: Ziemia obiecana, 25) Fermenty, 26) Żeromski St.: Ludzie bezdomni, 27) Echa leśne, 28) Opowiadania, 29) Utwory powieściowe, 30) Wyspiański St.: Legion, 31) Wesele, 32) Wyzwolenie, 33) Protesilas i Leodamia. 34) Dziady, 35) Hamlet, 36) Powrót Odysa, 37) Legenda, 38) Achilleis, 39) Kazimierz, 40) Melleager 41) Noc listopadowa, 42) Warszawianka, 43) Skałka, 44) Cyd, 45) Sędziowie, 46) Studnicki: Współczesna Syberya, 47) Weulersee: Współczesna Japonia, 48) Lewicki: Zarys historii polskiej aż do najnowszych czasów. 49) Grabowski: Ostatni z Czwartaków, 50) Halm W.: Karol Libelt, 51) Królikowski: W carskiej niewoli, 52) Brzozowski: Współczesna powieść polska, 53) Stasiak Ludwik: Krwawe ręce, 54) Gadzina, 55) Pieniądz, 56) M. Zych: Rozdzióbią nas kruki wrony, 57) Skarbek Fr.: Dzieje ks. Warszawskiego, 58) Jeske-Choiński: Stłumione iskry. 59) Smoleński: Szkoły historyczne w Polsce, 60) Rodziewiczówna: Błękitni, 61) Na fali, 62) Dewajtis, 63) Straszny Dziadunio, 64) Biegeleisen: Pamiętnik Słowackiego, 65) Przyborowski: Olszynka grochowska, 66) Gąsiorowski: Było to pod Sammosierą, 67) Trąpczyński: W służbie czarnego orła, 68) Laskarys: Pamiętniki starego szlachcica, 69) Wachowski Kazimierz: Słowiańszczyzna zachodnia. 70) J. Słowacki: Trzy poematy w opracowaniu 2 egzem. 71) Z. Kraśński: Irydion 5 egz. 72) Wiśniowski: Nowela polska część I. i II. w opracowaniu, 2 egzem. 73) Fredro: Pan Geldhab, 2 egzem. 74) Zabłocki: Zabobonnik, 2 egzem. 75) Goszczyński: Zamek kaniowski, 2 egz. 76) Syrokomla: Wybór pism, 77) Pol W. Mohort, 5 egz. 78) Słowo o pułku Igora, 2 egzem. 79) Libelt: O miłości Ojczyzny, 2 egzem. 80) Fredro: Pan Jowialski, 2 egzem. 81) Goszczyński: Król zamczyska, 2 egzem. 82) Cicero: Lelius, w przekładzie Habury, 2 egzem. 83) Zabłocki: Fircyk w zalotach, 2 egzem. 84) Sofokles: Król Edyp w przekładzie Kaszewskiego, 2 egzempl. 85) Zieliński: Kirgiz w opracowaniu, 2 egzem. 86) Malczewski: Marya, w opracowaniu 2 egzem. 87) A. Mickiewicz: Konrad Wallenrod w opracow. 2 egzem. 88) K. Missona: O Wyzwoleniu Wyspiańskiego, 2 egzem. 89) K. Missona: O Weselu Wyspiańskiego 3 egzem. 90) M. Janik: Z wycieczki do Ameryki, 91) Szyndler: Z nad Gopła, 92) Mściwoj, 93) Bolesław Chrobry, 94) Mieczysław II, 95) Bezkrólewie, 96) Bolesław II. 97) Trzeci Maja, szkic

historyczno-społeczny, 98) J. I. Kraszewski: Stara baśń, z ilustracjami, 99) Anczyc: Opisy i przygody z podróży po różnych częściach świata, 2 egzem. 100) Falkenhorst: Z dziejów odkrycia Ameryki, 101) A. Brückner: Historia języka polskiego, 102) Kubala: Stanisław Orzechowski, 103) Jeske-Choiński: Nad rzekami Babilonu 2 egzem. 104) T. Jeż: Ci i tamci, 105. R. Zawiliński: Słowacy, ich życie i literatura. 106) Anczyc: Przygody żeglarzy i podróżników.

Czytelnia dla młodzieży niemiecka: 1) Liliencron: Kriegsnovellen. 2) Mundartenproben, 3) Hans Sachs, 4) Geibel: Gedichte, 5) Goethe: Mignon, 6) Heibel: Nibelungen, 7) Herodes und Mariamne, 8) Novalis: Auswahl v. Bölsche, 9) Raabe W.: Horacker, 10) Hungerpastor, 11) Storm: Aquis submersus, 12) Tieck: Aufruhr in d. Cevennen, 13) Sudermann: Die Heimat, 14) Hauptmann: Der Biberpelz, 15) Fritz Reuter mit Lexicon, 16) Conrad: Majestät. 17) Wunderhorn (Hesse), 17) Bleibtreu: Dies irae, 18) Oppeln-Bronikowski: Anthologie romantischer Lyrik, 19) Hoffmann Franz: Jugenderzählungen, 20) Liliencron: Umzingelt, 21) Wilbrant: Lootsenkommandant, 22) Storm: Von jenseit des Meeres, 23) Jensen: Magister Timotheus, 24) Heibel: Meine Kindheit, 25) Ompteda: Der Major, 26) Rosegger: Ereignis in d. Schrun. 27) Gotthelf: Wie Christen seine Frau gewinnt. 28) Mosen: Meines Grossvaters Brautwerbung, 29) Raabe Die schwarze Galeere.

Czytelnia dla młodzieży ruska: 1) M. Hruszewskij: Istorya Ukrainy-Rusy tom I. 2) Kobryńska N. Kazky, 3) Konyśkij O. Opowidania, 4) Korotenko W.: Ślipyj muzyka, 5) Lewickij J.: Powisty i opowidania, 6) Staryckij M.: Obłoha Buszy, histor. powist. 7) Tysiacz i odna nicz, t. I. i II. 8) Kolesa O. Stolitie obnaowłenoi ukraiń-ruskoj literatury 1798 — 1898. 9) Smal-Stockij: Bukowyńska-Ruś. 10) Studyńskij K.: Literaturni zamitky.

Dary. Wydawnictwa Akademii Umiejętności, Rady Szkolnej krajowej.

Dla ubogich uczniów. Biblioteka dla ubogich uczniów ma 420 książek szkolnych. Powstała ona i powiększa się z darów młodzieży i rodziców w książkach i z funduszu dla ubogich

uczniów. W bieżącym roku szkolnym zakupiono 56 różnych podręczników.

Czasopisma. 1) Biblioteka Warszawska. 2) Przegląd Polski 3) Przewodnik bibliograficzny. 4) Kwartalnik historyczny. 5) Eos 6) Kosmos. 7) Poradnik językowy. 8) Wszechświat. 9) Ateneum polskie. 10) Pamiętnik literacki. 11) Przegląd filozoficzny. 12) Książka r. 1907. 13) Neue Jahrbücher für den klassischen Unterricht. 14) Oesterreichische und ungarische Revue. 15) Zeitschrift für oesterreichische Gymnasien. 16) Zeitschrift für mathematischen und naturwissenschaftlichen Unterricht. 17) Archäologischer Anzeiger. 18) Lehrproben und Lehrgänge. 19) Verordnungsblatt. 20) Das literarische Echo. 21) Dziennik c. k. Rady szkolnej krajowej. 22) Przegląd historyczny.

Ruch w czytelnicy polskiej uczniów.

L. uczniów		L. książek	
Klasa	IIIa.	28	306
„	IIIb.	36	281
„	IIIc.	34	320
„	IVa.	31	161
„	IVb.	46	231
„	Va.	32	264
„	Vb.	33	283
„	VIa.	24	164
„	VIb.	25	204
„	VII.	43	383
„	VIII.	36	265
Razem		368	2862

2) Zbiory geograficzne.

Zawiaadowca Prof. *Dr. Adam Kłodziński.*

1) Majerski: Mapa ścienna ziem polskich [4 egz.] 2) Gaebler: Europa fizyczna C. 3) Europa polit. C. 4) Jöndl Guido: Wandkarte z. Studium des Altertums. 5) Kampen A. Italia antiqua C.

3) Gabinet fizyczny.

Zawiaadowca: Prof. *Jan Koim.*

- 1) Walec do elektryczności, 2) aparat Fessla, 3) dźwignia,
- 4) model lokomotywy, 5) bateria akumulatorów.

4) Gabinet historii naturalnej.

Zawiaadowca: Nauczyciel *Kazimierz Piątkowski.*

- 1) Zbiór minerałów do klasy V. 2) Zbiór motyli 3) Fotografie i perfeskopy.

5) Gabinet archeologiczny.

Zawiaadowca: Prof. *Władysław Krukowski.*

- 1) Hensel: Toga (model) 2) „*Μνημονεῖδ τῆς Ἑλλάδος*“. Denkmäler Griechenlands (Herausgegeben von d. griech. Archeol. Gesellschaft. Athen) 3) Perfeskopy i fotografie.

6) Gabinet rysunkowy.

Zawiaadowca: Prof. *Gustaw Otręba.*

Sześć modeli do początkowej nauki w malarstwie.

7) Instrumenta muzyczne.

Zawiaadowca z. n. *Jul. Adamski.*

Instrumentów dla orkiestry szkol. 3.

Fizyczne wychowanie młodzieży.

Do popierania i podniesienia starań i zabiegów zakładu o fizyczne wychowanie uczniów przyczynia się najskuteczniej **gimnastyka**, której w bieżącym roku udzielano w 16 godzinach zamiast, jak do roku ubiegłego, w 12 godz. tygodniowo. W porze letniej, w dnie pogodne, odbywała się nauka gimnastyki na obszer-
nym ogrodzie gimnazjalnym, ocienionym z trzech stron drze-
wami, na którym poustawiano kilka przyrządów gimnastycznych
na wolnym powietrzu. Udzielaną bywa nadto **nauka jazdy na
kole**, która rozpowszechnia się coraz bardziej wśród młodzieży.
Niektórzy uczniowie mają własne rowery; zakład posiada 5 ro-
werów. Początkującym udzielają chętnie nauki i wskazówek na-
uczyciele gimnastyki.

Gry i zabawy. W czasie przerw pomiędzy godzinami ba-
wili się uczniowie klasami na ogrodzie szkolnym, pod nadzorem
profesorów, wedle planu zgodnego z obowiązującymi przepisami.
W porze letniej zaczęły się zabawy na wolnym miejscu ćwiczeń
wojskowych, za zezwoleniem c. i k. komendy wojskowej, w
pobliżu budynku gimnazjalnego. Uzyskał wprawdzie zakład je-
szcze w ubiegłym roku miejsce dla zabaw, wyznaczone przez
gminę miasta Jarosławia, jednak z powodu przeszkód od Dy-
rekcyi nie zawisłych, w bieżącym roku nie można było z niego
korzystać. W każdej zabawie brało udział około stu uczniów,
z których starsi zabawiali się w piłkę nożną rondersa, palanta,
młodzi w zwyczajną piłkę, a najmłodszy w gry ruchowe. Nadto
urządzano w soboty dłuższe wycieczki z orkiestrą **gimna-
zjalną**, a zorganizowanie t. zw. korpusów, ćwiczenia w zwro-
tach masowych spowodowało niezwykle zainteresowanie się
młodzieży.

Dalszą wycieczkę urządzono z uczniami do Przeworska,
celem zwiedzenia pamiątek historycznych i cukrowni. W wycieczce
do Tatr, w pierwszych dniach lipca, pod kierownictwem prof.

Józefa Kantora wzięto udział 11. uczniów klas najwyższych. Towarzyszył im również tutejszy lekarz miejski Dr. Salo Rossberger, w charakterze lekarza szkolnego, za co mu Dyrekcyja składa podziękowanie. Wycieczkę do Krakowa w dn. 30 do 31 maja b. r. poprowadzili pp. Mieczysław Gawlik i Zygmunt Podgórski. W wycieczce wzięto udział 25 uczniów z kl. V. — VII.

Orkiestra gimnazjalna założona przed dwoma laty rozwija się bardzo pomyślnie. W tym roku wprowadzono naukę i na instrumentach rzniętych. Na instrumentach dętych gra 47; smyczkowych 48 uczniów. Kierownikiem orkiestry jest prof. **Jul. Adamski**. W drugim półroczu prowadził samodzielnie orkiestrę **Łowicki Władysław**, z klasy VII. Ćwiczenia odbywały się cztery razy w tygodniu, w godzinach popołudniowych.

Ważniejsze rozporządzenia Władz szkolnych.

C. k. Rada Szkol. krajowa z dnia 2 lipca 1907 l. 27863 w sprawie popierania „Polskiego Muzeum szkolnego“.

C. k. Minist. Wyzn. i Ośw. z dn. 28 marca 1907 l. 1166. pozwala zwracać uiszczoną opłatę szkolną uczniom, którzy przed ukończeniem półrocza szkolnego, z powodu choroby zakład opuścili, względnie rodzicom, jeżeli uczeń w tym czasie zmarł.

C. k. Rada Szkol. kraj. z dn. 29 paździer. 1907 l. 50673 w sprawie opiekowania się fizycznym zdrowiem młodzieży i popierania „Towarzystwa Domu zdrowia uczącej się młodzieży polskiej“ w Zakopanem.

C. k. Rada Szkol. kraj. z dn. 6 grudnia 1907, l. 56921 w sprawie uczczenia pamięci Juliusza Słowackiego i drukowania rozpraw o Słowackim.

C. k. Minist. Wyzn. i Ośw. z dn. 29 lutego 1908 l. 10051 nowe przepisy o egzaminach dojrzałości w c. k. gimnazyach i szkołach realnych.

Prezydyum c. k. Rady Szkol. kraj. z dn. 16 marca 1908 l. 82; c. k. Rada szkol. kraj. z dn. 12 maja 1908 l. 20247. postanowienia wykonawcze do powyższych przepisów egzaminacyjnych.

C. k. Rada Szkolna krajowa z dnia 19 kwietnia 1908 l. 15816 o tworzeniu komitetów lokalnych, celem organizacji należytej i kierowania wycieczkami młodzieży.

C. k. Rada Szkolna kraj. z dn. 21 maja 1908 l. 23174 postanawia, że egzamina dojrzałości dla eksternistów odbywać się będą odtąd we Lwowie i w Krakowie w wyznaczonych corocznie gimnazyach.

VII.

Kronika Zakładu.

W dwudziestym czwartym roku istnienia miał Zakład 693 uczniów publicznych i 15 prywatystów, w porównaniu z rokiem ubiegłym (713) o 20 mniej, w ośmiu klasach głównych i 9 równorzędnych, razem w 17 oddziałach.

Wpisy odbyły się w dniach 30 i 31 sierpnia, egzamin wstępny do klasy I. dnia 2 września, do innych klas w czasie od 4—11 września.

Po nabożeństwie uroczystem w dniu 3 września rozpoczęła się dn. 4. regularna nauka.

19 września odbyło się żałobne nabożeństwo w rocznicę zgonu ś. p. cesarzowej Elżbiety.

23. września odbył się poprawczy egzamin dojrzałości.

4. października w dniu Imienin J. C. M. cesarza Franciszka Józefa I. odbyło się uroczyste nabożeństwo.

13. listopada obchodził Zakład uroczystem nabożeństwem w kościele parafialnym święto Patrona szkoły św. Stanisława Kostki.

19. listopada jako w dzień imienin ś. p. cesarzowej Elżbiety odbyło się nabożeństwo żałobne za spokój jej duszy.

16. grudnia był poświęcony pamięci Adama Mickiewicza. Obchodzono również i inne rocznice narodowe, jak rocznicę Kościuszkowską, powstania listopadowego i styczniowego, trzeciego Maja, rannem nabożeństwem w kaplicy domowej a popołudniu odpowiednimi odczytami dla wszystkich uczniów i przemówieniem Dyrektora.

28. stycznia odbył się drugi poprawczy egzamin dojrzałości

W czasie od 13 — 19 lutego przeprowadził lustrację zakładu c. k. krajowy inspektor szkół Emanuel Dworski.

W czasie od 4 — 7 kwietnia odbyły się dla młodzieży obu obrządków katolickich wielkopostne ćwiczenia religijne.

12. kwietnia 1908 zginął tragiczną śmiercią,

zamordowany, w czasie udzielania publicznych audyencji we Lwowie. W dniu pogrzebu jego dn. 14 kwietnia, odbyło się nabożeństwo żałobne w kaplicy gimnazjalnej, a w czasie przewiezienia zwłok przez stację kolejową, w Jarosławiu, Grono nauczycielskie z młodzieżą złożyło głęboki hołd pamięci najzacniejszego i najszlachetniejszego Męża. Wziął Zakład również udział w uroczystym nabożeństwie żałobnym w dniu 2 maja.

3. maja w uroczystym obchodzie rocznicy konstytucji 3 Maja wzięło udział Grono nauczycielskie wraz z młodzieżą zakładu.

Piśmienny egzamin dojrzałości odbył się w zakładzie dn. 18—20 maja, ustny zaś od 9—12 czerwca, pod przewodnictwem Stanisława Rzepińskiego, dyrektora c. k. gimnazjum w Nowym Sączu.

27. czerwca wzięła młodzież udział w nabożeństwie żałobnym za spokój duszy ś. p. cesarza Ferdynanda.

28. czerwca po uroczystym nabożeństwie nastąpiło rozdanie świadectw i zakończenie roku szkolnego.

Stan zdrowotny uczniów był w bieżącym roku mniej pomyslnym. Z powodu dłuższej słabości kilku uczniów musiało szkołę opuścić, rozstali się zaś z tym światem, uczniowie z klasy IVb, i Vb,

powszechnie lubiani przez kolegów i nauczycieli. Za spokój dusz ich odprawiono nabożeństwo żałobne w kaplicy gimnazjalnej.

VIII. STATYSTYKA.

(Liczba u góry oznacza ilość prywatystów).

	K L A S A																		Razem			
	I			II			III			IV			V			VI				VII VIII		
	a	b	c	a	b	c	a	b	c	a	b	c	a	b	c	a	b	c		a	b	c
I. Liczba uczniów.																						
Z końcem r. szk. 1906/7 było	40 ¹	45 ¹	46 ²	36 ¹	39	41	37 ¹	32 ¹	31 ²	44	46 ¹	32 ¹	33	29 ¹	25	41 ¹	28				625 ¹³	
Na początku roku szkolnego 1907/8	48	48	48	40 ¹	43 ¹	41 ²	36 ²	37	36	45 ²	46 ²	41	42	27 ¹	27	43	36 ²				684 ¹³	
W ciągu roku wstąpiło	1	-	-	-	-	-	-	-	-	1	1	1	1	2	1 ¹	1 ¹	1				9 ²	
Ogółem przyjęto	49	48	48	40 ¹	43 ¹	41 ²	36 ²	37	36	46 ²	47 ²	41	43	29 ¹	28 ¹	44 ¹	37 ²				693 ¹⁵	
<i>a) z tutejszego zak'adu</i>																						
<i>a) z promocyą klasy niższej</i>	-	-	-	31 ¹	35 ¹	36 ²	31 ²	30	34	41 ²	41 ²	35	37	22 ¹	23	40	36 ²				472 ¹³	
<i>β) repetentów</i>	6	3	4	4	4	2	2	5	2	1	4	5	1	-	3	2	-				43	
<i>b) z innych zak'adów</i>																						
<i>a) z promocyą klasy niższej</i>	1	-	-	2	2	2	1	1	-	3	1	1	3	6	1 ¹	2 ¹	-				26 ²	
<i>β) repetentów</i>	-	1	1	-	1	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-				6	
<i>c) na podstawie egzam. wstęp. i po przerwie</i>	42	44	43	3	1	1	1	1	-	-	1	-	1	1	1	1	-				141	
Razem	49	48	48	40 ¹	43 ¹	41 ²	36 ²	37	36	46 ²	47 ²	41	43	29 ¹	28 ¹	44 ¹	37 ²				693 ¹⁵	
Zmiany w ciągu roku szkolnego																						
<i>a) W ciągu roku wstąpiło</i>	9	9	6	5	6	3	7 ¹	8	3	8	5	3	3	5	6	5	2 ²				93 ³	
<i>β) po wystąpieniu przeszło na prywatystów</i>	-	-	2	-	-	-	2	3	-	6	-	-	-	4	3	2	1				23	
<i>Jest z końcem roku szkolnego</i>																						
<i>I. Miejsce urodzenia</i>																						
Z miasta Jarostawia	16	6	3	14	7	3	8	2	3	8	6	11	2	4	-	12	-				105	
Z powiatów okolicznych (Jarostaw, Cieszanów, Przeworsk, Łañcut)	10	20	30	9	19	21	21	21	19	8	4	14	27	9	13	16	8				286	
Z innych powiatów Galicyi	14	13	9	12	11	14	-	6	10	21	15	13	11	11	8	4	27				206	
Z Przedlitawii	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	1	-	-				2	
Z Królestwa Polskiego i z zagranicy	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-				1	
Razem	40	39	42	35	37	38	29	29	33	38	42	38	40	24	22	39	35				600 ¹²⁺²³	

K L A S A

	I			II			III			IV			V			VI			VII			VIII			Razem			
	a	b	c	a	b	c	a	b	c	a	b	c	a	b	c	a	b	c	a	b	c	a	b	c				
3. <i>Język ojczysty.</i>																												
Mówiących po polsku	40	23	42	35	21	38	29	13	33	38	33	33	38	34	38	34	24	17	36	32	36	32	32	36	32	32	36	526
" " rusku	-	16	-	-	16	-	-	16	-	-	9	-	-	6	-	-	5	-	3	3	-	-	-	-	-	-	-	74
" " niemiecku	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Razem	40	39	42	35	37	38	29	29	33	38	42	38	40	40	38	40	24	22	39	35	39	35	35	39	35	35	39	600
4. <i>Wyznanie religijne.</i>																												
Obrządku rzym. katol.	22	20	42	23	13	38	20	10	33	26	32	32	28	31	28	31	20	16	21	23	21	23	23	21	23	23	21	418
" orm. katol.	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2
" grecko-katol.	17	19	-	24	-	-	19	-	-	10	-	-	9	-	-	9	-	-	6	3	6	3	3	6	3	3	6	96
Wyznania mojżeszowego	17	-	12	-	-	-	9	-	-	12	-	-	9	-	-	4	-	-	12	9	12	9	9	12	9	9	12	84
Razem	40	39	42	35	37	38	29	29	33	38	42	38	40	40	38	40	24	22	39	35	39	35	35	39	35	35	39	600
5. <i>Wieś uczniów</i>																												
lat 11 miało	9	7	11	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	27
" 12 "	18	11	9	10	9	7	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	64
" 13 "	8	15	10	13	5	8	10	6	6	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	81
" 14 "	3	4	10	6	10	11	12	9	5	12	7	7	10	8	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	89
" 15 "	2	2	1	4	6	7	3	8	7	10	8	8	10	8	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	78
" 16 "	-	-	1	2	7	4	2	2	7	7	7	7	7	7	8	8	4	2	7	7	7	7	7	7	7	7	7	61
" 17 "	-	-	-	-	-	1	2	4	5	5	5	5	10	8	11	6	3	3	12	12	12	12	12	12	12	12	12	67
" 18 "	-	-	-	-	-	-	-	-	3	3	3	3	7	4	5	5	5	5	6	6	6	6	6	6	6	6	6	47
" 19 "	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	1	1	6	4	6	4	5	7	6	6	6	6	6	6	6	6	6	40
" 20 "	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	2	2	2	3	4	11	11	11	11	11	11	11	11	11	29
ponad 20 miało	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	1	1	1	1	1	4	4	4	4	4	4	4	4	4	17
Razem	40	39	42	35	37	38	29	29	33	38	42	38	40	40	38	40	24	22	39	35	39	35	35	39	35	35	39	600
6. <i>Mieszkanie uczniów.</i>																												
U rodziców	27	8	16	22	15	12	17	9	12	19	14	14	20	9	20	9	7	3	18	16	18	16	16	18	16	16	18	244
" krewnych	3	6	2	2	3	3	3	-	4	3	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	41
" obcych	10	25	24	11	19	23	9	20	17	16	26	16	16	29	16	15	17	15	17	19	17	19	19	17	19	19	17	315
Razem	40	39	42	35	37	38	29	29	33	38	42	38	40	40	38	40	24	22	39	35	39	35	35	39	35	35	39	600

IX.

Pomoc dla ubogich uczniów.

W celu wspierania ubogiej młodzieży istnieją w Jarosławiu :

a) Towarzystwo „Bursy polskiej im. Kopernika (od 1873 r.), w której mieściło się w bieżącym roku 63 uczniów.

b) Towarzystwo „Bursy ruskiej im. św. Onufrego“, w niej było umieszczonych uczniów 50.

c) Towarzystwo „Opieki nad młodzieżą szkolną“, spieszące z materyalną pomocą.

d) Towarzystwo tak zw. „Herbaciarni“ staraniem Koła Pań, obdziela bezpłatnie w zimowych miesiącach ubogich i przyjeżdżających wczesnym rankiem uczniów, herbatą.

e) Na ręce Dyrekcyi przesłał Zarząd dóbr J. E. St. hr. Tarnowskiego w ciągu bieżącego roku szkolnego 220 K. które na wsparcie dla ubogich uczniów z tamtejszej okolicy oddano na ręce odpowiedzialnych nadzorców domowych.

f) Wsparcie bezpośrednio od Zakładu otrzymywali uczniowie z funduszu zasilanego datkami dobrowolnymi uczniów, lub ich rodziców, tudzież nauczycieli i uczniów rzym. katol, składanymi w czasie mszy św. w kaplicy gimnazjalnej, uczniów gr. katol. w czasie egzort, ofiarami opiekunów młodzieży, a wreszcie dotacją zwyczajną Św. Rady Miejskiej i Powiatowej, Gminy wyznaniowej izrael. w Jarosławiu.

Wsparcie przyznawano uczniom po wspólnem porozumieniu się z XX. Katechetami P. P. Gospodarzami klas.

DOCHODY.

Pozostałość kasowa z r. 1906/7	96-55
Datki przy wpisach w r. 1907/8	197-75
Świetna Rada miejska	150-00
„ „ powiatowa	100-00
„ Gmina wyznaniowa izrael.	50-00
W. P. Skawiński Leon	200-00
X. Pohorecki Emil	3-00

W. P. Wiśniewski L.	41'00
Tow. gimn. „Sokół“	30'00
przygodnie	3'40
zwroty od uczniów z lat dawnych i 1906/7	76'00
zwroty uczniów w 1907/8	111'00
W. P. Bilicz z Przeworska	10'00
składka w kaplicy w czasie nabożeństw	66'56
„ uczniów ob. gr. katol.	18'00
część datków z wieczorku Mickiewiczowskiego	100'00
W. P. Józef Rohm opust za pobrane leki	11'34
		<hr/>
		Razem 1264'60

R O Z C H Ó D.

Książki dla ubogich uczniów	135'00
wsparcia bezwrotne	57'70
ubranie i obuwie	800'00
za leki w aptece WP. Rohma	23'48
wypożyczono uczniom	213'80
		<hr/>
		Razem . 1229'98

Zestawienie:

Dochód: 1264'60

Rozchód: 1229'98

Pozostałość kasowa z dn. 18 czerwca 1908, na rok 1908,9, 34'62

Stałej pomocy lekarskiej udzielali uczniom bezinteresownie z wszelką gotowością, uproszeni przez Dyрекcyę WP. Dr. Fechter Dyrektor szpitala i Dr. Salo Rossberger.

X. Dr. Czopor

I. Rychlik.

Fundusz na orkiestrę gimnazjalną.

Orkiestra na instrumentach dętych liczyła uczniów 48. na instrumentach smyczkowych uczniów 47. Zakupiono w b. r. wiolonczelę i trąbkę.

Według inwentarza jest instrumentów 38.

A) DOCHÓD.	K. h.
Pozostałość kasowa z 1907 r.	115·98
zwroty od uczniów	5·00
część datków z wieczorku Mickiewiczowskiego	65·35
datki na obchodzie Kościuszkowskim	12·20
W. P. Skawiński Leon	100·00
„ Wroński Wiktor	2·00
„ Hoffman z Rudnika	10·00
„ Gronkowska Marya	10·00
„ Dr. Meissels Zygmunt	4·00
„ Dr. Ramert W.	10·00
„ Żalasiński	10·00
„ Żmudziński Wład.	10·00
z funduszu na gry i zabawy	100·00
Razem .	454·53

B) ROZCHÓD.	
Za udzielanie nauki	104·00
zakupno instrumentów	41·44
naprawa	12·80
spłata długów: za instrumenta OO. Reformatom	30·00
„ „ Żaludowi	178·40
Razem .	366·64

Dochód 454·53

Rozchód 366·64

pozostałość na rok 1908/9 wynosi 87·89

X. Dr. Mat. Czopor.

I. Rychlik.

KLASYFIKACYA UCZNIÓW.

za II. półrocze roku szkolnego 1907/8.

(Tłusty druk oznacza stopień pierwszy celujący).

Klasa I a.

Bańkowski Kazimierz	Kostek Franciszek
Bełko Kazimierz Leopold	Kremer Hirsch
Bertig Bernard	Kudła Franciszek
Bukowy Jan	Lam Tadeusz Maryan
Decowski Jacek	Leichtfried Maryan Karol
Dyduch Henryk	Lorberbaum Izaak
Fiałkowski Stanisław	Malinowski Józef
Fleszar Jan	Meinhart Witold
Gorczyński Jan	Naglicki Maryan Edward
Gregor Władysław	Neuberg Max
Gurgul Aleksander	Sommer Adolf Hermann
Herman Robert	Scheer Moses
Jankiewicz Roman	Schneebaum Moses Józef
Katz Samuel	Teitel Jakób
Knytel Stanisław	Zweigel Chaim Izrael.

Do egzaminu poprawczego przeznaczono 1 ucznia, stopień drugi otrzymało 3-ch uczniów, a stopień trzeci 6.

Klasa I b.

Chlebowicz Julian	Koch Jan
Cech Jan	Konecznyj Mieczysław
Dryła Stanisław	Krywko Bartłomiej
Drzystek Michał	Kusznir Włodzimierz
Dyszyński Leon	Lalowicz Józef
Grek Julian	Lis Franciszek
Hanejko Jakób	Liškiewicz Michał
Iwasiówka Mikołaj	Łepkowski Bronisław
Jaworski Włodzimierz	Łysak Maryan
Karwan Konstanty	Majba Włodzimierz

Matz Władysław
Milli Roman
Muszakiewicz Stanisław
Novák Antoni
Osada Jan
Podolak Karol
Rybak Mikołaj
Sawicki Eugeniusz

Sawka Piotr
Szkilnyk Stefan
Szulc Maryan
Szymkiw Grzegórz
Wojtyna Józef
Wrobel Alexy
Zawilski Zygmunt

Stopień drugi otrzymał 1 uczeń, stopień trzeci 2 uczniów, do egzaminu poprawczego przeznaczono 2 uczniów.

Klasa I c.

Chamuła Marcin
Ciżma Stanisław
Czyrak Władysław
Drażek Stanisław
Fąfera Stanisław
Gąsior Kazimierz
Gostomski Ludwik
Gronkowski Michał
Graff Stanisław
Hejnar Franciszek
Jarosz Andrzej
Jasz Jan
Karasiński Kazimierz
Konieczny Stanisław
Krogulecki Maryan
Lorens Jan
Macak Józef
Moskal Józef

Nowak Kazimierz
Opioła Kazimierz
Orluk Władysław
Próchnicki Tomasz
Pysz Jan
Rach Alfred
Reif Maryan
Reyman Stefan
Rydzik Jan
Rzepa Tadeusz
Szczepański Józef
Szpetnar Jan
Tołpa Franciszek
Warchał Zygmunt
Wąsacz Stanisław
Wicyniak Władysław
Ziemba Adam
Żytowicz Jan (pryw.)

Stopień trzeci otrzymało uczniów 3, do egzaminu poprawczego przeznaczono uczniów 4.

Klasa II a.

Arzt Izidor
Beigert Adam
Blumenberg Ozyasz
Czwałga Jan

Grüner Maurycy
Duda Antoni
Ellenberg Ludwik
Gregor Bolesław

Harpula Franciszek
Kawalec Rajmund
Kogut Józef
Kössler Salomon
Kunke Ignacy
Kurek Wincenty
Lewkowicz Adam
Lichtblau Adolf
Macak Bronisław
Margulies Oskar
Myczkowski Stefan
Nowakowski Franciszek

Ostrihansky Rudolf
Pociecha Karol
Schmalzbach Izydor
Schorr Maksymilian
Serwin Jan
Smyk Władysław
Sobolewski Stanisław
Stahl Joachim
Strissower Ludwik
Szczęścikiewicz Aleksander
Sztaba Michał
Słoniewska Zofia (pryw.)

Stopień trzeci otrzymało uczniów 3, do egzaminu poprawczego z jednego przedmiotu przeznaczono 1 ucznia.

Klasa II b.

Curzytek Jan
Diduch Stefan
Dziedzic Józef
Eckert Edmund
Federkiewicz Władysław
Fliss Roman
Gługiewicz Antoni
Grech Jakób
Guzowski Józef
Lalowicz Józef
Leszczak Michał
Lew Józef
Lew Stefan
Liśkiewicz Eustachy
Małec Jan

Melnyczek Antoni
Mitko Włodzimierz
Mlak Antoni
Nycz Michał
Paślawski Jan
Śliwiński Jerzy
Słuka Jan
Sowiński Wincenty
Suchy Michał
Szostak Michał
Szumski Stefan
Traska Antoni
Uszakiewicz Franciszek
Żuniak Józef
Nowotarska Władysława (pryw.)

Stopień drugi otrzymał 1 uczeń, do egzaminu poprawczego przeznaczono 6, a 1 odroczone klasyfikację.

Klasa II c.

Bałuciński Stanisław
Dunikowski Alfred
Dyszyński Marceli
Dzierżyński Henryk

Hejnosz Wojciech
Folwarczny Henryk
Gutwiński Kazimierz
Hans Tadeusz

Harassek Maryan
Herman Stefan
Kamiński Józef
Karasiński Wiktor
Kawecki Adolf
Kobyłczyk Albin
Krasicki Jan
Krasicki Zygmunt
Kucab Leon
Kuźniarz Jan
Łańcucki Szczepan,
Mackiewicz Czesław
Markowski Julian
Matuszek Józef
Pacak Franciszek

Pasieka Maryan
Pękała Michał
Podwiński Stanisław
Reiner Jan
Roga Błażej
Stańkowski Eugeniusz
Sudoł Franciszek
Trojan Stanisław
Wit Michał
Wójcik Adam
Woźniakowski Stanisław
Zygmunt Adam
Zygmunt Walenty
Górniewiczówna Irena (pryw.)
Mirtyńska Romana (pryw.)

Stopień trzeci otrzymał 1 uczeń, do egzaminu poprawczego przeznaczono 1 ucznia.

Klasa III a.

Altschüler Adolf
Bańkowski Rudolf
Czeszyk Dominik
Czubryt Julian
Fiutowski Adam
Friedberg Mieczysław
Gottlieb Ignacy
Hofmann Ferdynand
Janik Izidor
Kość Jan
Kret Kazimierz

Kuschill Kazimierz
Marbach Karol
Nietrzeba Karol
Niziński Tadeusz
Nykiel Marcin
Prosołowicz Stanisław
Rutowicz Stanisław
Sandbank Maurycy
Stierer Adolf
Ways Adam
Weisstein Paweł

Stopień drugi otrzymał 1 uczeń, do egzaminu poprawczego przeznaczono 6 uczniów.

Klasa III b.

Bielecki Bazyli
Bonk Maryan
Cieślak Roman
Czaykowski Eugeniusz
Dyrkacz Franciszek

Jandura Julian
Federkiewicz Ignacy
Gruca Adam
Haško Karol
Jagodziński Antoni

Konieczny Jan	Pretorius Roman
Kornafel Jan	Simko Jan
Kotowski Włodzimierz	Szkotnicki Kazimierz
Krajczyk Włodzimierz	Szupłat Julian
Kuźniar Wincenty	Trusz Aleksander
Maksym Jan	Trusz Roman
Naróg Franciszek	Wilczyński Józef
Petrowski Edward	Wójtowicz Stanisław
Polański Stefan	Zajac Franciszek

Do egzaminu poprawczego przeznaczono 1 ucznia.

Klasa III c.

Cząstka Jan	Pikulski Antoni
Cichowlas Jan	Plęś Piotr
Dunikowski Edward	Płonka Stanisław
Gąsiorowski Stanisław	Poprawski Michał
Gdulewicz Stanisław	Puć Marcin
Gostomski Stefan	Sokalski Jan
Górski Stanisław	Siuzdak Zygmunt
Imiela Maurycy	Steinbach Antoni
Kopecki Stefan	Strawa Michał
Kula Stanisław	Tworek Tomasz
Maciejak Jan	Wydra Andrzej
Marcinowski Wacław	Zajac Karol
Miara Bronisław	Ausübel Ewa (pryw.)
Niemczycki Jan	

Stopień trzeci otrzymało 5 uczni. Do egzaminu poprawczego z jednego przedmiotu przeznaczono 2 uczni.

Klasa IV. a.

Argasiński Edward	Kirschbaum Ignacy
Czauderna Tadeusz	Kisiel Wojciech
Dyszyński Jan	Kołodziej Aleksander
Folwarczny Stefan	Kościółek Antoni
Freier Józef	Kosiba Adam
Grabowski Ludwik	Kurzmann Marek
Grenzbauer Henryk	Łuc Jan
Karut Stanisław	Łuc Józef
Keitsch Szymon	Michalik Jan

Obara Franciszek	Słowik Edmund
Ornstein Abraham	Stahl Leon
Pieniążek Wojciech	Tanzmann Marek
Radziszewski Zenon	Więckowski Erwin
Rosenblüth Leon	Feldmanówna Augusta (pryw.)
Rosenblüth Marek	Doleżał Józef (pryw.)
Rossberger Fryderyk Romuald	Majewski Jan (pryw.)
Sawicki Ludwik	Bachurski Franc (pryw.)
Schneebaum Józef	

Stopień drugi otrzymał 1 uczeń. Przeznaczono do egzaminu poprawczego 6.

Klasa IV. b.

Bauman Zygmunt	Mandryk Michał
Borowicz Mieczysław	Marszałek Tomasz
Bryliński Emilian	Mełnyk Jan
Chmielowski Władysław	Milianowicz Włodzimierz
Ciećkiewicz Maryan	Milli Jan
Derczyński Leopold	Ostrihański Karol
Fikus Alojzy	Piątkiewicz Józef
Gronkowski Józef	Pieróg Jan
Hołowacz Mikołaj	Pietrzak Tadeusz
Hrycyk Mirosław	Senatowicz Jan
Jakubiec Jan	Świst Tomasz
Karasiński Józef	Szczepanik Józef
Kędziński Marcin	Ważny Błażej
Kondro Stefan	Wójcik Józef
Krogulski Władysław	Wojtar Kazimierz
Krzyśków Antoni	Zajac Maryan
Maj Jan	Zawitkowski Jan
Maksym Antoni	Meisselsówna Irena (pryw.)
Małach Stanisław	Meisselsówna Leonia (pryw.)

Stopień drugi otrzymał 1 uczeń, stopień trzeci 1, do egzaminu poprawczego przeznaczono 4.

Klasa V a.

Bańkowski Seweryn	Galler Józef
Bilicz Karol	Gazda Julian
Brągiel Waleryan	Głuszak Franciszek
Chameides Benno	Hausman Ignacy

Huscher Zygmunt
Kądziołka Jan
Kopystyński Stanisław
Lipiński Henryk
Matz Witold
Mazur Jan
Mazur Maryan
Michno Władysław
Niemczyk Antoni
Niżnik Andrzej
Nowak Maryan
Nowakowski Władysław
Piestrak Michał

Porczak Józef
Potoczny Karol
Rosenbluth Zygmunt
Sann Otto
Schorr Pinchos
Sikora Adolf
Szkotnicki Jan
Turnheim Dawid
Weiss Seweryn
Wilk Ignacy
Wilk Jan
Wojtaś Karol
Zieliński Tadeusz

Stopień drugi otrzymał 1, do egzaminu poprawczego przeznaczono 3 uczniów.

Klasa V b.

Białowąż Antoni
Blok Ignacy
Broźbar Piotr
Bukowy Antoni
Ks. Czartoryski Kazimierz
Drabik Józef
Gradowski Jan
Groch Michał
Humelicz Tomasz
Jagięła Jan
Karasiński Stanisław
Kłos Franciszek
Kołodrubec Jan
Koniuszko Antoni
Kopecki Jerzy
Krzczkowski Józef Bohdan
Kuźniar Antoni
Łańcucki Jan
Machowski Jan

Markiewicz Józef
Mełtech Bronisław
Mięslowicz Kazimierz
Mirtyński Adam Alojzy
Reising Franciszek
Rydzik Karol
Sawa Jan
Siara Józef
Sobaszko Jakób
Sokołowicz Józef
Strzelecki Bolesław
Szurlewicz Tadeusz
Warchał Józef
Warecha Teodor
Wąsacz Paweł
Worobij Michał
Wójcik Klemens
Zawilski Tadeusz

Stopień drugi otrzymał 1, do egzaminu poprawczego przeznaczono 2.

Klasa VI a.

Dziwota Michał	Markowski Maryan
Gancarz Ferdynand	Mikiewicz Wojciech
Gawel Władysław	Mirtyński Zygmunt
Gąsior Józef	Misiąg Ignacy
Hacker Dawid (pryw.)	Rosenblüth Alfred
Hanas Franciszek	Strum Eisig
Jagiela Franciszek	Szajowski Maryan
Janas Franciszek	Tabaka Michał
Kamiński Antoni	Teitel Arnold
Mach Józef	Kaufheil Charlotti (pryw.)

Stopień trzeci 1, do egzaminu poprawczego przeznaczono 6¹.

Klasa VI b.

Berezowski Aleksander	Podhorecki Antoni
Buniowski Michał	Polański Jerzy
Byra Franciszek	Pretorius Emil
Czech Władysław	Prymon Andrzej
Fleszar Alfred	Samolewicz Jan
Hołowiecki Jakób	Sokalski Tomasz
Karasiński Zygmunt	Sroczyński Karol
Kubaka Marcin	Stachurski Józef
Kulpa Stanisław	Steindl Witold
Lis Ignacy	Stoperkiewicz Michał
Perenc Stanisław	Więckowski Ferdynand

Klasa VII.

Abend Józef	Gerwurz Rudolf
Andruszewicz Witold	Gruszka Sylwester
Bernstein Leon	Holländer Abraham
Blumenfeld Maksymilian	Krysa Wojciech
Cyran Tomasz	Kurzmann Izydor
Deiches Zygmunt	Kutarski Józef
Dubiel Kazimierz	Lam Kazimierz
Duda Stanisław	Landau Adolf
Engelberg Zygmunt	Łowicki Władysław
Gawron Walenty	Łucyk Paweł

Mannheim Nathan
Matuszek Jan
Noskiewicz Jan
Partykiewicz Augustyn
Podolak Piotr
Pomeranz Juliusz

Rossberger Maksymilian
Reif Tadeusz
Rózański Adam
Stoporzyński Wincenty
Tumidajski Julian

Do egzaminu poprawczego przeznaczono 8 uczniów.

Klasa VIII.

Adamczak Tomasz
Bajorek Kazimierz
Bałuciński Emil
Ciećkiewicz Adam
Ciepły Andrzej
Fast Hirsch
Fecko Maryan
Kot Stanisław
Krzywonos Jan
Kudła Józef
Ledwos Antoni
Lifschütz Maksymilian
Lorens Antoni
Margulies Dawid
Michalski Benedykt

Milanycz Bazyli
Montag Mojżesz
Pawlin Adam
Potascher Schye
Reif Bolesław
Sandig Hirsch
Sasorski Stanisław
Segal Roman
Sendzik Jan
Słupek Tomasz
Wikiera Eugeniusz
Zawada Filip
Zmora Izydor
Żmudziński Julian

Czterech uczniów przeznaczono do egzaminu poprawczego po wakacjach, jeden otrzymał stopień II.

Wynik egzaminu dojrzałości.

Egzamin dojrzałości składało

a) uczniów publicznych	. . . 30
b) eksternistów	. . . 1
razem	. 31

Z tych uznano

- 1) za dojrzałych z odznaczeniem . 5
- 2) za dojrzałych jednomyślnie . 16
- 3) „ „ większością głosów 10 (1 eksternista)
razem . 31

Egzamin dojrzałości złożyli: 1) Adamczak Tomasz, 2) Bajorek Kazimierz, 3) **Baluciński Emil**, (z odzn.) 4) **Ciećkiewicz Adam** (z odzn.) 5) Ciepły Andrzej, 6) Fast Hirsch, 7) Fecko Maryan, 8) Kot Stanisław, 9) **Krzywonos Jan** (z odzn.) 10) Kudła Józef, 11) Ledwos Antoni 12) Lifschütz Maksymilian, 13) Lorens Antoni, 14) Margulies Dawid, 15) Michalski Benedykt, 16) Milanycz Bazyli, 17) Montag Mojżesz, 18) Pawlin Adam, 19) Potascher Schye, 20) Reif Bolesław, 21) Rzepecki Adam, 22) Sandig Hirsch, 23) Sasorski Stanisław, 24) Segal Roman, 25) Sendzik Jan, 26) **Słupek Tomasz** (z odzn.) 27) Wikiera Eugeniusz, 28) Zawada Filip, 29) **Zmora Izydor** (z odzn.) 30) Żmudziński Julian 31) Wach Paweł (ekster.)

Zakres wymagań przy egzaminie wstępnym do szkół średnich.

(Rozporządzenie Wysokiej c. k. Rady Szkolnej krajowej z dnia 26. kwietnia 1880 L. 6995.)

a) Z religii należy wymagać wiadomości, których z teraźniejszego rozkładu nauki nabyć powinien uczeń w pierwszych czterech latach obowiązkowej nauki szkolnej w szkołach czteroklasowych.

b) z języka wykładowego: czytanie płynne i wyraziste, objaśnianie odczytanych ustępów pod względem treści i związku myśli; opowiadanie treści większymi ustępami; znajomość części mowy, odmiana imion i czasowników, znajomość zdania pojedynczego, rozszerzonego i rozbiór jego części składowych pod względem składni zgody i rządu, poprawne napisanie dyktatu z zakresu pojęć znanych uczniom, z uwzględnieniem głównych zasad interpunkcji;

c) z języka niemieckiego: czytanie płynne i zrozumiałe; znajomość odmiany rodzajników, rzeczowników, przymiotników i zaimków (osobistych, dzierżawczych, wskazujących i względnych), odmiana słów posiłkowych i czasowników słabych we wszystkich formach strony czynnej i biernej, tudzież odmiana najwykleszych czasowników mocnych; zasób wyrazów z zakresu pojęć uczniom znanych; poprawne napisanie łatwego dyktatu, którego treść przed podyktowaniem poda się uczniom w języku wykładowym;

d) z rachunków: pisanie liczb do miliona włącznie; biegłość w czterech działaniach liczbami całkowitemi; pewność w tabliczce mnożenia, znajomość miar metrycznych.

Do sali, gdzie się odbywa egzamin nie mają wstępu obce osoby.

Niedostateczny postęp w jednym przedmiocie egzaminu, usuwa ucznia na cały rok od przyjęcia go w jakiegokolwiek szkole średniej.

Do wiadomości rodziców i opiekunów.

1. Wpisy uczniów tak publicznych jak i prywatnych na rok szkolny 1908/9 odbędą się do kl. I. dnia 30 i 31 sierpnia, do klas II—VII dnia 31 sierpnia od godziny 9—12 przed południem i od 3—5 popołudniu i dnia 1 września od 9—12 przed poł.

Uczniowie mają się zgłaszać do wpisu osobiście, w towarzystwie rodziców lub opiekunów i przedłożyć świadectwo z ostatniego półrocza.

2. Uczniowie **przybywający z innych zakładów**, muszą przedłożyć:

a) Metrykę chrztu lub urodzenia,

b) Świadectwo szkolne z ostatniego półrocza, opatrzone potwierdzeniem Dyrekcyi szkolnej, iż można ich przyjąć bez przeszkody w innym zakładzie.

c) Dekret uwolnienia od opłaty szkolnej, jeżeli takowy mają.

3. Uczniowie **zapisujący się do klasy I.** muszą przedłożyć:

a) Metrykę chrztu lub urodzenia na dowód, że już ukończyli 10 rok życia, albo ukończą go przed 1 stycznia 1909 r.

b) Świadectwo szkolne za ostatnie półrocze, jeżeli byli uczniami publicznymi, ewentualnie, zawiadomienie szkolne za 3 kwartał, jeżeli kończyli klasę czwartą szkół ludowych dopiero dn. 15 lipca.

c) Świadectwo lekarskie przebytej lub szczepionej ospy (względnie rewakcyacji).

Uczniowie katolicy, prywatyści, mają się wykazać świadectwem, wydanem przez katolickiego Duchownego z potwierdzeniem, że dany uczeń pobierał naukę religii w zakresie przepisany przez odnośne plany naukowe, tudzież odbywał praktyki religijne.

4. Uczniowie **nowo lub po przerwie wstępujący do klas dalszych, t. j. II—VII.** muszą się wykazać:

a) Świadectwem moralności za czas, przez który do szkoły nie chodzili.

b) Świadectwem szczepionej ospy,

c) Poddać się egzaminowi wstępnemu za złożeniem taksy egzaminacyjnej w kwocie 24 koron,

d) przedłożyć wyraźną fotografię własną zaopatrzoną na odwrotnej stronie potwierdzeniem przez władzę polityczną tożsamości osoby.

4. Każdy uczeń przyjęty składa przy wpisie 2 Kor. na zbiory naukowe. Uczniowie nowo wstępujący do zakładu płacą nadto takse wstępną w kwocie 4 Kor. 20 h.

Między 1 a 15 lutego winien każdy uczeń złożyć po 1 K. na gry i zabawy szkolne.

6. **Opłata szkolna** w tutejszem gimnazyum wynosi 30 Kor. za jedno półrocze.

Uczniowie obowiązani do opłaty szkolnej, *muszą* ją złożyć z początkiem półrocza, a najpóźniej w przeciągu sześciu tygodni t. j. do 15-go października i do 15-go marca, markami szkolnemi, kupionemi w c. k. urzędzie podatkowym i naklejonemi na przepisanych blankietach, które uczeń otrzyma od Dyrekcyi bezpłatnie; w przeciwnym razie będą *bezw warunkowo wydalen*i z zakładu.

Uczniowie publiczni klas wyższych *mogą wnieść najdalej do 15 września i do 15 lutego podanie o uwolnienie od opłaty szkolnej*, z dołączeniem świadectwa ubóstwa z roku bieżącego, wydanego przez gminę i urząd wyznaniowy. Podanie *spóźnionych* lub nieopatrzonych w potrzebne dokumenty *Dyrekcya przyjmować nie może*.

Uczeń klasy I., który w dwóch pierwszych miesiącach nauki szkolnej, okaże w każdym przedmiocie *postęp dobry*, może otrzymać odroczenie opłaty szkolnej, to znaczy, iż z końcem I. półrocza, po uzyskaniu świadectwa stopnia I. i dobrych cenzur w pilności i obyczajach, będzie uwolnionym od opłaty szkolnej już od I. półrocza. Gdyby jednak otrzymał za I. półrocze świadectwo stopnia II. albo niedobrą cenzurę w obyczajach lub pilności, obowiązany będzie także za I. półrocze uiścić opłatę szkolną i to przed rozpoczęciem II. półrocza; inaczej nie będzie mu wydane świadectwo za I. półrocze. Podania o odroczenie opłaty, opatrzone w świadectwo ubóstwa należy, wnosić do Dyrekcyi, dopiero w czasie od 8. do 12. września.

Uczeń klasy I., który w ciągu pierwszych dwóch miesięcy nie okaże postępów dobrych w nauce, obyczajach i pilności, jest obowiązany złożyć opłatę *najpóźniej* do 1 grudnia.

7. Uczniowie gimnazjalni mają nosić przepisane **mundurki**. Mundurków, ani czapek innego koloru lub kroju, ani też części mundurków obok reszty ubrania odmiennego nosić nie wolno. Ubogim uczniom klasy I. może Dyrekcyja pozwolić narazie chodzić do szkoły w zwykłym ubraniu.

8. Zakład ściśle przestrzegać będzie, aby uczniów utrzymywali na **stancyach** tylko ci, którzy mają na to od Dyrekcyi Zakładu **Upoważnienie na piśmie**. Rodzice więc i opiekunowie przed umieszczeniem na stancyi powinni zasięgnąć wiadomości **w tym względzie** w Dyrekcyi, aby uniknąć niemiłych następstw, **mianowicie usunięcia ucznia ze szkoły, jeżeli do 8 dni nie zmieni pomieszkania**. Osoby chcące utrzymywać uczniów szkół średnich, mają w Dyrekcyi wyjednać sobie na to upoważnienie, przyczem otrzymają Regulamin drukowany, do którego mają się ściśle stosować, inaczej utracą prawo trzymania uczniów na stancyi.

9. Jest obowiązkiem rodziców i opiekunów często porozumiewać się ze szkołą o postępie i prowadzeniu się uczniów. Umyślnie w tym celu **w oznaczonej niedzielę** po nabożeństwie szkolnem, Panowie Profesorowie zgromadzają się w sali konferencyjnej i z całą gotowością udzielają stronom potrzebnych wiadomości. Tylko w styczniu i czerwcu z powodu nadchodzących klasyfikacyj, już się nie udziela wiadomości o postępie uczniów w nauce.

10. Nadto powinni rodzice i opiekunowie dokładnie zaznajomić się z „przepisami szkolnymi“, które każdy uczeń otrzymuje przy wpisie.

11. Egzamina wstępne do klasy I, odbędą się w r. 1908/9 przed feryami dn. 30 czerwca, po feryach zaś dn. 1 i 2 września.

Egzamina wstępne do kl. II—VIII. można składać w I półroczu do dnia 10 września, w półroczu zaś II. w końcu stycznia lub 10 do dnia lutego i to do każdej klasy, (zatem i do kl. I.)

Egzamina poprawcze i uzupełniające odbywać się będą w dniu 2 względnie 3 września b. r.

W Jarosławiu, dnia 28 czerwca 1908.

Ignacy Rychlik
Dyrektor.

Rozprawy naukowe w sprawozdaniach tutejszych.

- 1877 2. Ludomił German: Peloponez w starożytności a za dni naszych, str. 32.
3. Placyd Dziwiński: Przyczynek do teoryi stożków stycznych do powierzchni drugiego stopnia, str. 15.
Na końcu dołączono: „Widok i plan c. k. wyższej szkoły realnej w Jarosławiu“.
- 1878 4. Placyd Dziwiński: Powierzchnie falowe Fresnela, ze stanowiska geometrycznego, str. 40.
- 1879 5. Bohdan Hoff: Przyczynek do znajomości białka, str. 14.
6. Andrzej May: Topografia realności i budynku szkolnego, str. 4.
7. Andrzej May: Opis nowo założonego ogrodu (z litografią), str. 4.
- 1880 8. Placyd Dziwiński: Ogólne zrównanie walców i stożków stycznych str. 23.
- 1881 9. Robert Rischka: „Lilla Weneda“, Eine Tragödie von Julius Słowacki, aus dem Polnischen übersetzt, str. 101.
- 1882 10. Dr. Placyd Dziwiński: Liczby kierunkowe, ich znaczenie i zastosowanie w matematyce, str. 60.
- 1883 11. Robert Rischka: Beatrix Cenci. Eine Tragödie in fünf Aufzügen von Julius Słowacki, in Auswahl übersetzt und bevorwortet, str. 54.
- 1884 12. Karol Trochanowski: Chemiczny rozbiór wody ze źródła Ludwika w Czigelce, str. 23.
- 1885 13. Mieczysław Zaleski: O nauce synonimiki niemieckiej w naszych szkołach średnich, str. 24.

- 1886 14. Kazimierz Bryk: O najodpowiedniejszych tablicach logaryt. w nauce matematyki w szkołach realnych, str. 18.
15. Andrzej May: Zestawienie spostrzeżeń meteorologicznych w Jarosławiu, str. 9.
- 1887 16. Władysław G. Zbierzchowski: O liczbie kierunkowej w nauce matematyki w szkole średniej, str. 33.
17. Andrzej May: Zestawienie spostrzeżeń meteorologicznych w r. 1886, str. 5.
- 1888 18. Dr. Tadeusz Mandybur: Ślady wpływu satyryków rzymskich na polskich, str. 32.
19. Andrzej May: Zestawienie spostrzeżeń meteorologicznych, str. 33.
- 1889 20. Dr. Tadeusz Mandybur: Krzysztof Opaliński jako pisarz satyryczny, str. 93.
21. Andrzej May: Zestawienie spostrzeżeń meteorologicznych.
- 1890 22. Ignacy Rychlik: Historia szkoły realnej w Jarosławiu.
- 1891 23. Dr. Tadeusz Mandybur: Lukiana z Samosaty „Timon czyli odludek“.
- 1892 24. Franciszek Chowaniec: „De enuntiatorum quae dicuntur subiecto carentium usu Thucidideo“.
- 1893 25. Ignacy Rychlik: Kościół Kollegiaty Wszystkich Świętych w Jarosławiu.
- 1894 26. Aleksander Frączkiewicz: Fasti Propertiani.
- 1895 27. Józef Szydłowski: Układ symetryczny części dyalogicznych w Elektrze Eurypidesowej.
- 1896 28. Dr. Antoni M. Kurpiel: Polityczne i społeczne przekonania Ign. Krasickiego.
- 1897 29. Bronisław Świba: De Adelphis Terentianis.
- 1898 30. Artur Passendorfer: Polityczna działalność Maurycego Mochnackiego na emigracji, str. 64.
- 1899 31. Artur Passendorfer: Trzy tysiące systematycznie uporządkowanych tematów, str. 40.
- 1900 32. Dr. W. Wasung: Katalog biblioteki nauczyc. Część I.
- 1901 33. „ „ „ „ „ „ II.
- 1902 34. Józef Janiów: Dyluzya gazów i par.
- 1903 35. Ignacy Rychlik: Kościół i Klasztor PP. Benedyktynek w Jarosławiu.
- 1904 36. Kazimierz Piątkowski: Wskazówki do zbierania motyli.

- 1905 37. Miecz. Dąbrowski: Przekład polski pierwszej politycznej mowy Demostenesa i program jaki w niej mowca rozwija.
- 1906 38. Józef Kantor: Stanisław Słupski, szkic biograficzno-literacki.
- 1907 39. M. Dąbrowski: Wspólne cechy w układzie i treści mów pogrzebowych znanych pod imieniem Demostenesa, Lysiasa i mowy pogrzebowej, którą w swem dziele historycznym podaje Tucydides.
- 1908 40. A. Wołek: Słownik form attyckich.

**Wykaz książek szkolnych,
które w tutejszym zakładzie będą używane
w roku szkolnym 1908/9.**

K L A S A I.

Religia. Wielki katechizm religii katolickiej, Kraków 1903. Zastwierdzony przez Episkopat Austriacki w dniu 9 kwietnia 1894. Opr. 60 h.

Sredniy katechizm chryst. katoł. religii odobrenyj awstr. Epyskopatom Lwiw 1906. Opr. 80 h.

Język łaciński. Samolewicz, Zwięzła gramatyka języka łacińskiego Wyd. 2–5 Lwów 1903. Opr. 1 K. — Steiner i Scheindler. Ćwiczenia łacińskie dla I. klasy. Wydanie 5. oprac. przez A. Frączkiewicza i F. Próchnickiego. Lwów 1907. Opr. 1 K. 20.

Język polski. Małecki, Gramatyka języka polskiego szkolna. Wyd. 9 i 10. Lwów 1906. Opr. 2 K. 40 h. — Konarski, Zwięzła gramatyka języka polskiego. Lwów 1902 Opr. 50 h. Próchnicki i Wójcik, Wypisy polskie dla I. klasy Wyd. 4. Lwów 1905. Opr. 1 K. 50 h.

Język niemiecki. German i Petelenz, Ćwiczenia niemieckie dla I. klasy Wyd. 6. Lwów 1906. Opr. 1 K. 80 h.

Geografia. Benoni i Tatomir, Krótki rys geografii. Wydanie 9. Lwów 1908. oprac. Wierzbicki (w druku)

Matematyka. Ignacy Kranz. Arytmetyka i Algebra Cz. I. na kl. I. i II. Kraków 1904. 1 K. 80 h. — Ignacy Kranz, Geometrya poglądowa dla niższych klas szkół średnich. Część I. na klasę I. i II. Kraków 1907. 1 K. 30 h.

Historia naturalna. Nussbaum-Wiśniowski, Wiadomości z zoologii dla niższych klas szkół średnich. Wyd. 1. i 2. Lwów 1906. 3 K. 40 h. — Rostafiński, Botanika szkolna na klasy niższe. Wyd. 6. Kraków 1907. Opr. 2 K. 60 h.

K L A S A II.

Religia. Jak w kl. I.

- Język łaciński.** Samolewicz, Zwięzła gramatyka języka łacińskiego Wyd. 1—5. Lwów 1902. Opr. 1 K. — Steiner i Scheindler, Ćwiczenia łacińskie dla II. klasy oprac. przez A. Frączkiewicza i F. Próchnickiego Lwów 1905. Opr. 2 K.
- Język polski.** Małecki, Gramatyka języka polskiego szkolna. Wyd. 9 i 10 Lwów 1906. Opr. 2 K. 40 h. Konarski, Zwięzła gramatyka języka polskiego, Lwów 1902. Opr. 50 h. Próchnicki i Wójcik, Wypisy polskie dla II. klasy Wyd. 3. Lwów 1905. Opr. 1 K. 80 h.
- Język niemiecki.** German i Petelenz. Ćwiczenia niemieckie dla II. klasy. Wyd. 5. Lwów 1907. Opr. 2 K. 20 h.
- Geografia i Historia powszechna.** Baranowski i Dziedzicki, Geografia powszechna w opracowaniu dr. Eug. Romera. Wyd. 11. Lwów. 1906. Opr. 3 K. Semkowicz, Opowiadania z dziejów powszechnych. Część I. Wyd. 3. Lwów 1908 Opr. 2 K.
- Matematyka.** Ignacy Kranz, Arytmetyka i Algebra. Cz. I. na kl. I. i II. Kraków 1904. 1 K. 80. Ignacy Kranz, Geometria poglądowa dla niższych klas szkół średnich. Część I. na klasę I. i II. Kraków 1907. 1 K. 30 h.
- Historia naturalna.** Nussbaum-Wiśniowski, Wiadomości z zoologii, dla niższych klas szkół średnich. Lwów 1906. 3 K. 40 h. Rostafiński, Botanika szkolna dla klas niższych Wyd. 6. Kraków 1907. 2 K. 60 h.

K L A S A III.

- Religia.** Ks. Jougan. Liturgika. Wyd. 1—3. Lwów 1906. Opr. 1 K. 40 h. Ks. Dąbrowski, Historia biblijna zakonu starego. Wyd. 1—4. Stanisławów 1899. Opr. 1 K. 60 h. Toroński A. Istorja bibljna staroho zawita. Wyd. 2. Lwiv 1899. Opr. 2 K. — Toroński, Liturgika. Wyd. 3 Lwiv 1905. Opr. 1 K. 60 h.
- Język łaciński.** Samolewicz-Sołtysik, Gramatyka języka łacińskiego, Część II. Wyd. 5—8 Lwów 1906. Opr. 2 K. 40 h. Próchnicki, Ćwiczenia łacińskie dla klasy III. Wyd. 2 — 4 Lwów 1903. — Cornelius Nepos, wyd. Kłak Wiktor. 1 K. 80 h.
- Język grecki.** Ćwikliński, Gramatyka języka greckiego. Wyd. 3. Lwów 1902 Opr. 3 K. 40 h. — Taborski-Winkowski, Ćwi-

- czenia greckie. Wyd. II. Lwów 1905. Opr. 2 K. 80 h.
- Język polski.** Małecki, Gramatyka języka polskiego szkolna. Wyd. 9—10. Lwów 1906. Opr. 2 K. 40 h. — Czubek-Zawiliński, Wypisy polskie dla III. klasy. Lwów 1904. Wyd. 2. Opr. 2 K.
- Język niemiecki.** German i Petelenz, Ćwiczenia niemieckie dla kl. III. Wyd. 4. Lwów 1907. Opr. 2 K. 40 h. — Jahner, Deutsche Grammatik. Wyd. 3. Lwów 1907. Opr. 2 K. 20 h.
- Geografia i Historia powszechna.** Baranowski i Dziedzicki, Geografia powszechna w opracowaniu Dr. E. Romera. Wyd. 11. Lwów 1906. Opr. 3 K. — Semkowicz, opowiadania z dziejów powszechnych. Część II. Wyd. 1 — 2. Lwów 1905. Opr. 2 K. — Rawer, Dzieje ojczyste. Wyd. 1—3. Lwów 1904. Wyd. 4. w druku Opr. 2 K.
- Matematyka.** Ignacy Kranz, Arytmetyka i Algebra. Część II. Kraków 1904. Opr. 1 K. 80 h. — Kranz Ignacy, Geometria pogładowa. Część II. Na klasę III. i IV. Kraków 1908. Opr. 1 K. 80 h.
- Fizyka.** Kawecki i Tomaszewski, Fizyka dla niższych klas szkół średnich. Wyd. 4—5. Kraków 1906. Opr. 2 K.
- Historia naturalna.** Wiśniowski, Wiadomości z mineralogii dla klas niższych. Lwów 1903. Opr. 1 K. 60 h.

KLASA IV.

- Religia.** Ks. Jougan, Liturgika. Wyd. 1—3. Lwów 1906. Opr. 1 K. 40 h.
- A. Torońskij, Liturhika. Wyd. 3. Lwów 1906. Opr. 1 K. 60 h.
- Język łaciński.** Samolewicz-Sołtysik, Gramatyka języka łacińskiego. Część II. Wyd. 8. Lwów 1906. Opr. 2 K. 40 h. — Próchnicki, Ćwiczenia łacińskie dla klasy IV. Wyd. 1—3. Lwów 1905. Opr. 2 K. — Caesar, Commentarii de bello Gallico. wyd. Terlikowski, Ovidius Wyd. Skupniewicz 1K. 70.
- Język grecki.** Ćwikliński, Gramatyka języka greckiego. Wyd. 3. Lwów 1902. Opr. 3 K. 40 h. — Taborski-Winkowski, Ćwiczenia greckie. Lwów 1905. Wyd. II. Opr. 2 K. 80 h.
- Język polski.** Małecki, Gramatyka języka polskiego szkolna. Wyd. 9 i 10. Lwów 1906. Opr. 2 K. 40 h. — Czubek-Zawiliński, Wypisy polskie dla IV. klasy. Wyd. 2. Lwów 1906. Opr. 2 K. 40 h.

- Język niemiecki.** German-Petelenz, Ćwiczenia niemieckie dla IV. klasy. Wyd. 3. Lwów 1905. Opr. 2 K. 60 h. — Jahner, Deutsche Grammatik. Lwów 1907. Wyd. 3. Opr. 2 K. 20 h.
- Geografia i Historia powszechna.** Semkowicz, Opowiadania z dziejów powszechnych. Część III. Wyd. 2. Lwów 1899. Opr. 2 K. — Benoni-Majerski, Geografia austr.-węgierskiej monarchii. Wyd. 5. zmienione i przerobione przez Bolesława Baranowskiego. Lwów 1907. Opr. 1 K. 20 h. Rawer, Dzieje ojczyzny. Wyd. 1—3 Lwów 1904. Opr. 2 K.
- Matematyka.** Ignacy Kranz, Arytmetyka i Algebra. Część II. Kraków 1904. 1 K. 80 hal. Jamrógiewicz, Geometria pogładowa. Wyd. 2 i 3. Lwów 1901. Opr. 2 K.
- Fizyka.** Kawecki i Tomaszewski: Fizyka dla niższych klas szkół średnich. Wyd. 4—5. Kraków 1906. Opr. 2 K.

K L A S A V.

- Religia.** Ks. Jeż, Nauka wiary. Część I. Kraków 1899 Opr 2 K. A. Toroński. Hryst. katol. dogmatyka fundamentalna i apologetyka dla klas wyższych, Wyd. 2. Lwów 1907. Opr. 2 K.
- Język łaciński.** Livius. Wyd. Zingerle-Majchrowicz 2 K. 50 h. Ovidius. Wyd. Bednarski 1 K. 70 h. Samolewicz-Sołtysik, Gramatyka języka łacińskiego. Część II. Wyd. 5—7 Lwów 1901. Opr. 2 40 h.
- Język grecki.** Fiderer, Chrestomatya z pism Xenofonta. Wyd. 1—3. Lwów 1902. Opr. 2 K. 40 h. — Homera Iliada, Część I. Wyd. Scheindler-Sołtysik, -- Ćwikliński, Gramatyka języka greckiego. Wyd. 3. Lwów 1902. Opr. 3 K. 40 h.
- Język polski.** Próchnicki, Wzory poezji i prozy. Wyd. 3. Lwów 1906. Opr. 3 K.
- Język niemiecki.** Julius Ippold u. Adolf Stylo: Deutsches Lesebuch, für die oberen Klassen der galizischen Mittelschulen I. Teil. V. Klasse. Lwów 1905. Wyd. II. w druku. 4 K.
- Geografia i historia powszechna.** Zakrzewski, Historia powszechna. Część I. Wyd. 1 — 4 Kraków 1902. Opr. 2 K.
- Matematyka.** Dziwiński, Podręcznik arytmetyki i algebry dla klas wyższych. Wyd. 3. Lwów 1906. Opr. 4 K. — Mocnik-Maryniak, Geometria dla wyższych klas. Wyd. 5 i 6 Lwów 1906. Opr. 4 K. 20 h.

Historia naturalna. Łomnicki, Mineralogia i geologia. Wyd. 4—5. Lwów. 1900. Opr. 1 K. 60 h. — Wiśniowski, Zasady mineralogii i geologii. Wyd. 1 i 2. Lwów 1906. 3 K. Rostafiński, Botanika szkolna dla klas wyższych. Wyd. 2, przerobione. Kraków 1901, 3 K.

K L A S A VI.

Religia. Ks. Dr. Sieniatycki, Dogmatyka szczegółowa. Lwów 1908. Opr. 2 K. 20 h.

A. Toroński, Dogmatyka czastna dla wyższych klas. Lwów 1895. Opr. 2 K.

Język łaciński. Sallustius Bell. Jugurth. wyd. Linker-Sołtysik 90 h. — Vergilius, Wyd. Eichler-Rzepiński 1 K. 70 h. — Cicero, in Catil. wyd. Kornitzer-Sołtysik 70 h. Samolewicz Sołtysik, Gramatyka języka łacińskiego. Część II. Wyd. 5—7. Lwów. Opr. 2 K. 40 h.

Język grecki. Fiderer, Chrestomatya z pism Xenofonta. Wyd. 1—3. Lwów 1902 Opr. 2 K. 40 h. — Homera Iliada. Część I. i II. Wyd. Scheindler-Sołtysik 3 K. Herodot, wyd. Terlikowski 2. K. 20. — Œwikliński, Gramatyka języka greckiego. Wyd. 3. Lwów 1902. Opr. 3 K. 40 h.

Język polski. Tarnowski i Wójcik. Wypisy polskie, Część I. Wyd. 3. Lwów 1903. Opr. 3 K. 30 h.

Język niemiecki. Ippold u. A. Stylo: Deutsches Lesebuch für die oberen Klassen der galizischen Mittelschulen. II. Teil VI. Klasse Lwów 1906. Opr. 4.

Geografia Historia powszechna. Zakrzewski, Historia powszechna. Część I. Wyd. 1—4. Kraków 1902 Opr. 2 K. 40 h. — Zakrzewski, Historia powszechna. Część II. Wyd. 1—4. Kraków 1906. Opr. 2 K. 40 h. — Zakrzewski, Historia powszechna. Część III. Kraków 1903. Wyd. 1—2. Opr. 2 K. 80 h. — Lewicki, Zarys dziejów Polski i krajów ruskich. Wyd. 1—3. Kraków 1901. Opr. 2 K.

Matematyka. Dziwiński, Podręcznik arytmetyki i algebry dla klas wyższych. Lwów 1906. Opr. 4 K. — Mocnik-Maryniak Geometrya dla wyższych klas. Wyd. 6. Lwów 1906. Opr. 4 K. 20 h. Kranz, Logarytmy. Kraków 1902. 1 K. 20 h.

Historia naturalna. Petelenz, Zoologia dla klas wyższych szkół średnich. Wyd. 1—3 Lwów 1907. Opr. 3 K. — Józef

Nussbaum, Zoologia dla klas wyższych szkół średnich (w druku).

K L A S A VII.

Religia. Ks. Szczeklik, Etyka katolicka, Wyd. 4. Tarnów 1908. Opr. 2 K.

Dorożyńskij Etyka. Lwów 1904 2 K.

Język łaciński. Cicero in Cat. Laelius, In Verrem wyd. Jędrzejowski-Hachtmann Vergilius, Wyd. Kornitzer-Sołtysik 70 h. Samolewicz-Sołtysik, Gramatyka języka łacińskiego. Wyd. 5 — 7. Lwów 1901. Opr. 2 K. 40 h.

Język grecki. Homera Odyssea. Wyd. Christ-Jezieniecki 2 K. 40 h, Demostenes, Wyd. Wotke-Schmidt 1 K. 40 h. Ćwikliński, Gramatyka języka greckiego. Wyd. 3. Lwów 1902 Opr. 3 K. 40 h.

Język polski. Tarnowski i Wójcik, Wypisy polskie. Część I. Wyd. 1 — 3. Lwów 1903. Opr. 3 K. 30 h. — Tarnowski i Próchnicki. Wypisy polskie. Część II. Wyd. 3. Lwów 1906. Opr. 3 K. 60 h.

Język niemiecki. Ippold u. A. Stylo, Deutsches Lesebuch für die oberen Klassen der galizischen Mittelschulen. III. Teil. VII. Klasse. Lwów 1907. 4 K. 60 h.

Geografia i Historia powszechna. Zakrzewski, Historia powszechna. Część III. Kraków 1903. Wyd. 1 — 2. Opr. 2 K. 80 h. — Lewicki, Zarys dziejów Polski i krajów ruskich. Wyd. 1—3. Kraków 1901. Opr. 2 K.

Matematyka. Kostecki, Algebra dla wyższych klas. Lwów 1902. 4 K. 50 h. — Mocnik-Maryniak, Geometria dla wyższych klas. Wyd. 3 — 5. Lwów 1902. Opr. 4 K. — Kranz. Zbiór zadań matematycznych dla klas wyższych, Wyd. 1 i 2. Kraków 1905. 3 K. 50 h. — Kranz, Logarytmy, Kraków 1902 Opr. 1 K. 20 h.

Fizyka. Kawecki i Tomaszewski, Fizyka dla wyższych klas. Wyd. 3 i 4. Kraków 1906. Opr. 3 K. 40 h. — Tomaszewski, Chemia. Wyd. 2 — 4. Kraków 1906. Brosz. 70 h.

Propedeutyka filozoficzna. Nuckowski, Początki logiki ogólnej 1903 Opr. 2 K.

K L A S A VIII.

Religia. Ks. Jougan, Historia kościoła katolickiego. Wyd. 3. Lwów 1907. Opr. 2 K.

- Wapler-Stefanowycz, Istorya chryst. katołyckoi cerkwy. Lwów 1903. 2 K.
- Język łaciński.** Horatius, Wyd. Dolnicki-Librewski 1 K. 60 h. Tacitus, Wyd. Weidner-Staromiejski 1 K. 60 h. — Samolewicz-Sołtysik. Gramatyka języka łacińskiego. Część II. Wyd. 5—7. Lwów 1901. Opr. 2 K. 40 h.
- Język grecki.** Platon, Wyd. Wotke Lewicki 1 K. — Sofokles, Król Edyp, wyd. Majchrowicz 1 K. 1 K. 12 h. — Homera Odyssea, Wyd. — Ćwikliński, Gramatyka języka greckiego Wyd. 3. Lwów 1902. Opr. 3 K. 40 h.
- Język polski.** Tarnowski i Próchnicki, Wypisy polskie. Część II. Wyd. 3. Lwów 1906. Opr. 3 K. 60 h.
- Język niemiecki.** Ippold u. A. Stylo, Deutsches Lesebuch für die oberen Klassen der galizischen Mittelschulen. IV. Teil VIII. Klasse. (w druku)
- Geografia i Hstorya powszechna.** Głębiński-Finkel, Hstorya i statystyka austriacko-węgierskiej monarchi. Wyd. 1—2. Lwów 1904. Opr. 2 K. — Lewicki, Zarys dziejów Polski i krajów ruskich. Wyd. 1—3. Kraków 1901. Opr. 2 K.
- Matematyka.** Kostecki, Algebra dla wyższych klas Lwów 1902 4 K. 50 h. — Mocnik-Maryniak, Geometrya dla wyższych klas. Wyd. 3—5. Lwów 1902. Opr. 4 K. — Kranz, Zbiór zadań matematycznych dla klas wyższych. Wyd. 1 i 2. Kraków 1905 3 K. 50 h. — Kranz, Logarytmy. Kraków 1900. 1 K. 20 h.
- Fizyka.** Kawecki i Tomaszewski, Fizyka dla wyższych klas szkół średnich. Wyd. 3 i 4. Kraków 1906 Opr. 3 K. 40 h.
- Propedeutyka filozoficzna.** Ks. Pechnik, Zarys psychologii, Lwów 1895. Opr. 2 K.

